

ରାଷ୍ଟ୍ରଶକ୍ତି

ବର୍ଷ-୧୮, ଅଙ୍କ-୧୮

ବିଜୁମ ସବତ୍ର - ୨୦୨୪-୨୫ (ସନ୍ ୨୦୨୮)

ଉଠୋ, ଜାଗୋ ଏବଂ ଲକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟତ ରୁକୋ ନହିଁ

ଉତ୍ତଳ ଜାଗୃତୀ ସେବା ପ୍ରଦାନ

ରଜି ନଂ. MH / MUM-977-2009 G.B.B.S.D.

୩୦୭, କାଚେରୀ, ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ରୋଡ, ସାକିନାକା, ମୁଖ୍ୟାର - ୨୨.

ୱେବ୍ସାଇଟ୍ www.mumbaiodia.com ଈମେଲ୍ ujss@mumbaiodia.com ଫୋନ୍ ୦୯୯ ୨୮୨୨୮୮୮୯

With best compliments from :

VIJAY ATTARDE (M.D)
Mob. : 9324780305

SAFFRON POWER INNOVATIONS PVT. LTD.

(An ISO 9001:2008 Company)

**Mfg.: S. M. P. S. LED Drivers, COB Light,
Panel Light, Down Light, Tube Light**

Corporate Office :

**4056, Bhandup Industrial Estate, Panalal Compound,
L. B. S. Marg, Bhandup (West), Mumbai - 400 078. INDIA.
Tel. : 022-67259692 • Email : sales@saffronin.com**

ସୁଚୀପତ୍ର

କ୍ର.ସ୍ରୋଟ୍	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ବାର୍ତ୍ତା (ଶ୍ରୀ ସମୀର କୁମାର ମହାନ୍ତି)	୦୯
୨.	ବାର୍ତ୍ତା (ଶ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ)	୧୨
୩.	ସଂଘ ଓ ସାମାଜିକ ସମରସତା (ଶ୍ରୀ ସମୀର କୁମାର ମହାନ୍ତି)	୧୪
୪.	ପିବରେ, ରାମ ରସମ (ଶ୍ରୀ ଗୋର ପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା)	୧୭
୫.	ଶକ୍ତିପୂଜାର ପରମା ଏବଂ ସାମାଜିକ ସମରସତା (ଡ. ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ରଥ)	୧୮
୬.	Social Integration in India (Master Shreyas Shubham)	୨୪
୭.	ଭାଗବତ ଉତ୍ସିଧାର୍ମ, ମଧ୍ୟୟୁଗୀୟ ସନ୍ତୁ ପରମା ଓ ପଞ୍ଚସଖା ସାହିତ୍ୟ (ଡଃ ବସନ୍ତ କୁମାର ପଣ୍ଡା)	୨୭
୮.	ହେ ଆଧୁନିକ ସମାଜ (ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାରାଣା)	୩୧
୯.	ଏକ ଅନନ୍ୟ ପରିଚୟ : ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ (ଡଃ ବିଚିତ୍ର କୁମାର ପଣ୍ଡା)	୩୪
୧୦.	ପରିବର୍ତ୍ତନ (ଶ୍ରୀମତୀ ମାମାନୀ ସାହୁ)	୩୮
୧୧.	Life's Mathematics (Smt. Arati Maharana)	୪୨
୧୨.	ଆଚାର୍ୟ୍ୟ ହରିହର ଓ ସାମାଜିକ ସମରସତା (ଶ୍ରୀ ଶତ୍ରୁଞ୍ଜୟ ମିଶ୍ର)	୪୪
୧୩.	ସାମାଜିକ ସମରସତା (ଡାଁ. ମୋହନ ଜୀ ଭାଗବତ)	୪୦
୧୪.	The East West Divide (Sri Sitansu Sekhar Sahoo)	୪୨
୧୫.	ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସମାଜ ସଂରକ୍ଷଣ (ଶ୍ରୀ ହରିହର ନନ୍ଦ)	୪୪
୧୬.	A Clarion Call for Humanity (Dr. Sarita Kumari)	୪୭
୧୭.	ରାମଦାସଙ୍କ ସାରସ୍ଵତ କୃତିରେ ସମାଜ ଓ ମଣିଷ (ପ୍ରଫେସର ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ସାମଳ)	୪୮
୧୮.	ସଂସ୍କାରକ ଭୀମଭୋଲ (ଶ୍ରୀ ବିପିନ ବିହାରୀ ନନ୍ଦ)	୫୪
୧୯.	ସାମାଜିକ ସମରସତା କେ ଲିଏ ସ୍ଵଭାଷା (ଡାଁ. ଏମ.ଏଲ. ଗୁମା 'ଆଦିତ୍ୟ')	୫୮
୨୦.	ସ୍ଵାମୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣାନ୍ଦ ସରସ୍ଵତୀଙ୍କ ଜୀବନର କିଛି ଅନାଲୋଚିତ ଦିଗ (ଶ୍ରୀ ହେମନ୍ତ ଧର)	୬୨
୨୧.	ପୋଖରୀ ତୁଳ (ଶ୍ରୀ ହେମନ୍ତ କୁମାର ସାମଳ)	୬୭
୨୨.	ସାମାଜିକ ସମରସତାର ମହାପର୍ବ ଦଶନାଚ (ଶ୍ରୀ ସନତ କୁମାର ପଣ୍ଡା)	୭୮
୨୩.	Our Dalits Show The Way (Sri Ravi Kumar)	୮୦

Acknowledgement and Special Thanks

Article Collection, Digitization and Proof Correction

Sri Ranjan Kumar Dehury

Advertisement Co-ordination

Sri Madhav Padhi

Sri Sitaram Padhi

Composition and Printing

Sri Bhaskar Das (Bimala Arts)

Suggestions and Discussions

Sri Benudhar Biswal

Sri Rahdeshyam

Sri Seshadeva Behera

Sri Satya Subudhi

Sri Ranjit Maharana

*We most sincerely acknowledge the valuable
contributions of all these persons and UJSS institutions.*

UTKAL JAGRUTI SEVA SANGH

Regd. No. MS / MUM-977-2009 G.B.B.S.D.

Under Societies Registration Act.1860 & F-51103/ MUMBAI

Under Bombay Public Trust Act. 1950

306, Kaveri Complex, Shree Jagannath Mandir Road, Sakinaka, Mumbai - 400 072.

Tel.: 022-28562887 • Email: admin@ujss.com • Web: www.mumbaiodia.com

President	:	Shri Kishore Chandra Mohapatra
Vice President	:	Shri Shibue D. Behera Shri Ranjit Dash
Gen. Secretary	:	Shri Benudhar Biswal
Jt. Secretary	:	Shri Radhashyam Panigrahi
Treasurer	:	Shri Manoranjan Panda
Jt. Treasurer	:	Shri Madhav Padhi
Internal Auditor	:	Shri Sitaram Padhi
PRO	:	Shri Sanjay Kumar Pal
Committee Member	:	Shri Gaur Gopal Padhi Shri Subhash Badatiya Shri Laxmi Charan Panigrahi Shri Ranjeet Maharana Shri Basant Giri
Member	:	Shri Satyapriya Subudhi Shri Pradeep Swain Shri Ramesh Panda Shri Prabodha Kumar Dash Shri Sudhir Sabat Shri Ranjan Dehury Shri Bhaskar Das Shri Sheshadev Behera

ADVISORS

Shri P. K. Guha

Dr. Amulya Sahu

Shri Ranjan Mohanty

Patron Members

1. **Shri Kishore Chandra Mohapatra**
Mob. : 9867669796
2. **Shri Kanhu Charan Mishra**
3. **Shri Anirudh Das**
(M) : 9821086175
4. **Shri Shimachal Sahu**
(M) : 9821345642
5. **Shri Benudhar Biswal**
Mob. 9004006622
6. **Shri Radheshyam Panigrahi**
(M) : 98204-15325
7. **Shri Ravindra Pradhan**
Tel. : 25024163
8. **Shri Jitendra Panigrahi**
Mob. : 9820127489
9. **Mahendra Kumar Das**
Tel. : 2852 7965
10. **Shri Sanjay Pal**
11. **Shri Ajay Biswal**
Tel.: 28511614
12. **Shrl Krutibash Bhol**
13. **P. K. Mishra**
Mob. :09422216473
14. **R. P Samal**
Mob. : 9819257687
15. **Nilanchal Mishra**
Mob. : 9819257687
16. **Nandakumar Sewrekar**
Mob.:9323508352
17. **Basant Giri**
Mob.: 9167830962
18. **K. Bhaskar Das**
Mob.: 9892498277
19. **Debiprasad Rath**
Mob.: 7738458881
20. **Goura gopal Padhi**
Mob.:8080004329
21. **Lakshmi Charan Panigrahi**
Mob.: 9820822157
22. **Manoranjan Panda**
Mob.: 9323166645
23. **Nabaghana Panda**
Mob.: 7977495443
24. **Ramesh Panda**
Mob.:9820448589
25. **Ranjan Dehuri**
Mob.: 9324689768
26. **Ranjan Sahoo**
Mob.: 9699666707
27. **Ranjit Das**
Mob.: 9004399033
28. **Ranjit Maharana**
Mob.: 9867041860
29. **Sanatan Maharana**
Mob.: 9833328552
30. **Sheshadev Behera**
Mob.: 7710991579
31. **Simanchala Maharana**
Mob.: 9821374502
32. **Sitaram Padhi**
Mob.: 9819933896
33. **Subhas Badatiya**
Mob.: 9769555241
34. **Sudhir Sabat**
Mob.: 9594058995
35. **Sushant Sahoo**
Mob.: 9699462015
36. **Tukuna Padhi**
Mob.: 9987464793

Life Members

1. **Shri Sushant Kumar Gantayat**
Krishna Soci., Kajupada, Mumbai-400072.
2. **Shri. Sasank Kumar Mohanty**
Pantha Nagar, Ghatkopar, Mumbai-400086.
Tel.: 28514425
3. **Shri. Narayan D. Behera**
Shree Shidhivinayak Socy., KhadiNo.3, Mumbai-400072.
4. **Shri Umashankar Panigrahi**
Jay Durga Society, Kajupada, Netaji Nagar, Sakinaka, Mumbai-400072.
5. **Shri Sachin A. Behera**
Hill No.3 Kajupada, Mumbai-400072.
6. **Shri Kanhu Charan Mishra**
9-B/303, Ekta Co-op. Hsg. Society, Mahada Colony, Chandivali, Sakinaka, Mumbai-400 072.
7. **Shri Arun Kumar Panigrahi**
Satya Nagar, Sakikanaka, Mumbai-400072
8. **Shri Shankar S. Pai (Advocate)**
Bandra Monalira Apartment, Old Building, Chichpokali Road, Bandra (W), Mumbai-400 050. • Tel. : 2640 0685
9. **Shri Niranjan Panda**
Khadi No-3, Netaji Nagar, Sakinaka, Mumbai-400072. • Tel. : 28562887
10. **Shri Ajay D. Mohanty**
Devi Charan Chawl, Kajupada, Mumbai-400072. • Tel. : 2852 3820
11. **Shri Krupasindhu D. Behera**
Shiddhivinayak Society, Khadi No-3, Sakinaka, Mumbai-400072.
12. **Shri Pramoda Kumar Swain**
Near Jagannath Mandir 15, Sakinaka, Mumbai-400 072.
13. **Dr. Shri P. K. Mohanty**
*Shiddhi Hospital, Opp. Municipal Hospital, Sector 10, Vashi, New Mumbai.
Tel. : 2789 8868*
14. **Shri Mrityunjay Gauda**
*Khadi No-3 Kajupada, Mumbai-400072.
Tel. : 2852 2398*
15. **Shri Udaybhanu Dash**
Jay Durga Society, Netaji Nagar, Khadi No-3, Sakinaka, Mumbai-400072.
16. **Shri Bijay Mishra**
*Plot No-1, Shirvane Village, Bajaj Auto Service, Nerul, New Mumbai
Tel. : 9321383828/9322383128*
17. **Shri Chandra Shekhar Padhl**
Vrindavan HSG Society, Netaji Nagar, Kajupada, Mumbai-400072.
18. **Shri Bljay Mishra**
*Plot No-1, Shirvane Village, Bajaj Auto Service, Nerul, New Mumbai
Tel. : 9321383828/9322383128*
19. **Shri Sahadev Das**
20. **Shri Santosh Pradhan**
Mob.: 9594166994
21. **Shri Rajan Mohanty**
Mob.: 99208 42233
E-mail: rajanmohanty1@gmail.com
22. **Shri Tukuna Padhy**
Mob.: 9987464793 / 9324202304
E-mail: madhavpadhi234@gmail.com
23. **Shri Sanjay Dakua**
Mob.: 9819352845
24. **Shri Krushna Ch. Pradhan**
25. **Shri Sanatan Maharana**
Mob.: 9892769656
26. **Shri Narayan Pradhan**
Mob. : 8108047275
27. **Shri Achutanand Khatua**
Mob.: 9833598730
28. **Shri Gadadhar Mohapatra**
Mob. : 9224108291
29. **Shri Rajaram Mohan Jena**
Mob. : 9004184788
30. **Shri Ranjan Panigrahi**
Mob.: 9322026672
31. **Shri Prabodha Kumar Dash**
Mob.: 9702308477
32. **Shri Sachidananda Bhai**
Mob.: 9766679955
33. **Shri Sashank Patro**
34. **Shri Rashmi Ranjan Das**
Mob.: 9321 036480

Life Members

37. **Shri Devendra Jena**
Mob. : 9833976844
38. **Shri Chintamani Pradhan**
Mob. : 9769821070
39. **Shri Ajay Dash**
Mob. : 9920959793
40. **Shri Prabhakar Raulo**
Mob. : 9920463896
41. **Shri Bipin Mishra**
Mob. : 9322694588
42. **Shri Srikant Padhy**
Mob. : 9820083293
E-mail: srikantpadhi8@gmail.com
43. **Shri Ravindra Kumar Das**
Room No. 3/A, A.J.Dave Chawal No.2,
Shyadri Nagar, Jogeshwari (E),
Mumbai - 400 060.
44. **Dr. Bipin Bihari Mishra**
B/81, Nirmal Niwas, Sion-Trambay Road,
Opp. Deonar Bus Stop, Chembur,
Mumbai - 400 088. • Mob. : 9322694588
45. **Dr. Sukanti Mishra**
B/81, Nirmal Niwas, Sion-Trambay Road,
Opp. Deonar Bus Stop, Chembur,
Mumbai - 400 088. • Mob. : 932269188
46. **Shri Shyamal Kumar Meher**
0/701, Balaji Garden CHS.
Kopper Khairane, New Mumbai - 400706.
47. **Shri Bijay Sahu**
Mob. : 9322104919
48. **Shri Himanshu Mohapatra**
1204, Valentine Towers, pada, Next
Gokuldham, Goregaon (E),
Mumbai - 400 092. • Mob. : 9821027230
49. **Shri Mukti Kant Mohanty**
303, Starlite CHS. Indrlok Phase-2,
Bhayander (E), Thane - 401105
Mob. : 9702555527
50. **Shri Nihar Ranjan Jena**
Mob.: 8080079382
51. **Shri Saidutta Nanda**
Flat No. 502, Evershine, Thakur Village,
Kandivali (E), Mumbai • Mob.: 9867023934
52. **Shri Jatin Rajguru**
304, Suhas CHS. Gulmohar X Road No. 12,
JVPO, Mumbai - 400049.
Mob. : 98673 58632
53. **Shri A. S. Mohanty**
165, Mihal, Industrial Estate,
Bldg. No.6, Sakinaka, Andheri (E), Mumbai.
Mob. : 9820342859
54. **Shri Ninmal Mishra**
4/68, Sec.-7, CGS Colony,
Antophill, Mumbai - 400 037.
Mob. : 9869461097 • Tel. : 24011921
55. **Shri Damodar Rath**
53, Parul Aprt., Janki Kutir, Juhu,
Mumbai - 400 049. • Mob. : 9821042174
56. **Shri Somanath Sahu**
A/41, Swapanshilp, Tilak Nagar,
Chembur, Mumbai - 400 089
Mob. : 9322580026 o Tel. : 25220246
57. **Shri Dilip Rath**
0/501, Usha Garden, Ahinsha Marg,
Malad, (W), Mum-64 •
Tel. : 28767820 Mob. : 9892871759
58. **Dr. Devendra Nath Panda**
N302, Shilpa CHS., Navghar Road,
Bhayander(E), Thane-401105
Tel. : 28162307, Mob. : 9867971141
59. **Shri Gyan Mohapatra**
B/1902, Lords Estate, V.I.T. College Road,
Wadala (E) Mumbai - 37 • Mob. :
9930041099
60. **Shri Kali Prasan Mishra**
Bajaj Auto Alliance Co. 349, Business Plaza,
Westren Express Highway,
Andheri (E) Mumbai - 59.
Tel. : 66844200 • Mob. : 9594074955
61. **Shri Sadanand Sahoo**
SJM, Khartan Road, Thane(W)-400610
Mob. : 9022812024
E-mail-sadanand.sahoo@gmail.com
62. **Shri Basant Giri**
Dombivili
Mob. : 9167830962
E-mail: id-basant_giri@sanathan.com

ବାର୍ତ୍ତା

ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଯେ, ମୁୟାଳସ୍ଥିତ “ଉକ୍ତଳ ଜାଗୃତି ସେବା ସଂଘ” ଆସନ୍ତା ସାଧାରଣତରେ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ “ରାଷ୍ଟ୍ର ଶକ୍ତି” ନାମକ ସ୍ଥରଣିକାର ଆଉ ଏକ ପାଖୁଡ଼ା ଉନ୍ନୋଚନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । କିଛି ଦିନର ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ଅନେକ ଉତ୍ଥାନ ପରିନର ସମ୍ବୁଦ୍ଧନ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥିବ । ଅନେକ ସମାଜସେବୀ ମାନଙ୍କର ତ୍ୟାଗ, ତପସ୍ୟାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ସବୁ ବାଧାବିଷ୍ଟ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆଜିର ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛି । ଏଥୁ ପାଇଁ ମୁଁ ମୁୟାଳସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେତ୍ତା ଜଣାଉଛି । ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆଗେଇ ନେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଯତ୍ନବାନ ହେବେ ଏହି ଆଶା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରଖୁଛି । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ବାହା ଚେକି ଆୟମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ସବୁ ବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ନିର୍ମଳ ହୃଦୟ ଓ ଶାତଳ ମନନେଇ କାହା କଲେ ତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ନିଶ୍ଚୟ ପାଇବା । ଏହି ବଡ଼ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଖରେ ଉଚ୍ଚ ନୀତି ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ୟତାର କୌଣସି ଭେଦଭାବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଅନୁକଳ୍ପା ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଆମକୁ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରୁ ଏହି ବୈଷମ୍ୟକୁ କାହିଁଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । “ଉକ୍ତଳ ଜାଗୃତି ସେବା ସଂଘ” ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ନେଉ ଏତିକି ମୋର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆପଣଙ୍କର

ସମୀର କୁମାର ମହାନ୍ତି

ପ୍ରାନ୍ତ ସଂଘଚାଲକ,

ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସଂସ୍ଥ ସେବକ ସଂଘ, ଓଡ଼ିଶା ପୂର୍ବ

ମଧ୍ୟାବଜଙ୍ଗ ଜଳମରୁ....

ପ୍ରିୟ ବନ୍ଦୁ,

ମନୁଷ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀ, ସମାଜରୁ ବହୁତ କିଛି ନେବାପରେ, ସ୍ଵାର୍ଥୀ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜକୁ କିଛି ଦେବା ପାଇଁ କୁଣ୍ଡଳବୋଧ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ କାହିଁକି କଣ ପାଇଁ ? କ’ଣ ବା ନେଇ କରି ଯିବ ଏ ଅନେଇ ଦିନ ସଂସାରରୁ ? ଥରେ ନିଜ ମନକୁ ପଚାରନ୍ତୁ ।

ମହାନଗରୀ ମୁମ୍ବାଇରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଲକ୍ଷାଧୂକ ପ୍ରବାସୀ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଭିତରେ ପରିଷର ସହଜ ସମ୍ପର୍କ ଓ ଯୋଗାଯୋଗ ସ୍ଥାପନର ସୁବିଧା ସକାଶେ ଉକ୍ଳଳ ଜାଗୃତୀ ସେବା ସଂଘ ଅବିରତ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ଏବଂ ସଂଘର ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ ଭାଇମାନେ ଦିନ ରାତି ଏକ କରି ଏହି ସେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂସ୍ଥାଟିକୁ ଆଗକୁ ବଡ଼ାଇବାରେ ସହଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ମୁମ୍ବାଇସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରବାସୀ ଓଡ଼ିଆ ଭାଇ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମାନେ ଆମେ ସଭିଏଁ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ସନ୍ତାନ “ଉକ୍ଳଳ ଜନନୀ” ଆମ ସଭିଙ୍କ ମାତୃଭୂମି ଗୋଟିଏ “ଓଡ଼ିଶା” ଏବଂ ଆମ ସଭିଙ୍କ ମାତୃଭାଷା ଗୋଟିଏ “ଓଡ଼ିଆଭାଷା” ଏଣୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ନେଇ ଆମେ ସଭିଏଁ ଗର୍ବ କରିବା କଥା । ଆମେ ସଭିଏଁ ଏକତ୍ରିତ ହେବା କଥା । ମୁମ୍ବାଇ ସହରରେ ଓଡ଼ିଶାର ଅସ୍ତିତ୍ବକୁ ଗଡ଼ି ତୋଳିବା ଏବଂ ତାର ପ୍ରସାର କରିବା ଆମ ସଭିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବା କଥା । ଏଥରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଆମ ସଭିଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସହାୟ ହେବେ ।

ତେଣୁ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ସମୟ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏହି ସମୟର ଆହ୍ଵାନ । ସମାନ ବିଚାର କରି କିଛି ବନ୍ଦୁ ଦେଶ, ସମାଜ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ଥିବାରୁ ଆପଣ ମାନଙ୍କର ସାହାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ । ଏ ସଂଘର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଜନସେବା । ତେଣୁ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ବଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ଆମେ ବହୁତ ପ୍ରକାର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରିଛୁ । ଆପଣମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସହଯୋଗ ଥିବାରୁ ଏହି ମୁଖ୍ୟପତ୍ର ଏବଂ ଏକତ୍ରିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇ ପାରୁଛି । ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପହଞ୍ଚିବୁ ।

ଧନ୍ୟବାଦ ।

“ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ”

ବେଣୁଧର ବିଶ୍ୱାଳ
ଉକ୍ଳଳ ଜାଗୃତି ସେବା ସଂଘ, ମୁମ୍ବାଇ

ସଂଯୋଜକଙ୍କ କଲମରୁ.....

୩୦

ଶରୀର ରୂପୀ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସେବାରେ ଶରୀରର ଛୋଟ ବଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟେଙ୍କ ନିର୍ବିକାର ଚିରରେ ବିବେକ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ ଅହରହ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ଏପରିକି ଶରୀରର ରକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟେଙ୍କ ନିଜ ନିଜର ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେବାରେ ପଛାଇନାହାଁନ୍ତି । ଆଖିରେ ପୋକ କିମ୍ବା ଧୂଳି ପଡ଼ିଲାବେଳେ ଆଖ ପଢା ଛାଏଁ ଛାଏଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ଦେହର କୌଣସି ଅଙ୍ଗରେ ଆଘାତ ଲାଗିଲେ ହାତ ଆଖ ପିଛୁଲାକେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଏ । ଗୋଡ଼ରେ କଷା ପଶିଲେ କଣ୍ଠାଟିକୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ହାତ ତୁରନ୍ତ ସେଠାକୁ ଚାଲିଯାଏ । ଡାହାଣ ହାତ ମଥାରେ ଚନ୍ଦନ ସିଦ୍ଧର ଲଗାଇବା ସହ ଭୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନା କରୁଥିବାବେଳେ ବାମ ହାତ ଝୋରାଦି ଖରାପ କାମ ବିନା ଦ୍ୱିଧାରେ ସମ୍ପାଦନା କରି ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାବକୁ ନିଭାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ନମ୍ବାର ହେବା ବେଳେ ବା ତାଳି ବଜାଇବା ବେଳେ ଦୁଇ ହାତର ସମାନ ଭୂମିକାକୁ କେହି ଅସ୍ବାକାର କରି ପାରିବେନାହିଁ । ଏହି ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନା କଲାବେଳେ ଡାହାଣ ହାତର ଅହଙ୍କାର ବା ଘୃଣାଭାବ ନଥାଏ କିମ୍ବା ବାମ ହାତର ମନରେ ହୀନମନ୍ୟତା ନଥାଏ । ଦୁଇ ହାତର କାମ ଅଲଗା ଅଲଗା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବାର କରିବା କିମ୍ବା ତାଳି ବଜାଇବା ବେଳେ ଉଭୟଙ୍କ ଭୂମିକା ସମାନ । ଗୋଟିଏ ହାତରେ ତାଳି ବାଜିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ହାତରେ କରାଯିବା ନମ୍ବାର ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ପିଣ୍ଡ ବା ଶରୀରରେ ଯାହା ବ୍ରହ୍ମଶ୍ଵର ବା ସମାଜରେ ତାହା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟେଙ୍କର ଆକାର ଓ କାମ ସମାନ ନହେଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ କାମ ପରିପୂରକ ଓ ସମାନ ମାତ୍ରାର ଗୁରୁତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ସମାଜରୂପୀ ପରମାତ୍ମା ବୃଦ୍ଧରର ସ୍ଵାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମାଜରେ ରହୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କ କାମ ଅଲଗା ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ କାମ ପରିଷ୍ଵର ପରିପୂରକ ଓ ସମାନ ଓଜନର ମଧ୍ୟ । କେହି ବଡ଼ ନୁହେଁ, କେହି ସାନ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ସମାଜ ସାର୍ଥ ସାଧନରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାର୍ଥ ନିହିତ ଅଛି । ଏଣୁ ବଡ଼ ସାନ, ଛୁଆଁ ଅଛୁଆଁ ପରି କଳଙ୍କିତ ପ୍ରାଚୀରକୁ ତାଙ୍କ ସମାଜ, ଦେଶ ତଥା ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣ ପରି ମହାଜାଗତୀୟ ଭାବକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାପାଇଁ ନିଜ ନିଜର ଶୁଦ୍ଧ ଅହଂକାର ଓ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଜନତା ଜନାର୍ଦନ ସେବାରେ ବ୍ରତୀ ହେବା । ସମାଜ ସେବାରେ ଥିବା ଆମ୍ବତ୍ତୁପ୍ତି, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ଆନନ୍ଦ ଓ ଝୋନ୍‌ଯତ୍ନାବକୁ ଅନୁଭବ କରିବାର ବେଳ ଆସିଯାଇଛି । ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସମାଜର ଅବସ୍ଥା ଯାହା, ସମାଜର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ତାହା । ଏଣୁ ପରିଷ୍ଵର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅନାବିଳ ପରିପୂରକ ଭାବ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟବୋଧକୁ ଜାଗ୍ରତ କରି ଜାତି, ବର୍ଷ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତିମୟ ସମାଜ ଗଠନକରି ଦେଶ ମାତ୍ରକାର ଏକତା ଓ ଅଖଣ୍ଡତା ବଜାୟ ରଖିବା ସହ ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣର ଯେଉଁ ଗୁରୁ ଦାସିତ୍ତ ଆମ ଉପରେ ନ୍ୟୟ ଅଛି ତାହାକୁ ପାଳନ କରି ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ପରି ଦୁର୍ଲଭ ଜୀବନକୁ ସାର୍ଥକ କରିବା ।

“ଦୁର୍ଲଭମ ତ୍ରୟମେ ବୈତତ ଦେବାନୁଗ୍ରହ ହେତୁକମ,

ମନୁଷ୍ୟଦମ, ମୁମୁକ୍ଷୁଦମ, ମହାପୁରୁଷ ସଂଶ୍ରୟ ॥”

ଭାରତ ମାତାକୀ ଜୟ ।

ସୀତାରମ ପାଡ଼ୁ୭,

ସଂଯୋଜକ,

ଭାରତ ଭାରତୀ, ମୁମ୍ବାଇ

धर्मेन्द्र प्रधान
धर्मेन्द्र प्रधान
Dharmendra Pradhan

मंत्री
पेट्रोलियम एवं प्राकृतिक गैस ;
कौशल विकास एवं उद्यमशीलता मंत्रालय
भारत सरकार, नई दिल्ली

Minister
Petroleum & Natural Gas ;
Skill Development & Entrepreneurship
Government of India
New Delhi

बाबा

ଉड़िल कागृति देवा धंग, मुमाइ आनुकूल्यरे आसन्ता कानुआगा
७७ डारिंगरे डेंगा मिळन कार्यक्रम आयोजित हेवा ३ एहि
अवसररे एक सुरणिका “राष्ट्रशक्ति” प्रकाश पाइवा जाणि मुँ बिशेष
आनंदित ।

उड़िल कागृति देवा धंग, मुमाइरे बघवास करुथूवा डेंगा
परिवारमानकू एकत्रित करि बिभिन्न देवा कार्य करिवा अत्यन्त
आनंदर बिशेष ।

एहि अवसररे उड़िल कागृति देवा धंगर घमण्ठ घदवाय मानकू
शुभेहा जणाइवा एहि सुरणिका प्रकाशनर घफलता कामना करुहि ।

With Best Compliments From:

VIKAS
97691 02352

MICRO LIGHT

EVERYTHING IN ELECTRICALS

12, Ashiana, Sector-17, Vashi, Navi Mumbai - 400 705.
Tel. : 2788 1327 / 28

With Best Compliments From:

Mahavir Jain
Manish Jain

Phone : 27454111
Mob. : 9769354111

R Light

2, J. K. Plaza, Shivaji Chowk, Panvel - 410 206.

ସଂଘ ଓ ସାମାଜିକ ସମରସତା

-ସମୀର କୁମାର ମହାନ୍ତି

୬ୟ

ଦେବେଳେ ଉଚ୍ଚନୀଙ୍କ ଭେଦଭାବ କଥା ଆସେ ତାହା କେବଳ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରେ ଅଛି ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟତା କଥା ଆସେ ତାହା କେବଳ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ଏକ ରୋଗ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ବୁଝନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମାନ୍ତ୍ରକରଣ କଥା ଆସେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବା ମୁସଲମାନ ହେବାର ଉଦାହରଣ ଦେଖାଯାଏ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚନୀଙ୍କ ଭେଦଭାବ, ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟତା, ଧର୍ମାନ୍ତ୍ରକରଣ ଏହା ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରେ ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ରୂପେ ରହି ଆସିଛି । ଭାରତ ବିଭାଜନ ପରେ ପରେ ଆମ ଦେଶରେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୮୪% ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା କମି ୭୯.୮% ରେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି । ଦେଶ ବିଭାଜନ ପରେ ପ୍ରାୟ ଦେବକୋଟି ହିନ୍ଦୁ ପାକିଷ୍ତାନରୁ ଭାରତକୁ ପଳାଇ ଆସିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୭୪ ଲକ୍ଷ ମୁସଲମାନ ପାକିଷ୍ତାନ ଯାଇଥିଲେ । ଏହାସେଉଁ ଭାରତରେ ହିନ୍ଦୁ ସଂଖ୍ୟାର ହାର କମି କମି ପାଇଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟକାରଣ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରେ ସମରସତାର ଅଭାବ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ ଦୁଇଟି ଆହାନ ଅଛି । ମଦିରର ଦୂର ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ସମସ୍ତ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ରଖୁଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ରଖିବାକୁ ପଢିବ । ବିନା ବାନ୍ଧ ବିବାରରେ ପୁଷ୍ଟରଣକୁ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିବେ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ସମସ୍ତ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତେବେ ଯାଇ ସମାଜରେ ସମରସତା ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି ସାମ୍ପିକ ଉତ୍ତେଜନାରେ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବରଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମିଶନ ଭଲି ଜୀବନସାରା କରିବାର ଅଛି । ଭାରତରେ ଯେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ଅଛି ଯଥା

କେଦାରନାଥ, ବଦ୍ରିନାଥ, ମଥୁରା, ବୃଦ୍ଧାବନ, ଅଯୋଧ୍ୟା, ରାମେଶ୍ୱର, ପୁରୀ, ଏମାନଙ୍କର ଜାତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେହି ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ସେହିଭଳି ଯେତେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି, ଯଥା-ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ, ବେଦ, ଉପନିଷଦ, ଗାତା ଏମାନଙ୍କର ଜାତି ନାହିଁ ବା ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେହି ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ସେହିଭଳି ଯେତେ ସାଧୁ ମହାମା ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଜାତି କେହି ପଚାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ହେଉ ବା ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ହେଉ ବା ସାଧୁସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ଶ୍ରଦ୍ଧା କେନ୍ଦ୍ର । ଯଦି ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟତା ନାହିଁ ତେବେ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରେ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟତା କାହିଁକି ରହିବ ?

ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ଉଚ୍ଚନୀଙ୍କ ଭେଦଭାବ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟତା ନିବାରଣ ପାଇଁ ଅନେକ ମହାପୁରସ୍ତ ଯଥା -ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହ, ସନ୍ତ ଏକନାଥ, ମହାମା ପୁଲେ, ରାଜା ରାମ ମୋହନ ରାମ, ସ୍ବାମୀ ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ଵତୀ, ସ୍ବାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ, ସ୍ବାମୀ ରାମନୁଜା କାର୍ଯ୍ୟ, ମହାମା ଗାନ୍ଧୀ, ଭୀମରାଓ ଆମ୍ବେଦକର, ତକୃର କେଶବ ବଳିରାମ ହେଉଗେଥାର ପ୍ରଭୃତି ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି

“ସେ ସଫଳା ଜଗମେ ତବ୍ ହୁଏ ହେଁ
ଲୟୁ ଜାତନକୋ ବଡ଼ପଣ ଦେ ହେଁ
ଇନ୍ କି ଜାତ ଔର କୁଳମା ହେଁ
ସର୍ବାରି ନେହିଁ ମିଳି କତା ହେଁ
ଇନ୍ହିକୋ ସର୍ବାର ବନାଉ
ତବହି ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହ କହାହୁଁ ॥”

ଅର୍ଥ ଯିଏ ଅସର୍ବତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ କରି ଦେଖେ ସେ ହେଁ ଜୀବନରେ ସଫଳ ହୁଏ । ଏହି ଭାଇମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ହେଁ ଅନେକ ସର୍ବାର ବାହାରି ପାରିବେ । ଯେଉଁଦିନ ମୁଁ ଏମାନଙ୍କ

ଭିତରୁ ସର୍ବାର ବାହାର କରି ପାରିବି , ସେହିଦିନ ମୋର ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହ ନାମ ସାର୍ଥକ ହେବ । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ୱୟଂସେବକ ସଂଘ, ଶୁଭ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହଙ୍କର ସାମାଜିକ ସମରପାତାର ଏହି ଦର୍ଶନକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇଛି । ୧୯୭୫ ମସିହାରେ ସଂଘ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବାପରେ ସଂଘ ଶାଖାରେ ସାମାଜିକ ସମରପାତା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । କାରଣ ଶାଖାରେ କେହି କାହାର ଜାତି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚନୀଜ ଭେଦଭାବର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ନାହିଁ । ସଂଘ ଶିବିର ଏବଂ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରରେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ମିଶି ଭୋଜନ କରନ୍ତି । ଏକତ୍ର ମିଶି ଗୋଟିଏ ଘରେ ରୁହୁଣ୍ଡି , ଏକତ୍ର ବ୍ୟାଯାମ କରନ୍ତି । ଥରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଅର୍ଦ୍ଧାବ୍ଦୀରେ ୧୯୬୪ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୨୫ ତାରିଖରେ ସଂଘ ଶିବିର ପରିଦର୍ଶନ କରି, ସେଠାରେ ସାମାଜିକ ସମରପାତାର ଭାବ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ମହାଦେବ ଦେଶାଜ, ଜମୁନାଲାଲ ବଜାଜ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧିଜୀ ଆନନ୍ଦର ସହିତ କହିଥିଲେ ଯେ, ସମାଜରୁ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ୟତା ନିରାକରଣ ପାଇଁ ସେ ଯେଉଁ ଆଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି , ତାହାକୁ ସଂଘର ସ୍ୱୟଂସେବକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ପୂର୍ବରୁ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରୁ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ୟତା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ମହାଯାଗାନ୍ଧୀ ୧୯୬୩ ମସିହାରେ ଯେଉଁ ହରିଜନ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ସେଥୁରେ ସଂଘର ସ୍ୱୟଂସେବକମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଏପରିକି ଏହି ଯାତ୍ରା ଯେତେବେଳେ ନଭେମ୍ବର ୫ ତାରିଖରେ ନାଗପୁରରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ସଂଘର ସ୍ୱୟଂସେବକମାନେ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ବଜାର ଏବଂ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ପୁଲମାଳ ଦେଇ ଏହି ଯାତ୍ରାକୁ ସ୍ବାଗତ କରିଥିଲେ । ଏଥରେ ସଂଘର ଦୁଇ ଜଣ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଓଗଲେ ଜୀ ୩ ମାତ୍ରରାଓ ଜୀ ନେତୃତ୍ବ ନେଇଥିଲେ । ସେହିଭଳି ୧୯୬୯ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୨୧ ତାରିଖରେ ବାବା ସାହେବ ଆମ୍ବେଦକର ପୁନା ସଂଘଶିକ୍ଷା ବର୍ଗ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସେହି ଶିବିରରେ ସେ ନିଜ ମାହାର ଜାତିର ଅନେକ ସ୍ୱୟଂସେବକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି ବୁଝିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ମାହାର ଜାତିର ଭାଇମାନେ ସେଠାରେ ବିନା ଭେଦଭାବରେ ରହୁଛନ୍ତି ଓ

ସମାନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର ନେଇ ଚଳ ପ୍ରତଳ କରୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ସାମାଜିକ ସମରପାତାର ଏହି ଅପୂର୍ବ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ସେ ଭାବ ବିହୁଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ନାସିକ ସହରର ଯେଉଁ କାଳାରାମ ମନ୍ଦିରରେ ଦିନେ ବାବା ସାହେବ ଆମ୍ବେଦକରଙ୍କୁ ପଶିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇନଥୁଲା, ସଂଘ ପ୍ରତେଷ୍ଟାରେ ସେହି ମନ୍ଦିରର ପୂଜକ ମାନଙ୍କର ବଂଶଧର ନିଜର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ କରିଥିବା ପାପ ପାଇଁ ଅନୁସୂଚୀତ ଭାଇ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଭୁଲ ମାରି ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ କିଛି ଦିନ ତଳେ ପାଛୋଟି ନେଇଥିଲେ ।

ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ବନବାସୀ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସଂଘର ସ୍ୱୟଂସେବକମାନେ ବନବାସୀ କଳ୍ପାଣ ଆଶ୍ରମ ନାମରେ ଏକ ସଂଘଠନ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଭଳି ସେବା ଭାରତୀ ନାମକ ଆଉ ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଡ଼ ଅନୁସୂଚୀତ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶୋଷିତ, ବଞ୍ଚିତ, ପାତିତ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ଉତ୍ସାନ ନିମିତ୍ତ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ସ୍ଵାବଳମ୍ବନ ଭଳି ଅନେକ ପ୍ରକଳ୍ପ ରହିଛି । ସମ୍ପ୍ର ଦେଶରେ ସଂଘର ସ୍ୱୟଂସେବକମାନେ ଛୋଟ ବଡ଼ ଏହିଭଳି ୧ ଲକ୍ଷ ୫୨ ହଜାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଚଳାଉଛନ୍ତି । ସଂଘର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସାରା ଦେଶରେ ଧୂରେ ଧୂରେ ସମର୍ଥନ ମିଳୁଛି । ସଂଘ ଆଶା କରୁଛି ଆଶାମୀ ଦଶକ ଭିତରେ ଆମ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଭାଇ ଭଉଣୀ ସବୁ ପ୍ରକାର ଭେଦଭାବ ଭୁଲି ଏକ ରସ ହୋଇ ଚଳିବେ, ଯାହା ଫଳରେ ଆମ ଦେଶ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପରିଣତ ହେବ ।

**୧୯୪ ଧର୍ମବିହାର, ଖଣ୍ଡଗିରି,
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ମୋ-୧୯୬୯୮୭୭୩୩୩୭**

ତରୁ କେବେ ନିଜଫଳ ନ କରେ ଭକ୍ଷଣ
ନଦୀ କେବେ ନିଜ ଜଳ ନକରେ ସେବନ
ସାଧୁଜନେ ସେହିପରି ନିଜ ଶ୍ରମ ଫଳ
ବିତରି ଅପରେ ଧନ୍ୟ ହୋ'ନ୍ତି କାଳକାଳ ।

- ସୁକ୍ଷମାଳା

ପିବରେ, ରାମ ରସମ

- ଗୌର ପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା

“ସନ୍ତ ଏବଂ ବସନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଓ ସମାନତା । ବସନ୍ତ ଆସିଲେ ପ୍ରକୃତି ନୃତନ ଆହୁଷଶରେ ଆହୁଷିତ ହୁଏ ତଥା ସନ୍ତଙ୍କ ଆଗମନରେ ଭଗବତ ପଦାରବିନ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୁଏ ।”

ସେଦିନ ସନ୍ତ ଏକନାଥ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ନଦୀରେ ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ପଛାଇନଥୁଲେ । ବ୍ରାହ୍ମମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଶୟାମ ତ୍ୟାଗପୂର୍ବକ ସନ୍ଧ୍ୟାତର୍ପଣ ସମାପନ କରି ଫେରୁଥିବା ସମୟରେ ନଦୀଶ୍ୟାମ ନିକଟରେ ଥିବା ଏକ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ବସିଥିବା ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ସନ୍ତଙ୍କ କରିଥିଲା ଥୁକ୍କାର । ବିନା କ୍ରୋଧରେ ସନ୍ଧାନକ ଚାଲିଯାଇଥୁଲେ ପୁନଃ ସ୍ନାନ ନିମନ୍ତେ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଗଛ ଉପରେ ବସି ପୁନଃ ପୁନଃ ଥୁକ୍କାର କରିବାକୁ ପଛାଇ ନଥିଲା ।

ଏପରି ଭାବେ ପୁନଃ ପୁନଃ ସ୍ନାନ ଓ ଥୁକ୍କାର ଲାଗିରହିଥିଲା । ଦୀର୍ଘ

ଏକୋଇଶ ଥର ଥୁକ୍କାର
ପରେ ଥକି ପଡ଼ିଥିଲା
ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ମାତ୍ର ଥକି
ନଥୁଲେ ସନ୍ତ ଏକନାଥ ।

ସନ୍ତଙ୍କ ଚରଣରେ କ୍ଷମା

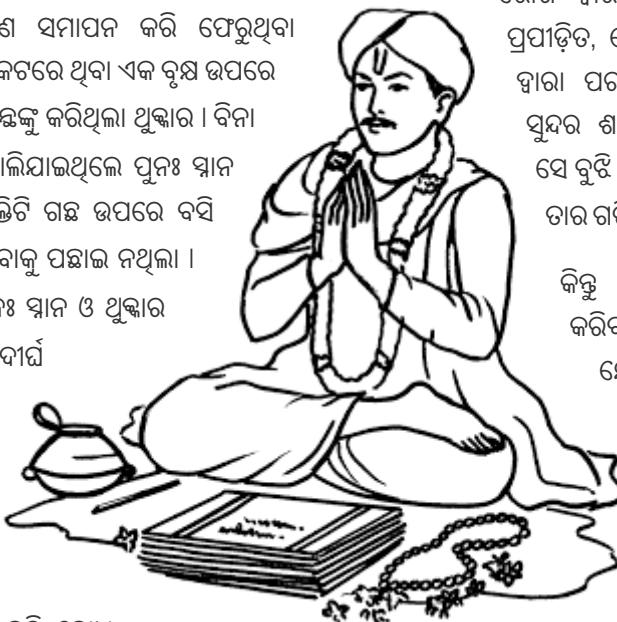
ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ ପ୍ରଣିପାତ କରି କ୍ରୋଧ

ସଂୟମର ଉପାୟ ପଚାରି ବସିଥିଲା । ସେଦିନ ସ୍ଵାମୀ

ଏକନାଥ ମନେ ପକାଇଦେଇଥୁଲେ ଭଗବତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀ :

କାମ ଏଷ କ୍ରୋଧ ଏଷ ରଜୋଗୁଣ ସ୍ତୁଭରଣ ।
ମହାଶନୋ ମହାପାପମା ବିଦ୍ୟେନମିହ ବୈରାଣ୍ୟମ ॥

ରାଜଗୁଣରୁ କାମ ଏବଂ କ୍ରୋଧର ଉପ୍ରତି । ଏହାକୁ ବୈରାଣ୍ୟାତ ଶତ୍ରୁ ପରି ତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଆଜିର ସମାଜ ହଜାଇଦେଇଛି ସନ୍ତ ଏକନାଥଙ୍କ ପରି ସଂୟମୀ ପୁରୁଷଙ୍କୁ, ହଜାଇଦେଇଛି ସ୍ଵାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ପରି ବ୍ରହ୍ମଚାରୀଙ୍କୁ, ମହାମ୍ଭା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପରି ଅହିଂସା ଧର୍ମ ପାଳନକାରୀଙ୍କୁ,

ହରିଶୁନ୍ଦର ପରି ସତ୍ୟବାଦୀଙ୍କୁ, କବୀର ଙ୍କ ପରି ସମାଜ ଦିଗଦର୍ଶକଙ୍କୁ, ଆରଣୀ ଓ ଉପମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରି ଗୁରୁଭକ୍ତଙ୍କୁ ଶ୍ରବଣଙ୍କ ପରି ମାତ୍ର ପିତୃ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ତଥା ଏପରି ଅନେକ କିଛି । ପ୍ରତିବଦଳରେ ସଶରୀର ଧାରଣାର୍ଥେ ଓ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ ନିମନ୍ତେ ସତତ ଚେଷ୍ଟିତ ମନୁଷ୍ୟ ଆଜି ଅସାଧ

ରୋଗ ହାରା ସଂକ୍ରମିତ, ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ହାରା ପ୍ରପାହିତ, କ୍ରୋଧ ହାରା ପରାସ୍ତ, କାମ ହାରା ପରାହତ ଓ ଭଗବଦ ପ୍ରଦତ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଶରୀରରେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ; କିନ୍ତୁ ସେ ବୁଝି ପାରୁନି ଯେ ତାର ଅଳକ୍ଷରେ ତାର ଗଢ଼ି ତିମିର ରୁତିମିର ନିକଟକୁ ।

କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବର କଥା ବ୍ୟକ୍ତ
କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ମୁଁ
ଯେତେବେଳେ ଲୋକ
ମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ଶୁଣେ
ଯେ ଆଜି ଜଗନ୍ନାଥ
ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇଥୁଲି, ରତ୍ନ
ସିଂହାସନ ରେ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଚକା
ଚକା ଆଖି ରେ ମୋ

ଆଖି ମିଶିଗଲା ଓ ଭାବରେ ନିଷିଜ
ହୋଇ ମୋଆଖି ଅଶ୍ଵ ପୁଲକରେ ଭରିଗଲା, ମହାପ୍ରସାଦ
ପାଇଲି ଯାହା ନିକଟରେ ମୋତେ ସବୁ ତୁଳ୍ଳ ଲାଗିଲା; ତେବେ
ମୋତେ ଲାଗେ ଏ ସୁଖ କୁ ଆମେ ଆମ ଜୀବନ ରେ
ଆପଣାଇ ନେବା ନାହିଁ କାହାକୁ ? ଆଉ କେତେ ଦିନ ଯନ୍ତ୍ରଣା
ସହିବା ?

କିଛିଟା ସଂୟମ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ଉପାୟ ରେ ଆମେ କେତେ
ସୁଖ ପାଇବା ତାର ଏକ ଫେଲକ ଦେଖିବା କି । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ଛବି ସ୍ଵଗୁହେ ଘାପନା କରିବା, ସେଥୁରେ ନିତ୍ୟ ମାଲ୍ୟାପର୍ଣ୍ଣ
କରିବା । ଯେଉଁଠି ଥୁଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଘରକୁ ମନ୍ଦିର କରିବାକୁ

ଚେଷ୍ଟା କରିବା । ଯାହା ଖାଇବା ତୁଳସୀ ପକାଇ ଭଗବତ
ଅର୍ପଣ କରି ପାଇବା । ଅନ୍ତତଃ ମାସକୁ ଥରେ ସାଧୁସଙ୍ଗ
କରିବା । ଅନ୍ତତଃ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ତୀର୍ଥାଟନ କରିବା । ଯତକିଂଚିତ୍
ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୋମାତାର ସେବା କରିବା ଦେଖିବା ଆମକୁ ସୁଖର
ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ସୁଖ ଆମର ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣରେ
ବାହାରିପଡ଼ିବ । ଏଠାରେ ମୋର ସନ୍ଧି କବାରଙ୍ଗ ବାଣୀ
ମନେପଡ଼େ ।

ଦୁଃଖ ମେଁ ସବ ସୁମାରନ କରେ ସୁଖ ମେଁ କରେ ନ କୋଏ
ଯୋ ସୁଖମେ ସୁମାରନ କରେ ଦୁଃଖ କାଏକୋ ହୋଏ,
ଦୁଃଖ କଇକୋ ହୋଏ

ସମସ୍ତେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖର ସାଥୁ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ଆସନ୍ତୁ ନା
ତାଙ୍କୁ ସୁଖର ସାଥୁ ବନାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା, ଦେଖିବା, ସେ
ଥରେ ସୁଖର ସାଥୁ ବନିଗଲେ ଦୁଃଖ ର କଦାପି ଆଗମନ
ହେବ ନାହିଁ ।

ଥରେ ଭଗବତ ପାଦ ଶଙ୍କରାଚାର୍ୟ୍ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା
ସମୟରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧା ଅନ୍ତିମ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକୁ
କଷ୍ଟ୍ୟ କରୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ଶଙ୍କରାଚାର୍ୟ୍
ଆବାକ ହୋଇରହିଗଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଶାସ୍ତ୍ର
ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଗୋବିନ୍ଦ ନାମୋଛ୍ଵାରଣ ପୂର୍ବକ ଦେହତ୍ୟାଗ
ନିମନ୍ତେ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ବୃଦ୍ଧ ଜଣଙ୍କ ତା
ଜୀବନର ଶେଷ ଅବସ୍ଥାରେ ଶାସ୍ତ୍ରର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ
ଆମେମାନେ ସଂସାରର କ୍ଷଣିକ ସୁଖ ନିମନ୍ତେ ମହ ହୋଇ
ଭଗବତ ବିସ୍ମୃତିରେ ସଦା ନିମନ୍ତ୍ରା । ସେହି ଶଙ୍କରାଚାର୍ୟଙ୍କର
ଏକ ଶୋକ: “ଭଗବଦଗୀତା କିଞ୍ଚିତ ଧୂତା ଗଞ୍ଜାଳିଲିବ
କଣିକା ପିତା ।”

ସ୍ଵର୍ଗାଦପି ଜେନ ସୁରାରି ସମ୍ବର୍ତ୍ତା କୁରୁତେ ଯମ ତସ୍ୟ କିମ୍ବା
ଚର୍ଚା” ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵାଜିବନକାଳରେ ଥରେ ମାତ୍ର
ଭଗବଦଗୀତା ସ୍ଵର୍ଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛି, ଗଞ୍ଜାଙ୍କର ଗୋଟିଏ
ମାତ୍ର ଜଳବିଦ୍ୱ ପାନ କରିଛି, ଥରେ ମାତ୍ର ମୂରାରାଙ୍କୁ ଅର୍ଚନା
କରିଛି ତାର ଯମ ରାଜା ବା କଣ ଅମଙ୍ଗଳ ସାଧନା କରିବେ ।

ତେବେ ଆସନ୍ତୁ ନା ଆଜି ଠାରୁ ଧର୍ମ ସଂଚଲନରେ ଲାଗିଯିବା ।

ଜୀବନ ଯେ କେତେବେଳେ ଚାଲିଯିବ ଏହା ଭାବି ଭଗବାନଙ୍କୁ
ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖ ର ସାଥୁ କରିବା । ଦେଖିବା ଭାଗବତ ପଥର
ଯାତ୍ରା ହେବାରେ ଆଉ ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ ।

ରସନେ ! ପିବରେ ରାମ ରସମ

O Tongue ! drink the essence
of the name of RAMA

ଲୋକନାଥ ରୋଡ଼ି, ପୁରୀ,
ମୋ. ନଂ. 965848672

ସଂକ୍ଷାର କ'ଣ

“ସଂକ୍ଷାର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶୁଣ ଓ ପବିତ୍ର କରେ”

- ସଂକ୍ଷାର ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନ ଏବଂ ଚରିତ୍ରକୁ ବିକଶିତ
କରିବା ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାର ପ୍ରାଚୀନ
ଭାରତୀୟ ପଢ଼ନ୍ତି ଅଟେ ।
- ଅକ୍ଷ୍ୟପୋର୍ତ୍ତ ଶନଦକୋଷ ଅନୁୟାରେ ସଂସ୍କୃତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା
ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ଷାର । ସଂକ୍ଷାର ଅର୍ଥ
ସେହି ମନୋ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ପ୍ରଭାବ, ଯାହାକି ମନୁଷ୍ୟର
ନୈତିକ, ଭାବାତ୍ମକ ଏବଂ ବୌଦ୍ଧିକ ଚରିତ୍ରକୁ ଶୈଶବର
ରୂପଦେଇଥାଏ ।
- ସଂକ୍ଷାର ଏପରି ବିବାର ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାକି ନିରନ୍ତର
ଏବଂ ନିଯମିତ ଅଭ୍ୟାସଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଜିଚେତନାରେ
ରହିଯାଏ ଏବଂ ତା’ର ଆଚରଣକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ସହ
ଚରିତ୍ରକୁ ଦିଗ୍ବିଦ୍ୟନ କରିଥାଏ ।
- ସଂକ୍ଷାର ତିନିପ୍ରକାର - ଜନ୍ମଜାତ, ଅନୁକରଣ ବା ଆଗର
ଦ୍ୱାରା ଉପନ୍ନ ଏବଂ ଅର୍ଜିତ ।
- ଜନ୍ମଜାତ ସଂକ୍ଷାର ପୂର୍ବପୂରୁଷଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାସ୍ତୁତ କୌଣିକ
ତଥା ଅଟେ, ଯେପରିକି, ହିନ୍ଦୁ, ବୌଦ୍ଧ, ଜ୍ଞେନ ଏବଂ ଶିଖ
ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ,
ଜନ୍ମଜାତ ସଂକ୍ଷାର ପୂର୍ବଜନ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ଅଟେ ।
- ଅର୍ଜିତ ସଂକ୍ଷାର ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରକାର ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା
ସ୍ଵଭାବର ଅଙ୍ଗ ହୋଇଯାଉଥାଏ ଯାହାକି ସଂକ୍ଷାର ଗୁହଣ
ପାଇଁ ଉପୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତାହାକୁ ଅର୍ଜିତ ସଂକ୍ଷାର
କୁହାଯାଏ ।

ଶକ୍ତିପୂଜାର ପରମରା ଏବଂ ସାମାଜିକ ସମରସତା

ଡ. ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ରଥ, ଏମ.୧.୧, ପିଏଚ୍ଟି,
ପୂର୍ବତନ ଡି.୧.ଆଇ (ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଓଡ଼ିଶା),

ପ୍ରାଚ୍ଛନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ,
ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଉପାଧ୍ୟେଷ, ପାଠ ପରିଷଦ, ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପାଠ, ପୁରା,
ରାଜ୍ୟ ଆବାହକ, ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ସଂସ୍ଥାଟି ସୁରକ୍ଷା ମାର
ନାୟକ/୧ – ୧, ବରମୁଖୀ (ଗାଁ), ମହିମା ମିଶ୍ର ଗଳି,
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩ ମୋ: ୯୯୩୭୦୧୪୪୮୪

୬ ଦେବତା ପୂଜନର ପରମରା ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନ ଠିକ ସେହିପରି ଦେବୀ ପୂଜନର ପରମରା ଅନୁରୂପ ଭାବରେ ପ୍ରାଚୀନ । ବୈଦିକ ସିଙ୍ଗାନ୍ତ ଅନୁସାରେ ଜଗଦୀଶ୍ୱର ଜୀବନଧାନ ସର୍ବେଶ୍ଵରଙ୍କର ଶକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରକୃତି । ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ସେ ସୃଷ୍ଟିକୁ ସର୍ଜନା କରିଛନ୍ତି । ଶକ୍ତିପୂଜା ଆମର ଦ୍ୱିବିଧ ଯଥା ସ୍ଵୟଂ ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ଵରୂପିଣୀ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନୀୟ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଦେବ ଅଂଶ ସ୍ଵରୂପିଣୀ ଦେବପତ୍ରୀ । ମାତା ଦୁର୍ଗା, କାଳୀ ତାରା-ତାରିଣୀ ମଙ୍ଗଳା, ବରାହୀ, ଆଲମ ଚଣ୍ଡୀ, ଅଲୋର ଠାକୁରାଣୀ, ଭଗବତୀ, ବିରଜା, ସାରଳା, ସମଲେଶ୍ୱରୀ, ମାଣିକେଶ୍ୱରୀ, ଚର୍ଚିକା, ମର୍ଚିକା, ହିଙ୍କୁଳା ଆଦି ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର । ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଶୌରୀ, ସରସ୍ଵତୀ ପ୍ରମୁଖ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀର । ମାତ୍ର ଏହା ଛଡା ଷଷ୍ଠୀ ଦେବୀ, ସାବିତ୍ରୀ ଆଦି ବହୁ ଠାକୁରାଣୀ ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଠାକୁରାଣୀ । ଅଧିକତ୍ତୁ ଦେବତା ପୂଜନ ଶୃହ ଦେବତା ଏବଂ ପାଠ ଦେବତା ଭେଦରେ ଦ୍ୱିବିଧ । ଅଥବା ପୁଲକାଇ, ଗୋଜ ବାୟାଣୀ, ଝାଡ଼େଶ୍ୱରୀ, ବରାଳ ଦେବୀ, ମହିରିଆଣୀ ଆଦି ଲୋକିକ ପୂଜନ ପରମରାର ଠାକୁରାଣୀ । ଏପରି ବୈଚିତ୍ର୍ୟ ଶକ୍ତି ପୂଜା କ୍ଷେତ୍ରରେ କାହିଁକି ? ଏହି ବୈଚିତ୍ର୍ୟକୁ ବିବାର କରିବା । କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵ ପୂର୍ବରୁ ଶକ୍ତିପୂଜା ସମ୍ପର୍କରେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ସନ୍ଦର୍ଭକୁ ଆଲୋଚନା କରିବା । ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତା ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମଙ୍କର ଅଂଶ ବିଶେଷ । ଅନେକ ଦେବୀ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଭାବରେ ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମଙ୍କର ଅଂଶ ଅଟେ । ଦୁର୍ଗତିନାଶିନୀ ଦୁର୍ଗା ଏବଂ ତାର

ସରସ୍ଵତୀଙ୍କ ପରି ବିଦ୍ୟାଦାତ୍ରୀ । ପୁଣି ଚାମୁଣ୍ଡା, ଭୈରବୀ ଆଦି ଦଶମହାବିଦ୍ୟା ଏକାଧାରରେ ମଙ୍ଗଳଦାୟିନୀ ଏବଂ ସଂହାରକତ୍ରୀ । ପରମବ୍ରହ୍ମଙ୍କର ଅଂଶ ରୂପେ ଦେବୀ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପରି ବିଶ୍ଵରୂପ ଦେଖାନ୍ତି ମହିଷାସୁର ପରି ଅରାଜକତରୁକୁ । ବିଷ୍ଣୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅବତାରରେ ଦୁଇ ଦୁଇ ଥର ବିଶ୍ଵରୂପ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଦୁଇଟି ଯାକ ବିଶ୍ଵରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ବିଶ୍ଵରୂପ ଅତୀବ ବିଶଦ ଏବଂ ଦର୍ଶନ ତତ୍ତ୍ଵ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ରହସ୍ୟ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ସେହିପରି ମହିଷାସୁରକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଦୁର୍ଗତିନାଶିନୀ ନୃମୁଣ୍ଡଧାରିଣୀ ଶକ୍ତିପ୍ରଦାୟିନୀ ଖତ୍ରଗର୍ହପରଧାରିଣୀ ବିଶ୍ଵଜନମୀ ଦୁର୍ଗା ରମଣଲିମ୍ବୁ ଅସୁରକୁ ନିଜ ଜାନୁପହ୍ଲରରେ ବିଶ୍ଵରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ତାକୁ ନିବାର୍ଯ୍ୟ କରି ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

ସକଳ ସୌନ୍ଦର୍ୟର, ଅନୁପମ ରୂପ ଲାବଣ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ସ୍ଵରୂପା ହେଲେ ସୁନ୍ଦରୀ ଦେବୀ କେବଳ ଲହ ଲହ ଜିହ୍ଵାଶୋଭିନୀ, ଭୈରବରୁପିଣୀ, ନୃହତ୍ତି ଅଧିତ୍ର୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟଙ୍କା, ଚତୁର୍ବୀଜା, ଅଷ୍ଟଭୂଜା ଦଶଭୂଜା ଷୋଡ଼ଶଭୂଜା ଏପରିକି ଅଷ୍ଟଦଶଭୂଜା ମଧ୍ୟ । ଦୁଇରୁ ଅଧିକ ବାହୁ ସୌନ୍ଦର୍ୟର ସାଧକ ନହୋଇ ବାଧକ ହେବା କଥା । ମାତ୍ର ଏପରି କହନାର ହେତୁ ହେଉଛି ଦେବୀଙ୍କୁ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ “ବ୍ୟାପିନୋଗଗନୋପମ” ପରି ପ୍ରତୀକିତ କରିବା ।

ଶକ୍ତିପୂଜା ଯେଉଁଠି କର୍ମକାଣ୍ଡାଧାରିତ ସେଠାରେ ଅନୁଲୋମ ଆଧାରିତ ଦନ୍ତପୂଜାର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଥିଲେ ସୁନ୍ଦରୀ ଦେବୀ ଭକ୍ତିର ଅଧାନା । ସେଥିପାଇଁ ଅଦ୍ଵେତବାଦୀ ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ୟ

କହିଚନ୍ତି “ମୁଁ ମୋଷ ବାହୁନାହିଁ, ମୁଁ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନର ଅପେକ୍ଷା ରଖୁ ନାହିଁ । ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି ମାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି ଯେ ମୁଁ ଯେପରି ନିରତ ଭବାନୀ ଭବାନୀ ବୋଲି ଜପ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବି” ।

ଭାରତୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ନାରୀ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଭାବଶାଳିନୀ । ପଣ୍ଡିମାନାନେ ପଲାଉରେ କାଙ୍ଗ ଥିବା ନକହି କେବଳ କେଉଁଠି ଗୋଟାଏ ଗୋଡ଼ି ଦେଖି ଥାଳିକ ଯାକ ପଲାଉ ଫୋପାନ୍ତି ଦିଅ, ଏଗୁଡ଼ାକ ତୁଳା ଗୋଡ଼ି କହିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁପୁଣିତ ତାହା ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଆମେ ଖାଲି ପ୍ରଥମେ ଶକ୍ତିଂକର ନାମ ରଖି ସାତାରାମ, ଉମାମହେଶ୍ୱର, ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଏପରି କହି ନଥାଉ ଅପିତୁ ଶକ୍ତିଂକୁ ଆବାହନ କରୁ । ଚିତାତ୍ମବିଲେପିତ, ଗରଳ ପାନ କରି ଉଦ୍ଧବ୍ର ନୃତ୍ୟ କରୁଥିବା ବା ଉଲଗୁ ହୋଇ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ଦେବ ଦେବ ଶିବ ଭବାନୀଙ୍କର ପାଶିଗୁହଣ କରି ନଥିଲେ ଜଗଦୀଶ୍ୱର ବୋଲାଇ ନଥାନ୍ତେ । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁସାରେ ସପ୍ତମାତୃକାଙ୍କର ପରିକଳନା ଏବଂ ଶକ୍ତିପୂଜାକୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ ନରସିଂହଙ୍କୁସହିତ ନାରସିଂହ, ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସହିତ ଜହାଣୀ, କୁମାରଙ୍କ ସହିତ କୌମାରୀ, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ସହିତ ବୈଷବୀଆଦି ପୂଜିତା ।

ଯାହାଙ୍କର ଚଳଚଂଚଳ ଅଥବା ଅରୁଣାବର୍ଷର ଚକ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ସୁର୍ୟ, ଯାହାଙ୍କର ବୁଡ଼ାମଣି ସକଳ ସୌଦର୍ଯ୍ୟର ଆଧାର, ଚମ୍ପକ ନାସା ଯାହାଙ୍କର ଅଛି, ସେହି ଶ୍ରୀ ଶୈଳବାସିନୀ ଭଗବତୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ପରମ ଧେଯା । ସେ ଯେପରି ଶିବପ୍ରିୟା ସେହିପରି ସେ ମଧ୍ୟ ନାରାୟଣୀ । ବଙ୍କିମ ଚନ୍ଦ୍ର ପରି କଷ୍ଟୁରୀର ତିଳ ପ୍ରମାଣ ଟାକା ତାଙ୍କରି ଭାଲ ଦେଶରେ ଶୋଭା ପାଉଅଛି । କର୍ପୂରଚାର୍ଷ ବିଭୂଷିତ ତାଙ୍କରି ଶୌମ୍ୟରୂପ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନାର୍ଥୀର ପ୍ରାଣ ପବିତ୍ର କରିଥାଏ । ତରଙ୍ଗ ପରି ସେ ଲୋକାପାଙ୍ଗୀ । ସେ ହେଉଅଛନ୍ତି ଶ୍ରୀମାତା, ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଧାନ କରନ୍ତି । ଦେବୀ ଏପରି କରୁଣାମଣୀ ଯେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରସାଦରୁ ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ନିରାତଙ୍କ ଭାବରେ କନକକୋଟାରେ ଚିରଦିନ ବିଚରଣ କରିବାକୁସମର୍ଥ ହୋଇପାରେ । “ନିରାତଙ୍କୋ ରଙ୍କୋ ବିହରତି ଚିରଂ କୋଟା କନକୋ” ।

ବ୍ରହ୍ମଙ୍କର ପଡ଼ୀ ଗାୟତ୍ରୀ ଓ ସରସ୍ଵତୀ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁପଡ଼ୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ତୁଳନାରେ ଶିବଙ୍କର ପଡ଼ୀ ପାର୍ବତୀ ବେଶୀ ମାତ୍ରାରେ ପୂଜିତା । ବ୍ରହ୍ମା ପୂଜା ପାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଶାପ ପାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଗାୟତ୍ରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତ୍ରିସଂଧାରେ ପୂଜିତା । ଗାୟତ୍ରୀଙ୍କର ଆଉ ଦୂରଟି ରୂପ । ସାବିତ୍ରୀ ଓ ସରସ୍ଵତୀ । ପୁଣି ସରସ୍ଵତୀ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ପଡ଼ୀ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ପଡ଼ୀ ସଂଖ୍ୟା ତିନି । ଶୁବ କମ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମାଧବ ରୂପରେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ତୃତୀୟ ପଡ଼ୀ ହେଉଅଛନ୍ତି ନୀଳ । ସେଥିପାଇଁ ନୀଳମାଧବ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅନ୍ୟ ରୂପ । ଅଥବା ଲୋକରେ କହନ୍ତି ନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣର ମାଧବ । ସେହିପରି ନୀଳସରସ୍ଵତୀ ତେଣୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ପୂଜିତା । ଅପରାଜିତା ଆଉ ଜଣେ ଶକ୍ତି । ତାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ଏବଂ ତେଣୁରେ ସେ ନାରାୟଣୀ, ବିଷ୍ଣୁ ଅଂଶୀ । ଦଶହରା ଦିନ ଦୂର୍ଗଙ୍କର ରୂପ ଅପରାଜିତା । ତେଣୁ ମତରେ ବିଷ୍ଣୁ ପୁରୁଷୋରମ । ଏହାଙ୍କର ରୂପ ଚାରି । ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟମୋହନ, ଶ୍ରୀକର, ଶ୍ରୀଧର ଏବଂ କାମ । କାମ କିଏ ? ସେ ହେଉଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣ । ପୁଣି କନ୍ଦର୍ପ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପୁତ୍ର । କନ୍ଦର୍ପଙ୍କର ଅନ୍ୟ ନାମ କାମ । ତେଣୁରେ କାମଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ର ହେଉଅଛି ଭୁବନେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ର ସହିତ ସମାନ ।

ଦେବୀ ପ୍ରକୃତରେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନୁହୁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମଙ୍କର ଯେପରି ଲିଙ୍ଗ ନାହିଁ ସେହିପରି ଦେବୀଙ୍କର ଲିଙ୍ଗ ନାହିଁ । ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମତ । ’ଲକ୍ଷିତା ସହସ୍ରନାମ’ରେ ଦେବୀଙ୍କୁ ଉତ୍ସମ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ପୂଜା କରାଯାଇପାରେ । “ପୁରୁଷ ବା ସ୍ତ୍ରୀର ରୂପଂ ବା ବିଚିତ୍ରଯେଉ ଅଥବା ନିଷ୍ଠଳ ଧାୟେଉ ସଜ୍ଜିଦାନନ୍ଦ ଲକ୍ଷଣମ” । ଏଥିରୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ବ୍ରହ୍ମା ଏକ ଶକ୍ତି ଓ ଏହାଙ୍କର ନିଷ୍ଠିତ ରୂପ ନାହିଁ । ଏଣୁ ତାଙ୍କର ନାଁ ଅଛି ଲିଙ୍ଗ, ନା ଅଛି ଜାତି । ପିତୃସ୍ତଳଭ ସେହି ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ପିତା ରୂପରେ, ମାତୃସ୍ତଳଭ ଅଗାଧ କରୁଣା ପ୍ରାୟ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ମାତା ଭାବରେ ଉପାସନା କରାଯାଇପାରେ । ଏହି ରୂପେ ଶକ୍ତିପୂଜାରେ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କର ଅନନ୍ତ ରୂପ ଅନନ୍ତ ଭାବନା ଉପରେ ଆରୋପିତ । “ନ ଭୂମି ପୁରୁଷୋ ନଚାଙ୍ଗନା ଚିତ୍ସରୂପିଣୀ ନ କ୍ଷଣ ତାପିତେ / ନାୟି ଭର୍ତ୍ତରପି ତେ ତ୍ରିଲିଙ୍ଗତା ଦ୍ୱାରା ବିନା ନ ତଦପି ସ୍ତ୍ରୀରେଦୟନ” । ଅର୍ଥାତ୍ “ହେ ଅମ ! ତୁମେ ନା ପୁରୁଷ ନା ସ୍ତ୍ରୀ ନା ନପୁଣ୍ସକ । ତୁମେ ତ କେବଳମାତ୍ର ଚିତ୍ର ରୂପିଣୀ ଅଟ” ।

’ଦୁର୍ଗା ସପ୍ତଶତୀ’ରେ ରାଜା ସୁରଥ ମେଧା ରକ୍ଷିକୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି, “ଉଗବନ୍! ଆପଣ ଯାହାଙ୍କୁ ମହାମାୟା କହୁଆଛନ୍ତି ସେହି ଦେବୀ କିଏ ? ବ୍ରହ୍ମନ୍! ସ କିପରି ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି ? ତାଙ୍କର କର୍ମ କଥଣ ?” । “ଉଗବନ୍ କାହି ସା ଦେବୀ ମହାମାୟେତି ଯାଂ ଉବାନ୍ / ବ୍ରବୀତି କଥମୁହନ୍ ସା କର୍ମାସ୍ୟାଷ କିଂ ଦିଜ ॥”

ମେଧା ଉଭର ଦେଲେ, “ସେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ ରହିଥାଆନ୍ତି । ସମଗ୍ର ସଂସାର ତାହାଙ୍କର ମୂରଁ । ସେ ଏ ସମସ୍ତ ଫଳାଇଛନ୍ତି । ତଥାପି ମୁଁ ତାହାଙ୍କର ଉପରି ବିଷୟରେ କହୁଆଛି, ଶୁଣ ।” ବ୍ରହ୍ମା ନିଜେ ଏହା କହି ଅଛନ୍ତି:-

ଡଃ ସ୍ଵାହା ଡଃ ସ୍ଵଧା ଡଃ ହି ବଷଟକାର ସ୍ଵରାତ୍ମିକା / ସ୍ଵଧା
ଦ୍ଵମକ୍ଷରେ ନିତ୍ୟେ ତ୍ରିଧା ମାତ୍ରାତ୍ମିକା ମୁଢିତା ॥

ଅର୍ଦ୍ଧମାତ୍ରା ସ୍ତ୍ରୀତା ନିତ୍ୟା ଯାନୁଚାର୍ଯ୍ୟା ବିଶେଷତଃ । ଦ୍ଵମେବ
ସା ଡଃ ସାବିତ୍ରୀ ଡଃ ଦେବୀ ଜନନୀ ପର ॥

ଦ୍ୱୟ ତନ୍ଦାର୍ଯ୍ୟତେ ବିଶ୍ଵଂ ଦ୍ଵୟେତତ୍ ସ୍ଵଜ୍ୟତେ ଜଗତ୍,
/ ଦ୍ଵୟେ ତତ୍ପାଳ୍ୟତେ ଦେବୀ ଦ୍ଵମତ୍ସ୍ୟତେ ତ ସର୍ବଦା ॥
ବିସ୍ତର୍ଷେ ସୃଷ୍ଟିରୂପା ଡଃ ସ୍ତ୍ରୀରୂପା ତ ପାଳନେ / ତଥା
ସଂହୃଦୀ ରୂପାତେ ଜଗତୋଃସ୍ୟ ଜଗନ୍ମୟେ ॥

ପ୍ରକୃତିସ୍ଵଂ ହି ସର୍ବସ୍ୟ ଗୁଣତ୍ରୟ ବିଭାବିନୀ । ଯତ୍ କିଂଚିତ୍
କୁଟିଦ୍ ବଞ୍ଚୁ ସଦସଙ୍କାଳିତ୍ତିକା ॥

ଅର୍ଥାତ୍, “ତୁମେ ସ୍ଵାହା ତୁମେ ସ୍ଵଧା ଓ ବଷଟକାର । ଏହାର ଅର୍ଥ ତୁମେ ସର୍ବ ଯଞ୍ଜମାୟୀ, ସ୍ଵରମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ (ବାକି), ତୁମେ ଅମୃତ ଅକ୍ଷର ବ୍ରହ୍ମସ୍ଵରୂପିଣୀ, ନିତ୍ୟା (ଅବିନାଶା) ଏବଂ ଅ, ଉ, ମ ଆଦି ତ୍ରିବିଧ ମାତ୍ରାର ପ୍ରାଣ ରୂପକ ଓକାରରେ ତୁମେ ପୁନଶ୍ଚ ଅର୍ଦ୍ଧମାତ୍ରା (ତୁରାୟା) ରୂପରେ ଅବସ୍ଥାପିତା । ତୁମେ ନିତ୍ୟା ଯାହାର ଉଚ୍ଚାରଣ ସମସତର ନୁହେଁ । ତୁମେ ସାବିତ୍ରୀ, ତଥା ସମସ୍ତଙ୍କର ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ପରାଶକ୍ତି କାରଣ ସ୍ଵରୂପା । ତୁମେ ହିଁ ସମଗ୍ର ବିଶୁର ପାଳନକାରିଣୀ ସୃଜନକାରିଣୀ ସଂହାରକାରିଣୀ ମଧ୍ୟ । ସୃଷ୍ଟି ନଥିଲା ବେଳେ ତୁମେ ସୃଷ୍ଟି ରୂପରେ ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥାଆ । ହେ ଜଗନ୍ମୟୀ ! ପାଳନରେ ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିରୂପା, ଅନ୍ତକାଳରେ ତୁମେ ସଂହୃଦୀରୂପା, ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରାଣ । ସଦସଦ୍ ଯାହା ସବୁ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଅଛି, ଯିଏ ସମସ୍ତର ଶକ୍ତି ତାହାର ବା କି

ସୁତି କରାଯାଇ ପାରେ ?” ଏହା ହେଲା ଶକ୍ତି ସମ୍ପର୍କୀୟ ଦର୍ଶନ । ସାଧାରଣ ଭକ୍ତର ଏହି ଦର୍ଶନରୁ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ କେବଳ ଶକ୍ତି କାମନା କରେ ଓ ତାହାର ଦୟାରୁ ନିଜର ଲଜ୍ଜା ପୂରଣ ହେବା ଚାହେଁ ।

ଦୁର୍ଗା ଶବର ଅର୍ଥ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବା କଷ୍ଟକର । ବ୍ରହ୍ମପ୍ରାପ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟତା ହେଉଅଛି ‘ଲହମତ୍ ଭୋଗବିରାଗ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନକାଳରେ ଓ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଭୋଗ ପ୍ରତି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମନ୍ତ୍ରରେ ବ୍ରହ୍ମପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟତାର ଲକ୍ଷଣ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ବ୍ରତ ତଥା ଦୂଷ୍ୟାଧ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । କ୍ଷୁର ଧାରରେ ଚାଲିବା ପରି ବ୍ରହ୍ମପ୍ରାପ୍ତି ଅତୀବ କଷ୍ଟସାଧ ଅବସ୍ଥା । “କ୍ଷୁରସ୍ୟ ଧାରା ନିଶିତା ଦୂରତ୍ୟେ । ଦୁର୍ଗଂ ପଥଷ୍ଟର କବଯୋ ବଦନ୍ତି” – କଠୋପନିଷଦ୍ବରେ ଏହା ବାକ୍ୟ । ଦେବ୍ୟପନିଷଦ୍ବରେ ଦୁର୍ଗା ଶବର ଏମନ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଅଛି :-

“ମନ୍ଦାଣାଂ ମାତ୍ରକା ଦେବୀ ଶିଭାନାଂ ଜ୍ଞାନରୂପିଣୀ । / ଜ୍ଞାନାନାଂ
ଚିନ୍ମୟାତୀତା ଶୁନ୍ୟାନାଂ ଶୁନ୍ୟପାକ୍ଷିଣୀ ॥ (୧୭)

ଯସ୍ୟା ପରତରଂ ନାସ୍ତି ସୌଷଧ ଦୁର୍ଗା ପ୍ରକାରିତା । ତାଂ ଦୁର୍ଗଂ
ଦୁର୍ଗମା ଦେବାଂ ଦୁରାଚାରିଷ୍ଟିନୀ ॥ ୧୮ ॥

ନମାମି ଭବତୀତୋଃହଂ ସଂସାରାର୍ଥବତାରିଣୀ ॥ (୧୯)

ଅଟଃ ଦେବୀ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଜନନୀ ଏବଂ ଶବର ଜ୍ଞାନ ଅଗନ୍ତି । ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚେତନାତୀତ ଏବଂ
ଶୁନ୍ୟମାନଙ୍କର ଶୁନ୍ୟପାକ୍ଷିଣୀ ଅଟନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କୁ କେହି
କେବେ ଅତିକ୍ରମ କରି ପାରି ନାହାନ୍ତି ସେ ହିଁ ଦୁର୍ଗା । ପୁନଶ୍ଚ
“ସର୍ବେ ଦେବାଦେବୀମୁପତ୍ରସ୍ଥୁଃ କାସିଦ୍ ମହାଦେବି” ।
ଆମେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଏଇଁ ସାରିଦେବା । ସାରାଂଶ ଶକ୍ତି
ଅତୁଳା, ଶକ୍ତି ବିଭୂତିମୟୀ, ବ୍ରହ୍ମଙ୍କର ଏକ ଅଭିନବ
ପରିକଳ୍ପନାର ପ୍ରତାଙ୍କ, ସେ ପରାଶକ୍ତି । ଶକ୍ତି ତାଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍
ଆମେ ପୂଜା କରୁଥିବା ଦେବୀରୂପିଣୀ ଶକ୍ତି ଏପରି ଅତୁଳା ଯେ
ଚିର କୁମାରୀ ରହିଗଲେ । କାରଣ ତାଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିବା
କାହାର ସାଧ ନୁହେଁ । “ଯୋ ମାଂ ଜୟତି ସଂଗ୍ରମେ ଯୋ ମେ
ଦର୍ପଂ ବ୍ୟଗୋହତି । ଯୋ ମେ ପ୍ରତିବଳା ଲୋକେ ଓ ମେ
ଉଭର୍ତ୍ତା ଭବିଷ୍ୟତି” ।

ଉପରେ କୁହାଗଲା ଦେବୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂଜିତା ଶକ୍ତି ହେଉଅଛନ୍ତି
ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଜନନୀ । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେବ ମନ୍ତ୍ର କଥଣ ?

With Best Compliments From:

PRAFUL BHAI
PRADEEP BHAI

Ashish Packaging

Mob. : 9967001211
Tel. : 28045119
prafulmohanty70@gmail.com

**DEALERS IN : KIRANA, MILK & PICK-UP BAGS
P.P/ H.M./ L.D. POLY BAGS**

**MAGIC LOCK BAGS, ALL TYPES OF DISPOSABLE GLASSES,
PAPER PLATES & EVERYTHING IN BIRTHDAY DECORATIVE ITEMS**

B/50, SHANTI GANGA APT., OPP RAILWAY TICKET WINDOW, BHAYANDAR (E)

With Best Compliments From:

Rajesh Jain

Cell : 97693 98710
Ph. : 83692 63212

Fancy Lights

WE ILLUMINATE UR HOUSE

6, Eknath Apartment, M. G. Road, Opp. Kirti Mahal Hotel,
Near Panch Rasta, Mulund (W), Mumbai - 400 080.
E-mail : rajeshjain24061979@gmail.com

ଯାହା ଆମେ ପୂଜକ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ମନ୍ତ୍ର ? ନାଁ । ମନ୍ତ୍ର ତେବେ କଥା ? ମନ୍ତ୍ର ହେଉଅଛି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ । ଲଂରାଜିରେ ତ ଏହାକୁ କହି ପାରିବା ନାହିଁ, ତେବେ ସାଧାରଣ ବୁଝିବାକୁ ଏହା ହେଉଅଛି ମୂଳ କଥା ଯାହାକୁ ଆଧାର କରି ଯନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି ବୈଜ୍ଞାନିକ । ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରକୁ ନେଇ ଯନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରାଗଲା ତାହା ମନ୍ତ୍ରରେ ରହିଗଲା ବିଧି ବା ଉପାୟ । ଭଲ ହେବ ଆମେ ଏହାକୁ କହିବା ପ୍ରସେସ ବା ମେଥ୍ତ । ଏହି ବିଧି ବା ପ୍ରସେସ ବା ମେଥ୍ତହିଁ ତତ୍ତ୍ଵ । ଦେବତାଙ୍କର ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ଶକ୍ତି ନାମରେ ପୂଜା କରୁଥିଲୁ ତାଙ୍କର ତିନି ପ୍ରକାରର ରୂପ ବା ଶରୀର ଅଛି । କାରଣ ରୂପ ବା ଶରୀର, ସୁଷ୍ଠୁ ଶରୀର ଏବଂ ସ୍ଫୁଲ ଶରୀର । ସିଧା କଥାରେ କହିଲେ ଶକ୍ତି ତିନି ପ୍ରକାରର, କାରଣ ଶକ୍ତି, ସୁଷ୍ଠୁମ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଫୁଲଶକ୍ତି । କାରଣ ତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ । ବିନା କାରଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ଶରୀର ହେଉଅଛି ମନ୍ତ୍ର, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ । ସାଧାରଣ ଲୋକ ଏତେ କଥାରେ ମୁଣ୍ଡ ଖେଳାଇବ ନାହିଁ । ବିପଦ ଚଳିବା ଦରକାର ସେଥିପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦରକାର । ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ସେ ଖୋଜିବ ବା ପୂଜା କରି ନିଜର ବଶୀଭୂତ କରିବ । ଆମ ଦର୍ଶନରେ ଏପରି କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଆମ ମୁନିରକ୍ଷିମାନେ ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରବ୍ଧା ଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଚଂକା ପାଇବା ପରାକ୍ଷାରେ ପାଇ କରିବା ଆଦି ଆଲୋଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହା ସ୍ଵାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପାର । ପରମାର୍ଥୀର ନୁହେଁ ।

ଚଂକା ଦରକାର, ରୋଗରୁ ଭଲ ହେବା ଦରକାର, ପରାକ୍ଷାରେ ପାଇ କରିବା ଦରକାର, ଝିଅର ବାହାଘର ଭଲରେ ହେବା ଦରକାର । ଏଗୁଡ଼ିକ ଜୀବିକା ପର୍ଯ୍ୟାୟର । ଜୀବିକା ଆବଶ୍ୟକ ଜୀବନ ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ଜୀବନର ଅନ୍ୟ ନାମ ଯଦି ଜୀବିକା ହୋଇଯିବ ତେବେ ସେ ଜୀବନ ବ୍ୟଥ ହୋଇଯିବ । ଆମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଅଛି ଜୀବନର ଶେଷଗତି ଜୀବନଧନ ସତ୍ତ୍ଵଦାନ ସ୍ଵରୂପ ପରମାତ୍ମା ସର୍ବେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରାୟ । ଆଜି ଦିନକୁ ଦିନ ସମସ୍ୟା ବଢ଼ିବାର କାରଣ ହେଉଅଛି ଜୀବିକାକୁ ଜୀବନ ମନେ କରିବା । ଆମେ ସେ ଦିଗକୁ ଯିବା ନାହିଁ । ପୁଣି ଫେରି ଆସିବା ମୂଳକୁ ।

ଆମେ ଆମର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଜାଣିଅଛେ । ବଲ ପାଇଁ ଶକ୍ତିକୁ ପୂଜା କରୁଥିଅଛେ । ଧରନ୍ତୁ ଉପରେ ଯେଉଁଭଳି ବିଶେଷଣ

କରାଗଲା ସେହିପରି ପୂଜା କରୁଥିଅଛେ । ଶକ୍ତି ହେଲେ ଦେବୀ ବାକୀ ସେ ନିତ୍ୟା, ଅକ୍ଷର, ଓଂକାର ଜୟଦ୍ୟାଦି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଗହନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ପୂଜା କରିବା ପୂଜକ ବ୍ୟତୀତ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ସହଜ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ନାନା ପରିକଳ୍ପନା ହେଲା ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର, ଦିତ୍ତୁଜା ଠାରୁ ସହସ୍ରଭୂଜା ହେଲେ ସେ । ବିଶ୍ୱାଙ୍କର ଦଶ ଅବତାର (ଚବିଶି ଚଉଶତୀ ଅବତାର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଶୁଣାବତାର, ଅଂଶାବତାର ଅଛନ୍ତି) ପରି ଶକ୍ତି ଦଶ ଶକ୍ତି ବା ଦଶ ମହାବିଦ୍ୟା ହେଲେ । ଅଷ୍ଟ ଶମ୍ଭୁଙ୍କ ପରି ଅଷ୍ଟ ଚଣ୍ଡି ହେଲେ । ଅଷ୍ଟ ଚଣ୍ଡି ଦିଗପାଳଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଲେ ।

ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ନେଇ ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁ ଠାକୁରାଣୀ ବହୁ ଶକ୍ତି ପୂଜନର ଧାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା । ସେ ହେଲେ ଖାତେଶ୍ୱରା, ସେ ହେଲେ ପୁଲଖାଇ, କାକୁଡ଼ିଖାଇ, ଜହିଖାଇ କୁରାମଚଣ୍ଡି, ବିରିଜାଇ, ଅରୁଣେଇ, ଭୁଆସୁଣି, ପଳାଶୁଣି ବିଲାଶୁଣି, ସାରଳା ମଙ୍ଗଳା । ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଳଗା ଅଳଗା ଠାକୁରାଣୀ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବା ମନ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ପୂଜା କରି ପାରିବେ । ମୋ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଯେଉଁଠାକୁରାଣୀ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ମନ୍ତ୍ରମୟୀ ଶକ୍ତି ସେଠି ସମସ୍ତେ ଯାଇ ଅସୁରିଧା ନ କରିବେ ପାଇଁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଏଠି ଆସିବ ଭେଦର କଥା ।

ଭେଦ ପ୍ରକୃତିର ନିଃସର୍ଗସିଦ୍ଧ ନିୟମ । କିନ୍ତୁ ଭେଦର ଶେଷଗତି ନିର୍ଭେଦିବୁ । ଭେଦ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ପାଇଁ ଆଂଶୁଳୀ ପାପୁଲିରେ ନିର୍ଭେଦ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି ସେହିପରି ଭାରତୀୟ ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରବ୍ଧା ରଷି କଷନାରେ ଭେଦ ସ୍ଵାକୃତ ଯାହାର ପର୍ଯ୍ୟାବସାନ ହୋଇଅଛି ନିର୍ଭେଦରେ । ପୂଜା ନକରି ପାରିଲେ ଓଷା ବ୍ରତରେ କାମ ସାରି ହେବ । ପରିଶେଷରେ ଏତିକି କୁହାଯାଇ ପାରେ ଯେ ଶକ୍ତିପୂଜାର ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ଉଚ୍ଚକୋଟାର ଦର୍ଶନ ହେଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ବାଟ ଦେଇଅଛି ଯାହା ସମାଜରେ ହାରମନି ବା ସମରସତା ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଅଛି ।

With Best Compliments From:

ACTIV[®] FORTHO SYSTEM

DEALS IN ORTHOPAEDIC & SURGICALS IMPLANTS

A Fast Growing Brand in India

Franchise Opportunity

Shop No.4, Ground Floor, Grit Garden CHS LTD., G. M. Road, Opp. Indian Oil Nagar,
Govandi (W), Mumbai - 400 043. • Email : activeorthosystem85706@gmail.com
Mobile : 9324446415 / 7021718100 / 8286479505 / 8424024115

With Best Compliments From:

Bhupat Patel
+91 9322658861

KRISH GROUP

19, Bhushan Heritage, Padma Nagar, Chikuwadi,
Borivali (W), Mumbai - 92.
Email : bhupatbhadiyadra@yahoo.com

Sponsored By :

TRADESMEN

Unit NO. 510, 5th Floor, A-Wing, Dattani Plaza, Safedpool, Andheri Kurla Road, Mumbai -400 072.
Tel.: 022-28560 371 / 28560 373, Fax : 022-28560 370, E-mail: tradesmen@tradesmen.in

With Best Compliments From:

Rashmikant Das
9321036480

For details find
www.mfadirect.com
& Koharr Health
on You Tube

Prasant Sahoo

P Enterprises (MD)

Free consult **9323726600**

9702006450

Mail: nice2ur@rediffmail.com

Helping You Stay Healthy

Our Special Natural Health Care Products
Multipurpose use CMD 72 Minerals

We are providing free advice for healthy body & natural ayurveda treatment so contact us soon.

Health & Accidental Insurance Adviser

Prasant Sahoo

93237 26600

97020 06450

nic2ur@rediffmail.com

Note: This insurance is very necessary
for you & your family, which can save
your valuable life, money, time

With Best Compliments From:

NILACHAL S. PADHY

09920499840 / 09322869840 / 07666999840

**Priyanka
Enterprises**

Email: priyanka@priyankawatersolutions.com

**P J.
Industries**

Email: pjindustries@priyankawatersolutions.com

**SALES & SERVICES OF ALL TYPES OF
WATER PURIFIER, R/O. SYSTEM**

Head Office :

Plot No. RH-23, Sector-4, Koparkhairane,
Navi Mumbai - 400709
Tel.: **022-27543710/0560**

Branch Office :

Office No. 103, 1st Flr, Joya Bldg.,
Opp. Sahad Station,
Ulhasnagar - 421 001. Tel.: **+91 8850664313**

Web: www.priyankawatersolutions.com

Social Integration in India

Shreyas Shubham,

Class – 9th, Saint Olaves Grammar School,
Orpington, London, UK

India is religiously and culturally one of the most diverse countries in the planet. Hindus, Muslims, Sikhs, Christians and Buddhists among many other religions live together in this huge mass of distinctive faiths and ethnicities. In a country of over 1 billion, people live spread out across social classes, with greatly varying views, beliefs, and lifestyles. It is best to celebrate these differences, for diversity in thought and belief gives a country a much better outlook on how decisions may affect its people, and with this happiness among people is ensured. Despite this, relationships across social classes and religions have not been ideal in India. This may not affect people in day-to-day life, but differences especially religious have caused a huge amount of violence and death in the country. Perhaps the most famous example of religious violence was the few days in which India was freed from the British. The subsequent partition of India and Pakistan caused sickening atrocities by Sikhs, Hindus and Muslims, where people were killed for simply being on the wrong side of the border. Neither children nor pregnant women were spared from the carnage and in total an estimated 1 million people were killed during this time. Religion has often been a cause for division within India and the Indian subcontinent in general, when in fact all should encourage variance

between people. These crimes have recently shot up, and it is key that this is resolved. Another key difference between many Indians is the huge divide between rich and poor. It is an unfortunate fact that nearly 270 million of India's population lives below the government's official poverty limit, and even those who deem themselves to be 'middle-class' have an incredibly different life from the poorest in India. For a country to function as a unit, for its people to work productively and for goals, both social and economic to be met, these differences need to be addressed.

Religion firstly needs to be looked at. A multitude of faiths make up India and quite often one's beliefs can determine where they live or whom they socialise with. This may give people a sense of community, but in the long run can give people a sense of narrow-mindedness, where their own beliefs feel more important than others. Areas without these social barriers, where people socialise with one another regardless of religion, are areas where problems between faiths don't occur, because individuals are seen as and treated like human beings. When we allow ourselves to be narrow-minded, talking with and listening to only people with the same beliefs as ourselves, anyone who thinks differently is someone strange, and abnormal. If we view others as strange

than this leads to an unwanted tension between people, that may possibly, spill over into violence. By encouraging people to socialise with people of other religions, we can begin to solve this problem. Something else, possibly more effective, would be to educate children about other faiths in school. In Western countries such as the UK, children are taught RS or RE (Religious Studies or Religious Education), where they learn about multiple beliefs, what people practice, the similarity and differences between religions and how all teach of being kind to others, regardless of their own beliefs. This would help people become slightly more open-minded, and help the country function as a whole, rather than as separately.

Another main divisor in modern Indian society is wealth. Despite the rapid growth of India's economy and GDP, the level of development in India is still shockingly low. People in slums drink contaminated water, have barely enough to eat and can't even afford to dress themselves. This provides a sharp contrast to the life of rich and successful Indians and even more average, middle-class ones. The huge variance in way life causes a divide, between the poor and the rich, and this needs to be filled immediately. Not only does this divide, create social tension, but it also limits the opportunities India has to grow itself as an economic superpower, for the lack of chances the poorest in society have to

break out of a life of poverty, has a huge impact on India's overall progress. Sometimes, in village areas, a lack of good education can also lead to children not having necessary skills in adulthood to find good job. To integrate poorer people further into mainstream society, it is essential for government-funded projects to work with poor communities, and to provide basic services such as good healthcare and education to all. The building of cheap housing in large cities will help to move under privileged individuals away from derelict slums, into somewhere more acceptable. This not only will improve, the skillset of the people experiencing poverty, but also improve education, and the huge divide that has opened up between rich and poor people.

In conclusion, this article is a short summary of only two of India's social divisors, and how the social integration of religious minorities and underprivileged people into mainstream society could benefit us all. There is a lot more that could be said and be done, but this is merely an introduction to what is a fantastically interesting and relevant topic at the moment.

Thank you for reading.

ଭାଗବତ ଉକ୍ତିଧର୍ମ, ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ ସନ୍ତ ପରମରା ଓ ପଞ୍ଚସଙ୍ଗା ସାହିତ୍ୟ

- ଡଃ ବସନ୍ତ କୁମାର ପଣ୍ଡା, ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ ମୁଖ୍ୟ

ଭାଗବତ ଉକ୍ତିଧର୍ମ ସନାତନ ପରମରାର ଏକ ଅବିଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ । ଏକେଶ୍ୱରବାଦୀ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏହି ଧର୍ମଧାରଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅଭେଦ୍ୟ ଉକ୍ତିଭାବକୁ ପ୍ରକଟିତ କରିଥାଏ । ଏହାକୁ ନାରାୟଣୀୟ, ସଦ୍ଵତ୍, ଏକାନ୍ତିକ ଓ ପଞ୍ଚରାତ୍ର ଧର୍ମଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିହିତ କରାଯାଏ । ମହାଭାରତର ନାରାୟଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ, ଭଗବତଗୀତା, ଭାଗବତ ପୁରାଣ, ନାରଦ ସୂତ୍ର ଓ ସାଂକ୍ଷିଳ୍ୟ ସୂତ୍ର ପ୍ରଭୁତ୍ବ ଏହି ଧର୍ମ ଦର୍ଶନର ଉପରେ । ଏପରିକି ଏହାର ବୀଜ ବେଦମନ୍ତ୍ର ଓ ଉପନିଷଦର ତତ୍ତ୍ଵରେ ଆଙ୍କୁରିତ ହୋଇଥିବା ଲକ୍ଷ କରାଯାଏ । ବୈଦିକ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବୁଢ଼ାଶିର ସବିତା ଓ ଉଷା ପ୍ରଭୁତ୍ବଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତାରିତ ସ୍ରୋତରେ ଉକ୍ତି ଓ କରୁଣାର ଭାବ ଗଭୀରଭାବେ ପ୍ରକଟିତ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ଉକ୍ତିବାଦର ଗାଥା ରଚିତ ହୋଇଛି । "ନାୟମାୟ ପ୍ରବରନେନ ଲଭ୍ୟୋ, ନ ମେଧ୍ୟ ନ ବହୁନା ଶୁତେନ" (କଠୋପନିଷଦ ୨.୨.୩) ଓ (ମୁଣ୍ଡକ ଉପନିଷଦ ୩.୩) ଶ୍ରୀକରେ ସ୍ଵଷ୍ଟଭାବରେ ଆମ୍ବଜ୍ଞାନ ସନ୍ଧାନର ପରମ ପାଥ୍ୟ ରୂପେ ଉକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଅଛି । ଉକ୍ତି ଶବ୍ଦର ଉଲ୍ଲେଖ ପ୍ରଥମେ ବେଦାନ୍ତରେ ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀତାର୍ଣ୍ଵେତର ଉପନିଷଦରେ ଉକ୍ତିଭାବ ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତିର (ଆମ୍ବମାର୍ପଣ) ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ତେରିଗୀୟ ଓ ବୃଦ୍ଧଦାରଣ୍ୟକ ଉପନିଷଦରେ ବ୍ରହ୍ମକୁ ସକଳ ପ୍ରକୃତିର ଆଧାର, ସକଳ କରୁଣାର ଉପରେ ସକଳ ଆନନ୍ଦର ଏକମାତ୍ର ନିଧାନ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହିପରିଭାବେ ବେଦ ଓ ଉପନିଷଦରେ ଉକ୍ତିଧର୍ମର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସାକାର ରୂପଧାରଣ କରିଥିଲା । ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉକ୍ତିସାହିତ୍ୟରେ ସମଧୂକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବନ୍ତ ଓ ରସସିଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତିଭାବ ଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଉକ୍ତିଭାବ କେବଳ ମାତ୍ର ବୈଦିକ ବା ଉପନିଷଦଦୟ ନେଇବ୍ୟକ୍ତିକ ବା ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମ ଦର୍ଶନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବା ସାମିତ ନ ରହି, ତାହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିକ ଭଗବାନ ବା ସାକାର ଜିଶ୍ୱରର ରୂପ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛି ।

ମହାଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଛତ୍ରରେ ଏହି ଉକ୍ତିବାଦର ଗାଥାକୀର୍ତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଭାଗବତ ଗୀତାର ହାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉକ୍ତି ଓ ଉକ୍ତର ସଂଜ୍ଞା ନିରୂପଣ କରି ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ ଅର୍ଦ୍ଧନକୁ ଉକ୍ତିର ସର୍ବୋପରି ପରାକାଷ୍ଠା ବୁଝଇଛନ୍ତି । କହିଛନ୍ତି - "ଯୋ ନ ହୁକ୍ଷ୍ୟତି ନ ଦେସ୍ତି ନ ଶୋଚତି ଏ କାଂକ୍ଷତି, ଶୁଭାଶୁଭ ପରିତ୍ୟାଗୀ ଉକ୍ତିମାନ ସ ମେ ପ୍ରିୟ ।" ଯିଏ ଶୁଭାଶୁଭ ପରିତ୍ୟାଗକରି ହର୍ଷ, ଦେଖ ଓ ଶୋଚନା ତଥା ଆକାଶାର ଉର୍ଧ୍ଵରେ ରହି ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ଭାବରେ ନିଜକୁ ନିଯନ୍ତ୍ରିତ କରେ ସେ ଉକ୍ତ । 'ନାରଦ ଉକ୍ତ ସ୍ଵତ୍ତ' ରେ ଉକ୍ତିର ତିନୋଟି ପ୍ରଧାନଗୁଣର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । (୧) ସକଳ ସାଂସାରିକ ମୋହରୁ ଦୂରରେ ରହି ନିଜର ସମଗ୍ରସରା ଓ ସମ୍ପର୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସମର୍ପଣ କରି ଭଗବାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା ହିଁ ଉକ୍ତ । (୨) ଏହା କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ବା କର୍ମହାରା ଆଛନ୍ତି ମୁହଁଁ, ଏହା ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମା ଓ ସର୍ବଶେଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ, କୌଣସି ଉଚ୍ଚତର ଲକ୍ଷ୍ୟପାଇଁ ମାଧ୍ୟମ ମୁହଁଁ । (୩) ଏହା ଉକ୍ତିର ଚିନ୍ତା, କର୍ମ ଓ ବାକ୍ୟରେ ସର୍ବତୋତ୍ତବେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଏ । ଶାଂକ୍ଷିଲ୍ୟ ଉକ୍ତରେ ପରାଉକ୍ତି ବା ପରାନୁରକ୍ତିକୁ ଅଧିକ ମହଦ୍ଵପୁର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । 'ରାଗ' ଓ 'ଅନୁରାଗ' ମାଧ୍ୟମରେ ଉକ୍ତ ଉକ୍ତକୁ 'ତତସମପ୍ଲା' ଅବଶ୍ୟକ ଉର୍ବା ଯିତ କରେ । ଭାଗବତରେ 'ଅହିସ୍ତୁତି ଉକ୍ତି'ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଥୁରେ ନବଧା ଲକ୍ଷଣ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି । ଭଗବାନଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରବଣ, ନାମକାରିନ, ଶ୍ଵରଣ, ସେବା, ପୁଜା, ପ୍ରଣିପାତ, ତାଙ୍କର ଦାସତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ, ସନ୍ଧାରାବ ଓ ଆୟୋଜନ ଏହି ନଅଟି ଲକ୍ଷଣରେ ପରିପୁଣିତ ହୋଇ ଉକ୍ତ ଭଗବାନଙ୍କୁ ପାଇଥାଏ ।

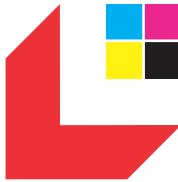
ଉକ୍ତିବାଦରେ ଏହି ଅନୁପମ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ଆସି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପୁରାଣ ଗୁଡ଼ିକରେ ଛାନ ପାଇଲା । ବିଷ୍ଣୁ ଉପାସନାର ଫଳଶୁଦ୍ଧି ଭାବେ ଭାଗବତ ବୈଷଣିକଧର୍ମ କ୍ରମଶଃ ଅଭିବୃଦ୍ଧ ଲାଭକଲା । ଉକ୍ତିବାଦର ପରାକାଷ୍ଠା କିନ୍ତୁ ଅନାନ୍ୟା ଧର୍ମର ପାଦୁର୍ବାବରେ ଏହି ଭାଗବତ ଧର୍ମ କ୍ଷାଣରୁ କ୍ଷାଣତର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ତେଣୁ ଆଗର୍ୟଶଙ୍କର ଏକେଶ୍ୱର ବ୍ରହ୍ମବାଦ ବା ଅନ୍ତିତ ଦର୍ଶନ

With Best Compliments From:

Ravi Achary

♦ +91-97697 05810

♦ +91-97697 04010

LAXMI PRINTER

A-9-402, Shantidham, Near Surya Shopping Center, Mira Road (E), Thane - 401107,

Factory : Unit No-15 Ground Floor, J.K Ind Estate, Behind Sanghi Oxygen,
Near Paper Box, Off Mahakali Caves Road, Andheri (E), Mumbai - 400 093,

✉ laxmiprinter7@gmail.com / maillaxmiprinter7@gmail.com

📞 022-2687 9298 / 022-6697 8616

With Best Compliments From:

Manoj Maharana

Call: 022-2503 9879

98193 47951

Manoj Maharana & Co.

TAX CONSULTANT

❖ Income Tax	❖ Firm Registration
❖ Sales Tax	❖ Accounting Services
❖ Company Formation	❖ Housing / Mortgage Finance
❖ Service Tax	

Office: Kohinoor City Mall, Unit No. F-79, 1st Floor, Kirol Road, Off. L.B.S. Road,
Kurla (W), Mumbai - 400 070.

Fax: 2503 9879 • E-mail : manoj_maharana30@yahoo.com

ମାଧ୍ୟମରେ ପୁଣି ସନାତନ ଧର୍ମର ପୁନଃଜୀଗରଣ ପ୍ରୟାସ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଶଙ୍କରଙ୍କର ଚରମ ଅନ୍ତେତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ପ୍ରତିବାଦରେ ମଧ୍ୟୁଗୀୟ ସନ୍ଧି ପରମା ମୁଣ୍ଡଚେକିଲା ପୁନରାୟ ଉପରୋକ୍ତ ଭକ୍ତିବାଦର ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ।

ଶଙ୍କରାଚାର୍ୟଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଭାରତବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋରଖନାଥ ଓ ନାଥ ସମ୍ପଦାୟ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବହୁ ସନ୍ଧି ଓ ସିଦ୍ଧ ସାଧକମାନଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ଘଟିଥିଲା । ଏମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଯୁଗର ରଷୀ ଓ ଆଚାର୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଞ୍ଚା ଓ ଭକ୍ତିବାଦକୁ ପୁନରାୟ ଜନ ସମାଜ ଭିତରେ ପ୍ରତାର ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଲୌକିକ ଭାଷା ଓ ଗୀତ ରଚନାକୁ ଏମାନେ ନିଜର ଧର୍ମପ୍ରତାରର ମଧ୍ୟମ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କର୍ଷିଥିଲେ । ଏମାନେଥିଲେ ଯାତ୍ରା, ପଦ୍ବୁଜରେ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ବିଚରଣ କରିଥିଲେ । ସମାଜରେ ସବୁ ପ୍ରତିରୂପ ଏମାନଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ଘଟିଥିଲା । ତେଣୁ ଜାତି, ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ବିଶ୍ଵଜନୀନ ମାନବ ଧର୍ମ ଓ ଏହାର ମୌଳିକ ସଂହଚି ବିଷୟରେ ଏମାନେ ବୁଝାଇଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ପଞ୍ଚା ଓ ସମ୍ପଦାୟ ଭିତରେ ଆଜ ମଧ୍ୟ ଏମାନେ ଜୀବନର ଚରମ ସତ୍ୟ ଓ ଶାଶ୍ଵତ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ବିଷୟରେ ହିଁ କହୁଥିଲେ । ସହଜ ଜନପିଲ୍ୟ ଭାଷାରେ ବହୁ ରୂପକ ଓ ପ୍ରତାକ ଯୋଡ଼ି ବ୍ୟଙ୍ଗ ବିଦୃପର ଛାରେ ଏମାନେ ଆପଣାର ରଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜର ଦୁର୍ବାତି ଓ କପଟା ଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜଙ୍ଗିତ ହେଉଥିଲେ । ବୃଥା ଆତ୍ମସର ଅନ୍ତକ୍ରିୟାତାର ଓ ମିଥ୍ୟାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଜନସମାଜକୁ ସତେତନ କରୁଥିଲେ । ମାନବ ଜୀବନରେ ନିଷ୍ଠା ସତତ ଓ ଆମ୍ବୁଦ୍ୟୟର ଉଦବୋଧନ ଓ ସକଳ ମାନବଧର୍ମ ଭିତରେ ସଂହଚି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଥିଲା ଏମାନଙ୍କର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ମଧ୍ୟୁଗୀୟ ସମାଜରେ ଅବଲୁପ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭକ୍ତି ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସେମାନେ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ଧର୍ମ ଯାଜକମାନଙ୍କ କବଳର ସାଧାରଣ ଜଣ ସମାଜକୁ ଉଦ୍ଧାରର ଉପାୟ ବତାଇ ଶାଶ୍ଵତ ମାନବ ଧର୍ମର ଜୟଗାନ କରିଥିଲେ ।

ଏଇ ଭଗବତପ୍ରେମୀ ସିଦ୍ଧ ସାଧକମାନଙ୍କର ଜତିହାସ ଭାରତବର୍ଷରେ ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ଓ ସୁଦୀର୍ଘ । ତୃତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀର ତାମିଲ ସନ୍ଧି ତ୍ରୁତିଲାଗଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମହିମା ସନ୍ଧି ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗଣିତ ସିଦ୍ଧ ସନ୍ଧିଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ

ଆବିର୍ଭାବ ଓ ପ୍ରତିଭାର ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଛି ଭାରତବର୍ଷର ଜନସମାଜ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସିଦ୍ଧ ସାଧକ, ସନ୍ଧି ଦାର୍ଶନିକ. କେତେକ ପୁରାଣକାର କବି. କେତେକ ଗୀତିକାର ବା ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ । ଅନେକ ମହାଗ୍ରହ ମହାଭାରତ ଓ ରାମାୟଣର ଲୌକିକ ଭାଷାରେ ରଚିତ । ବିଚିତ୍ର ଓ ବିପୁଲ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନର୍ଥ୍ୟା ଓ ସୃଷ୍ଟି ଜଗତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପୁଣି କେବଳ ନିଜ ନିଜର ପଢା ବା ମତାନୁସାରେ ପରିଚିତ । ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ତିରୁଭୁଲାର, ଶୈବ ନାୟାନମାରଗଣ (ଶଣ ଜଣ), ବୈଷ୍ଣବ ଅଳ୍ପଭାଗଗଣ (୧୨ ଜଣ), ଅୟାଳ (ନାରୀ ସ୍ଥାଧୀ ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ବଧୂଭାବେ ଖ୍ୟାତ), ମରାଠୀ ସବୁ ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱର, ମୌଥିଲୀ କବି ବିଦ୍ୟାପତି, କାଶ୍ମୀରର ଲାଲଦେବ, ଉତ୍ତର ଭାରତର ସବୁକବି କବାର, ଆସାମର ଶଙ୍କର ଦେବ, ପଞ୍ଚାବର ଗୁରୁନାନକ, ଅରୂପଗିରିନାଥ, କବି ସୁରଦାସ, ନରସିଂହ ମେହେଟା, ମାରାବାଇ, ରୂପଗୋପ୍ତାମୀ, ହରିଦାସ, ରହିମ, ଜୟାସୀ, ରସଖୀ, ତୁକାରାମ, ସମର୍ଥ ରାମଦାସ, ଭଦ୍ରାଚଳ ରାମଦାସ, ସାହା ଅବଦୁଲ ଲତିଫ୍, ତାମ୍ବୁନାନଭାର, ରାମଲିଙ୍ଗସ୍ବାମୀ ପ୍ରଭୃତି ସନ୍ଧି ଓ ଧର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟୁଗୀୟ ଭାରତୀୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆତ୍ମାର ପ୍ରତିଭୂତାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ରାମାୟଣ ଓ ମହାଭାରତର ଲୌକିକ ରଚିତା ଓ ପ୍ରତାରକ ଭାବେ ତାମିଲ କବି ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ କମନ, କନ୍ଧତ କବି ପଞ୍ଚା, ତେଲୁଗୁ କବି ନାନ୍ଦାୟା, ଅସମାୟା କବି ମାଧବ କନ୍ଧଳୀ, ମରାଠୀ କବି ଏକନାଥ, ବଙ୍ଗଳା କବି କୃତିବାସ, ଓଡ଼ିଆ ଆଦିକବି ସାରଳା ଦାସ, ହିମୀ ରାମଗରିତମାନସର ରଚନାକାର ସନ୍ଧି ତୁଳସୀ ଦାସ ପ୍ରଭୃତି ମଧ୍ୟୁଗର ଭାରତୀୟ ସମାଜରେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତି ଆଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାତୀୟ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା ।

ଏହି ପରିପ୍ରେଷ୍ଟାରେ ଓଜିଶାରେ ଭକ୍ତିକବି ପଞ୍ଚସଖାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଓ ସାଧନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଥିଲେ ପ୍ରଥମତଃ ଭକ୍ତ, ତା ପରେ କବି । ଆମ୍ବୁଦ୍ୟୟର ପ୍ରତାର ବିଶ୍ଵାର ଶରୀର ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଶାଶ୍ଵତ ମଧ୍ୟମାତ୍ର ଏକନାଥ ସିଦ୍ଧିର ପରିଚାୟକ । ଏମାନଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ଓ ତିରୋଧାନର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚିଥୁ ଜଣାନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏମାନେ ପଞ୍ଚସଖା ଶତକର

Dahisar Franchise of MFA

With Best Compliments From:

*Sunil Kumar Senapati
M. : 8689817908
Dr. Dipali Modle Senapati
M. : 9322849480 (Adv.)*

MFD. & MKT. : ALL DISPOSABLE PRODUCTS (DENTAL & HOSPITAL SUPPLY)

Shop No. 8, Gulmohar Soc., R.T. Road, Dahisar (E),
Mumbai - 400 068 • Tel. : 022-28480748
E-mail : sdsuniversalhealthcare@gmail.com

**MULTISPECIALITY
DENTAL CLINIC**

- Cosmetic Dentistry
- Dental Implant
- Single Sitting Root Canal Treatment
- Orthodontic Treatments

Clinic : D/3, Krishna Colony, R.T. Road,
Near Mulonkar Hospital, Dahisar (East), Mumbai - 400 068.

*Dr. Dipali P. Modle
B.D.S.(Mum.) (N.H.D.C.)*

**Dental Surgeon
M : 9322849480**

With Best Compliments From:

Prop. : .Subasani Giri

Knits

Mfg. Of. Rib, Cotton Hosiery Fabrics & Flat Knit Collar

Gala No. 4, Sawli Niketan, Nr. Balaji Garden Towers, New Ayre Rd., Ayre Gaon,
Kapor, Dombivli (E), Dist. Thane.

बीएसए

नीट्स

ଶେଷ ଓ ଶୋଭଣ ଶତକର ପ୍ରାରମ୍ଭ କାଳରେ ଜୀବିତ ଥିଲେ । ଗଜପତି ପ୍ରତାପରୁଦ୍ର ଦେବ ଓ ମୁକୁନ୍ଦଦେବଙ୍କ ରାଜତ୍ତ କାଳରେ ପଞ୍ଚସଖାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ରଚିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁମତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଗମୋହନ ରାମାୟଣର ରଚୟିତା ବଳତାମ ସର୍ବବ୍ୟୋଜେଣ୍ଯ ଓ ଅର୍ଦ୍ଦ୍ୟତାନୟ ଶେଷ ସଖା ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ । (ତେଣୁ ସମାଲୋଚକ ଡଃ ନଚବର ସମାନ୍ତରାୟ “ସଖାହୀନ ପଞ୍ଚସଖା” ଗ୍ରନ୍ତ ଲେଖି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟଲୋଚନାରେ ଯେଉଁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଓ ଭିରିହୀନ ବିତର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ତାହା ସର୍ବାଦୋ ଅମୂଳକ ।)

ପଞ୍ଚସଖାଗଣ ପୁରାଣ, ଗୁହ୍ୟାର୍ଥ ପ୍ରକାଶକ, ଝାନ, ଭକ୍ତି ଓ ଯୋଗମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶକ ସାଧନଗ୍ରନ୍ଥ, ଆଖ୍ୟାୟିକା, ସ୍ବୁତି ମହିମା, ଭଜନ, ଚଉତିଶା ଆଦି ବହୁ ପ୍ରକାର ଗ୍ରନ୍ତର

ରଚୟିତା । ସ୍କୁଲଭାବରେ କହିଲେ ଆଖ୍ୟାନ ଗ୍ରନ୍ତ ଓ ସାଧନଗ୍ରନ୍ଥ - ଏଇ ଦୁଇଧାରର ରଚନା ପଞ୍ଚସଖାଙ୍କ କୃତିରେ ସନ୍ତ୍ଵିତ । ଏବୁ ସମଗ୍ର ଭାରତୀୟ ଚିତ୍ରାଳ୍ୟ ନିର୍ଯ୍ୟାୟ ବେଦବେଦାନ୍ତ, ଗୀତା ଆଦିରୁ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ, ଆମୃତରୁ ଦର୍ଶନ, ରାମାୟଣ ମହାଭାରତ ପ୍ରଭୃତି ପୁରାଣର ଆଖ୍ୟାୟିକା, ଦେବ ଦେବୀଙ୍କ ମହିମାବର୍ଷନା, ଅବତାରବାଦ ମହାନିର୍ବାଣ, ପରିନିର୍ବାଣ, ତତ୍ତ୍ଵ, ଗୁରୁବାଦ, ଗୁହ୍ୟାର୍ଥ, ପାତ୍ଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଯୋଗ, ନାରଦ ପଞ୍ଚରାତ୍ର, ଶାଣ୍ଡିଲ୍ୟ ଭକ୍ତିମୂଳର ଭକ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ସମଗ୍ର ସନାତନ ଭାରତବର୍ଷର ବିପ୍ରତି ବାଢ଼ମୟ ଏମାନଙ୍କ କୃତିରେ ସହଜ, ସରଳଭାଷାରେ ଲୋକଛନ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ ଲାଭିଛି ।

ସୂର୍ଯ୍ୟାଷ୍ଟ ସମୟରେ ସତ୍ୟପ୍ରିୟ ବାବୁ ଘର ସାମନାରେ ଥିବା ଗାର୍ତ୍ତେନରେ ବସି ତା ପିଇଥିବା ବେଳେ, ହଠାତ୍ କେହି ଜଣେ ବେଳ ମାରିଲେ । ନଜର ବୁଲେଇ ଦେଖିଲେ ପୋଷ୍ଟ ମାୟାନ । ମନରେ ଅଜସ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଙ୍ଗି ମାରୁଥାଏ, ମୋ ପାଞ୍ଜକୁ ପୁଣି କାହା ପୋଷ୍ଟ ଆସିଲା । ପୋଷ୍ଟମାୟାନ ଗାର୍ତ୍ତେନ ଭିତରକୁ ଆସି ଏନଭଲବ୍ ଟି ବଢ଼େଇ ଦେଲା ହାତକୁ । ସେତେବେଳକୁ ତା ପିଆ ପ୍ରାୟତ୍ତଃ ଶେଷ ହେଇ ଆସିଥାଏ, ଡ୍ରଙ୍ଗଗ ରୁମ କୁ ଫେରି ଏନଭଲବ୍ ଟିକୁ ଖୋଲି ଦେଖନ୍ତି ତ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପଡ଼ି ।

ପତ୍ରଟିକୁ ଉପରୁ ଦେଖିଲା ପରେ ଆଗ୍ରହ ସହ ଉଭଜଣା ବି ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା, ପଢ଼ିଲା ପରେ ଜାଣିଲେ, ପିଲାଦିନ ସାଙ୍ଗ ଅଜୟ ଝିଅର ବାହାଘର । ଖୁସିରେ ଡାକ ପକେଇଲେ ସୁନଦୀଙ୍କୁ, ସୁନଦୀ ହେଉଛି ସୁନ୍ଦର, ଆରେ କୁଆଡ଼େ ଗଲ ବା । ପାଟି ଶୁଣି ସୁନଦୀ କିତେବେଳେ ରୁ ଆସି ଡ୍ରଙ୍ଗରୁମ ରେ ପନ୍ଥିଲେ । କଣ ହେଲା କାହିଁ ଏଡ଼େ ଜୋରସେ ପାଟି କରୁଚ, ଆରେ ଗା ସାଙ୍ଗ ଅଜୟ, ତା ଝିଅ ବାହାଘର । ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପଠେଇଛି, ଏ କଥା ଶୁଣି ସୁନଦୀଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନସରେ । କହିଲେ ବଢ଼ିଆ ହେଲା ଏଇ ମୌକା ରେ ଟିକେ ଓଡ଼ିଶା ଗୁଲିବା ବି ହେଇଯିବ ।

ନିମନ୍ତ୍ରଣ

ଫୋନ ରେ କଥା ହୁଏ ଯାହା ସେ ପୁଣି ମାସେ କି ବୀମାସ ରେ ଥରେ ଅଧେ ।

ପୁଅ ଫରେନ୍ ଯିବା ପରତୁ ପରିବାର କହିଲେ କେବଳ ସତ୍ୟପ୍ରିୟ ବାବୁ ଓ ସହ ଧର୍ମଶୀ ସୁନଦୀ । ରିଟାଯାଢ଼ମେଣ୍ଟପରେ ଏମିତି ସମୟ କଟେନି ସତ୍ୟପ୍ରିୟ ବାବୁଙ୍କର, ଏଇଟା ତ ଗା ଗହଳି ନୁହଁ ଯେ କିଛି ବୁଡ଼ା ଲୋକ ଏକାଠି କାହା ପିଖାରେ ବସି ଗୁଲୀ ଖଟି କରିବେ ।

କ୍ୟାରିଆର ପାଇଁ ମୁମ୍ବାଇ ରେ ରହିବା ଆଉ ବାପା ବୋଉ ଚାଲିଯିବା ପରେ ଗା ର ସବୁ ଧନ ସମ୍ପର୍କ କୁ ବିକି ଭାଙ୍ଗି ପୁଅ କୁ ମଣିଷ

କରିବା ଆଶାରେ ମୁମ୍ବାଇ ରେ ସେଟେଲ୍ ହେବା ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଥିଲା । ଖୁସିରେ ପୁଣି ଡାକ ପକେଇଲେ ସୁନଦୀ ଙ୍କୁ, ହେଇଟି ସୁଉଇ, ଆରେ କୁଆଡ଼େ ଗଲ ବା । ପାଟି ଶୁଣି ସୁନଦୀ କିତେବେଳେ ରୁ ଆସି ଡ୍ରଙ୍ଗରୁମ ରେ ପନ୍ଥିଲେ । କଣ ହେଲା କାହିଁ ଏଡ଼େ ଜୋରସେ ପାଟି କରୁଚ, ଆରେ ଗା ସାଙ୍ଗ ଅଜୟ, ତା ଝିଅ ବାହାଘର । ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପଠେଇଛି, ଏ କଥା ଶୁଣି ସୁନଦୀଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନସରେ । କହିଲେ ବଢ଼ିଆ ହେଲା ଏଇ ମୌକା ରେ ଟିକେ ଓଡ଼ିଶା ଗୁଲିବା ବି ହେଇଯିବ ।

With Best Compliments From:

Roopalí Enterprise

For Exclusive Sarees

Shop No. 29/60, Super Bazar, Station Road,
Santacruz (West), Mumbai - 400 054.

Tel.: 6695 2858 • Mobile : 98670 88088 • E-mail: pdkanani@yahoo.co.in

With Best Compliments From:

Niranjan Moharana

HEALTHCARE DISPOSABLES

Because Your Life Matters.....

**Manufacturers
of Disposable Healthware
Products**

An ISO 13485:2003, ISO 9001:2015
Certified Company

Office & Factory

C-109, Kasturi Bhavan, Hanuman Nagar,
Bhayandar (E), Mumbai - 401 105 (INDIA)

Tel.: 022-28194963. Mob +91 97026 67544

Email: crownhealthcare72@yahoo.com

Website: www.crownhealthcare.co.in

ଦେ ଆଧୁନିକ ସମାଜ

- କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାରଣା, (ୟମ.ବି.୬.),
..କାମୋଡୋ, ନାର୍ତ୍ତ ମୁମ୍ବାଇ

ଏହି ଶୁଭ୍ରବୁଜିଆ ଅଛିର ମନଟା କାହିଁକି କେବାଣି ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ ପ୍ରଶ୍ନ ନେଇ ଘୁରି ବୁଲୁଛି । ଗାଁର ଭାଗବତ ରୂପୀ ଘରଟା ଭାଙ୍ଗିଗଲାଇଛି, ସେ ଆଉ ଦୋଳ ତିଆରି ହେବନୀ! ଦୋଳ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ ଠାକୁରଙ୍କ ଯାତ୍ରାରେ ଆଉ ଅଧୁକା ଲୋକ ଦେଖାଯାଉନାହାନ୍ତି । ବୋଧହୁଏ ଆଉ ଭକ୍ତିରେ କାହାର ମନ ନାହିଁ ? ଖରାହୁଟି କବାଢି ଚର୍ଚାମେଣ୍ଟରେ ଆଉ କାହାର ସର୍ବା ନାହିଁ ! କାର୍ତ୍ତିକମାସ ପାହାନ୍ତିଆ ପହରରେ ଆଉ ନଗର କିର୍ତ୍ତନ ଶୁଭ୍ରନି । ଏମିତି ଲାଗୁଛି ଭାଗବତ ଆଉ ହରିନାମରେ ଆଉ ଅଧୁକା ରୁଚି ନାହିଁ । ତୋଟାଯାତ୍ରାର ଭୂମିରେ ଆଉ ଗଛ ନାହିଁ । ଯାତ୍ରା କେବେଠୁ ବନ୍ଦ ହେଇଯାଇଛି ? ଜନ୍ମଦିନ ଉଷ୍ଣବରେ ଖୁରି, ଚକୁଳି ଆଉ ନାହିଁ, ଯାଉ, କାଂଜି ପଖାଳ କେବେ କେମିତି ସ୍ଵପ୍ନରେ ମନ ଏବଂ ହୃଦୟକୁ ଡୃଷ୍ଟି କରିଦିଅନ୍ତି ।

ବାପ୍‌ରେ ବାପ୍ ଏତେ ଗୁଡ଼ାକ ପ୍ରଶ୍ନ, ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ..... ଲେଖିବାକୁ ବସିଲେ ଏ ଛୋଟ ମୁଣ୍ଡଟାରେ କୋଟି ନା କୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପୁଣି ଜାଗରଣ ହେଇଛି । ସୁଧା ବହୁତ ବାର ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏ ସରଳ ମନଟା କାହିଁକି ଆଖି ପଲଙ୍କ ଶୁଭାକୁ ଖୋଲି ରଖି ବାରଯାର ପଚାରୁଛି । ବୋଧହୁଏ ମନଟା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ପାରିନି ।

ଭାଗବତ ଶୁଂଗୀଟା ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେଇ ‘ଫ୍ରେଣ୍ଟ୍ସ କ୍ଲବ’ ହେଇଯାଇଛି । ସେ ବନ୍ଦ ମିଳନରେ ଦେଶୀ, ବିଦେଶୀ ମନର ଚର୍ଚା ସାଙ୍ଗରେ ସା, ହୋଲା, ସିନେମା ସଂଗୀତ, ଆଉ କ’ଣ କ’ଣ ହୁଏ ତାହାର ପରିକହ୍ନା କରିବା କଷ୍ଟ । ବନ୍ଦର ଅନୁଭୂତି କାଶିଚାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ ।

ହୁ ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣମା ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭୂତି ଅଛି, ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିଷ୍ଠିତିରେ ସବୁ ରତ୍ନୁରେ ସବୁ ପନିପରିବା, ଫଳ ଚାଷ ପାଇବା ଆଶାରେ କାହାର ପାଖରେ ସମୟର ଅବକାଶ ନାହିଁ । ଖରାହୁଟିରେ ଆଉ ନଦୀକୋଳରେ କବାଢି ଖେଳ କାହାକୁ ଭଲ ଲାଗୁନି । ଗାଁ ବାହାରେ ବଣଭୋକି, ଦେଶୀ ବିଦେଶୀ ମଦ ର ଉପଚାର ଆଉ ବ୍ୟକ୍ତିଚାର ଦେଶ ଜମୁଛି ।

କ୍ରିକେଟରେ ଶତକତା ଏକଶହ ମନୋନିବେଶ । ଟେଲିଭିଜନ ଭିତରେ ପଶି ଖେଳକ୍ଷତି ଏବଂ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି ସବୁ କିଛି....

ତୋଟାଯାତ୍ରାର ଆନନ୍ଦ ! ରାଧାକୃଷ୍ଣ ପଞ୍ଚବିଶ୍ଵର ମିଳନ ଏକାଠି ଗୋଟାଏ ଶ୍ଵାନରେ ପଦିତ୍ର କରିଦିଏ ମନ, ପବନ ।

ଏହି ଭବ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଏବଂ ତା ସଙ୍ଗରେ ମନୋରଞ୍ଜିତ କରିଦେଉଥିଲା ଦାଶକାଟି, ଭାରତଲୀଳା, ରାମଲୀଳା, କୃଷ୍ଣଲୀଳା ।

ନିଜକୁ ଆଗୁଆ ମନେ କରୁଥିବା ଯୁବାପିତ୍ରୀ ଅନୁଭବତ ଦୂରର କଥା ତାର ଆନନ୍ଦର ମାତ୍ରାକୁ ଭାବିନେବା ବି ବିରଳ ହେଇ ଗଲାଣି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ କାହାର ଛୁଆ ବାହାରକୁ ଖେଳି ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ମୋବାଇଲ୍ ଆଉ ଇଲକ୍ଟ୍ରୋନିକ ଗେଜେଟ୍ରେ ବ୍ୟକ୍ତ । ଶାରୀରିକ ବିକାଶ ଓ ମାନସିକ ବିକାଶର କାରଣ ଗୁଡ଼ାକ ଆଉ ଜଣାନାହିଁ । ସତରେ କ’ଣ ମୋବାଇଲ୍ରେ ମାନସିକ ବିକାଶ ପ୍ରଖର ହୁଏ ।

ନୂଆ ପାତ୍ରୀ ପାଠ୍ୟପତ୍ର ସାଂଗରେ ପ୍ରେମ କରିବା ଗୋଟାଏ କମ୍ପ୍ଲେଟର ସରଜେକ୍ଟ୍ ହେଇଯାରିଲାଣା । ଅସଳି ପ୍ରେମର ସଂଜ୍ଞାଗ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଲୁଛି । ସାଂଗମାନଙ୍କର ଦେଖାସାକ୍ୟତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରୁ ଫେସବୁକ ଆଉ ଡ୍ରାଇସପରେ ଅଧୁକା । କାହାର ପାଖରେ ସମୟ ନାହିଁ ସ୍ଵାମୀଦୁଷ୍ଟ ବାଣ୍ଡିବାକୁ ।

ମୋ ଦେଶ, ମୋ ରାଜ୍ୟ, ମୋ ଜିଲ୍ଲା, ମୋ ସହର ଉପରରେ ଭାବିବାକୁ ଆଉ ସମୟ ହିଁ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତସମୟା ମୋର ଘରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ଆସିଛି ମୋର କିଛି କହିବାର ନାହିଁ ନା କରିବାର ନାହିଁ ମୁଁ ଆଉ ମୋର ଚକ୍ର ଭିତରେ ସମସ୍ତେ ଘୁରୁ ବୁଲୁଛୁଛି । ସମାଜ କ’ଣ ଆଉ ମୋର ସାମାଜିକତା ସଂପଦ ? ଏ ଶୁଭାକୁ ଖାଲି ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଛୋଟ ଛୁଆ ଆଉ ଜେଜେମାଆର ଗପ ଶୁଣିପାରୁନି । ଜେଜେବାପାର ସେହି ଶୁଣିବା କରିବାର ହେଇଯାରିଲାଣି । ଏକତ୍ରୀତ ପରିବାରରୁ ସ୍ଵତଃକେନ୍ଦ୍ର ପରିବାରକୁ ନିଜର କରି ନେଲେଣା ।

ବାସାବ୍ସ ଏ ଶୁଭାକକ କ’ଣ ସମାଜର ବିକାଶ ଲକ୍ଷଣ ।

ବିକାଶର ଲକ୍ଷଣ ନା ବିନାଶର ଲକ୍ଷଣ ଏକଥା ସମାଜରେ କିଏ କହିବ ?

ହେ ସମାଜ ଏ ଶୁଭ୍ରବୁଜିଆ ମନଟାକୁ ଟିକିଏ ବୁଝାଇ ଦେଇ ପାରିବ ଟିକିଏ ଉଭର ଦେଇ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦିଅ । ଆଉ ପାରିଲେ ଫେରାଇ ଦିଅ ମୋର ଉକ୍ତଳ ସଂସ୍କରିତ, ଜଗନ୍ନାଥର ସଂସ୍କରିତ

... ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ

With Best Compliments From:

Sudhir Sahoo

M. 8097448199

sudhirnh1996@gmail.com

Satish Upadhyay

M. 9004553885

satish1238891@gmail.com

Gurdeep Singh

M. 7900147247

mailbox9211@gmail.com

Legal, Tax & Finance Consultant

- **Taxation / GST**
- **Accounts / Audit**
- **Investment**
- **Life / Health Insurance**
- **Registration**

- **Loan**
- **Working Capital**
- **OD / CC**
- **Lease Rent Discounting**
- **Project Funding**

9/A, Gr. Flr., Grace Chambers, Chakala, Near Holy Family Church,
Andheri (E), Mumbai - 93.

www.legalmudra.com

With Best Compliments From:

Ajay Das
+91-9323256789

AMS FINANCE

**Home Loan, Loan Against Property, Business Loan,
Project Finance, Personal, Personal Loan, OD. CC. CC. Real Estate**

416, Arya Arcade, 4th Floor, Station Road, Opp. Akarshan Hotel,
Vikhroli (W), Mumbai - 400 083. Tel. : 022-67411123/24/25 / 99209 59793
Website :- www.amsgroupindia.com • E-mail : info@amsgroupindia.com

ଏକ ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ : ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ

-ଡାକ୍ତର ବିଚିତ୍ର କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଏମଗ୍ନ ଭାରତବର୍ଷରେ ଶ୍ରୀଧାମ ତିନୋଟି । ପ୍ରଥମତଃ ଶ୍ରୀଧାମ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀ, ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ଶ୍ରୀଧାମ ବୃଦ୍ଧାବନ । ସେବିନ ମଥୁରାର କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମଭୂମି ମନ୍ଦିରକୁ ଲାଗି ପ୍ରାଚୀନ କେଶବଜୀ (ଯିଏ କି ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅଣନ୍ତି ଶ୍ରୀବଜ୍ରନାଳଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ)ଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ହଠାତ୍ ମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ ପୂଜାରୀ ଆମ ଆଡ଼କୁ ଗଛଁ ପକାଇଲେ, “ପଣ୍ଡିତଜୀ କାହାଁସେ ଆଯେ ହୋ ? ଦର୍ଶନାର୍ଥୀମାଙ୍କ ତିତ ସହେ ଆମେ ପଛରେ ଥିଲୁ ଏବଂ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲୁ ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭୟ ଦେବା ପାଇଁ । ହଠାତ୍ ଆମ ପୁଅ ପାଚିରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା “ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ” । ଉର୍ଧ୍ବବାସୁ କରି ଯୋଡ଼ ସ୍ଵପ୍ନରେ ପୁଅ କହୁଥିଲା “ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ” । ବାସ ଏତିକି କଥାରେ ସେହି ଗୌରବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜଣକ ନିଜ ଆୟାନରୁ ଉଠି ଆସି ଆମକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ପକାଇଲେ । ଆମେ ଆଖ୍ୟାୟ ହେଲୁ । ସେ ଶଙ୍କର ବ୍ରଜଭାଷାରେ କହି ଚାଲିଥିଲେ, “ଏରେ ପଣ୍ଡିତଜୀ, ଜଗଦୀଶ ଧାମସେ ଆଯେ ହୋ..... ଉନ୍ଦିକୀ ମହିମା ତୋ ଅଭର କହୁ ଅଳଗ ହେବି । ଆଓ ଆଓ କେଶବଜୀ କା ଦର୍ଶନ କରୋ ଯେ ଲୋ ଠାକୁରଜୀଙ୍କେ ଅଧରାମୃତ ଲାହୁ ପ୍ରସାଦ । ପଦେ କଥା ମାତ୍ର “ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ” । ଯନ୍ତ୍ରବତ ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲୁ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅଛେତୁକା କୃପାକୁ । ସାଙ୍ଗୀ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ଶ୍ରୀ କେଶବଜୀ ତଥା ସେହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେବତାଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣରେ ଦଶ୍ଵବତ ପ୍ରଶାମ କରି ଆମେ ସେଠାରୁ ପ୍ରସାନ କରୁଥିଲୁ ମହାନୟରେ ବୃଦ୍ଧାବନ ଆଡ଼କୁ ।

ବୃଦ୍ଧ ବନ ଯାତ୍ରା । ସମୟରେ ଗୋବିର୍ଜନ ଯୁଦ୍ଧରେ ପୂଜ୍ୟସଙ୍କ ମହାମ୍ଭାସା ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଦେବାରାୟ ମହାରାଜଙ୍କ ଗୋଶାଳା ଦର୍ଶନ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାୟ ହେଲା । ସମୟ ଥିଲା ରାତ୍ର ଦଶଟା ପାଖାପାଖ । ଦିନମାରା ବିଭିନ୍ନ ଘାନ ଦର୍ଶନ କରି କରି ଶୈଶବରେ ପହଞ୍ଚୁଥିଲୁ ସେଠାରେ । ଗେର ପାଖରେ ବ୍ରଜଭାସୀ ଜଗୁଆଳ ଦୁଇ ନନ୍ଦିଆ ଲାମା ବନ୍ଦୁକଟିଏ ଧରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଆମକୁ ଦେଖୁ, “ଓ ଭଗଭଜୀ..... କାହେକୋ ରହଣେ ବାଲେ ହୋ..... ବୋଲି ପଚାରନ୍ତେ, ଆମେ “ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ” ପୁରାରୁ ଆସିଛୁ ବୋଲି ଉଭୟ ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ହାତରେ ଦଳୁଥିବା ବୁନ ଖଇନି କୁ ତଳେ ପକାଇ ଦେଇ ଦୁଇହାତ ଚେକି ଠାକୁରଙ୍କୁ ଓଳଗିଟିଏ ପକାଇ ଆଓ

ଆଓ... ରାତ ତୋ ଜାଦା ହୋଗେଯା ଫିର ଭି ଗୋଶାଳା ଦରଶନ କରୋ ବାରାଶୋ ଗୈୟା ହେ ସବ ଦେଶି ହେ ଭୈୟା ମହାରାଜଜୀ (ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବା) କି କୃପା ସେ ବାସ ବଢ଼ିଆ ଢଳରହା ହେ ଔର ବାସ କହୁ ସୁନାଇଏ ।” ଆମାଟୀ ଦିନରେ ଆମ ଶରଧାବାଲିରେ ଗୋ-ନବରାତ୍ର ବିଷୟ କଥାହୋଇ ସମସ୍ତ ଗୋମାଟା, ଚନ୍ଦ୍ର ସରୋବର ଉପର୍ଯ୍ୟତ ସାଧମହାମ୍ୟା, ସୁରଦାସଙ୍କ ସାଧମାସଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କୃପାଅନୁଭବ କରି ପ୍ରସାନ କଲୁ ।

ଶ୍ରୀବଲ୍ଲୁଭାରାୟ ମହାପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପୁରୀ ଆସିଥିଲେ, ବାଇଶି ପାହାଡ଼ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୂଜାପଣ୍ଡା ଆସି ଶ୍ରୀବଲ୍ଲୁଭାରାୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହାତରେ ଶ୍ରୀମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ନିଷା ଥିଲା ଅଧିକ । କ’ଣ କରିବେ । ସେମିତି ହାତରେ ଶ୍ରୀମହାପ୍ରଶାଦକୁ ଧରି ସାରାରାତି “ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ” କାର୍ତ୍ତନ କରି କରି ରାତି ବିତାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ପରଦିନ ସେହି ମହାପ୍ରଶାଦରେ ଦ୍ୱାଦଶୀପାରଣ କଲେ ।

ଆଜି ଆପଣ ନନ୍ଦିଆ ନବଦ୍ୟାପ ଯାଆକୁ ଦେଖୁବେ, ରିକ୍ଷା ବାଲା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଡଙ୍ଗା ପାତ୍ରୁଆଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସାଧୁସଙ୍କ ଠାରୁ ବାବାଜୀ, ବୈଷ୍ଣବଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗଜାମ୍ବାନ କରୁଥିବା ମା’ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୋକାନ ବଜାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବତ୍ର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଧୂମୀ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଉଛି, ତାହା ହେଲା - “ଜୟ ଗୌର ଜୟ ନିତାଇ” । ନବଦ୍ୟାପରେ ତ୍ରୁଟିବାଲା, ରିକ୍ଷାଗାଳକ, ସାଇକଲ ଆଗେହି ନିଜର ଯାନବାହାନରେ ଗିନି ନ ବଜାଇ ବଡ଼ପାଟିରେ “ଜୟ ଗୌର ଜୟ ନିତାଇ” ବୋଲି ଡାକ ଛାଡ଼ିଦ୍ବିତୀ ପାଇଁ । ସାଧୁସଙ୍କମାନେ ବାଟରେ ରାତ୍ରାରେ ଦେଖାସାକ୍ଷାତ୍ ହେଲେ ସେହି ଗୋଟିଏ ଡାକ “ଜୟ ଗୌର ଜୟ ନିତାଇ” କହି କୋଳାକେଳି ହୁଅନ୍ତି । ତା ହେଲେ ଆମେ କ’ଣ ପାଇଁ ‘ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ’ ନ କହିବା !!!

ସେବିନ ନନ୍ଦିଆ ନବଦ୍ୟାପ ଆମ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଆଶ୍ରମର କେତେଜଣ ସାଧୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କଲାବେଳକୁ ସେମାନେ ଓଳଟି ଆମକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରି ତରତରରେ “ନାହିଁ ନାହିଁ ଆପଣ ନାଲାଚଳ ଧାମବାସୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆମକୁ ପ୍ରଶାମ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ” ବୋଲି ଡାକ ଭାକ୍ଷାରେ କହି

With Best Compliments From:

Technotech is Offering Total Range from Lab Balance, Table Top Scale, and Platform Scale to Weighbridge, Tank Weighing System, Filling System, Bagging System. Capacity Range from 1mg. to 100 MT

TECHNOTECH

Technotech Instruments
Manufacture in all types of
Weighing Scale, Weigh Bride & Weighing Systems

Opp. Municipal School, Sandesh Nagar Road, Wadia Estate, Bail Bazar, Kurla (W), 400 070.
Tel. : 022-25035991 / Mob. : 09821443314 / 09769555241 • Web. www.technotechinstruments.com
E-mail : technotech@vsnl.net

With Best Compliments From:

भारतीय आयुविमा महामंडळ
भारतीय जीवन बीमा निगम
LIFE INSURANCE CORPORATION OF INDIA

MADHAB PADHI

INSURANCE ADVISOR

Life Insurance Corporation of India

Z. M.'S Club Member

Above Joshi Communication, Opp. Municipal School,
Sandesh Nagar, Bail Bazar, Kurla (W), MUMBAI - 400 070.
Mobile : 9324202304

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେଇନ୍ୟର ସହ ଆମକୁ କୋଳାଗ୍ରତ କରୁଥିଲେ । ଏ ପ୍ରକାର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଭାବଭକ୍ଷିକୁ ଦେଖୁ ଆମ ଆଖରୁ ଲୁହ ବାହାରି ଆସୁଥିଲା । କେତେ ଶ୍ରୀଜା, କେତେ ଭକ୍ତି ଆମ କାଳିଆ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଇଁ.... । ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ମହାନତା । ହେଲେ ଆମେ – “ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ” ଚିକିଏ କହିବାକୁ ଆମକୁ ଲାଜ ଲାଗୁଛି । କିଏ ଚିକିଏ ଦେଖାହେଲେ “ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ କହିବାକୁ ଆମ ହାତ ଯୋତି ହେଉନାହିଁ ।

ଆଉ ଶ୍ରୀଧାମ ଦୃଢାବନ କଥା କ'ଣ କହିବା । ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧାବନର ପ୍ରତି ଲତା ପତାରେ, ଧୂଳିବାଲିରେ, ଗଳିକଦିରେ ସବୁଆଡ଼େ “ରାଧେ ରାଧେ” ର ସ୍ଵର ଗୁଞ୍ଜରିତ ହେଉଥାଏ । ପ୍ରତି ଗଳିକଦି, ଦୋକାନବଜାର, ମଠମନ୍ଦିର, ଗାଁରାଷ୍ଟା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୌରାଶିକୋଶ ବ୍ରଜମଣ୍ଡଳରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବୋଲି, ଗୋଟିଏ ଡାକ, ଗୋଟିଏ ନାମ, ଗୋଟିଏ ସମ୍ପୋଦନ, ତାହା ହେଲା, “ରାଧେ ରାଧେ” । ଆହାଏ କି ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ ... କେବଳ ତାକୁଥିବା ରାଧେ ରାଧେ । ବାପା ପୁଅକୁ, ପୁଆ ବାପକୁ, ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଗୁରୁଙ୍କୁ, ଗୁରୁ ଶିଷ୍ଟ୍ୟଙ୍କୁ, ଛାତ୍ର ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ, ଗାତ୍ର ଭ୍ରାତାଭର ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ, ଦୋକାନଦାର ଗରାଖଙ୍କୁ, ଭିକାରୀମାନେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସାଧୁସନ୍ଧମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପୋଦନ - ‘ରାଧେ ରାଧେ’ । ପୁଣି ସୁଉଜ ସ୍ଵରରେ - ବଡ଼ପାଟିରେ ରାଧେ ରାଧେ ।

ଏଥର ଗିରି ଗୋବର୍ଜନ ପରିକ୍ରମା ସମୟରେ ରାଜସ୍ଥାନ ନାଥଦ୍ୱାରର ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କ କେତେଜଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେବକ ଆମ ସହ ପରିକ୍ରମା ମାର୍ଗରେ ଶ୍ରୀ ମୁଖାରବିଦ୍ ଠାରୁ ଯୋଗଦେଲେ । ବାଟରେ ପରିଚିନ୍ତା ପଚାରକେ, ଆମେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଧାମର ବୋଲି କହିଲୁ । ଏ କଥା ଶୁଣନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣଦେବତା ତତ୍ତ୍ଵଶାତ୍ ଦୁଇ ହାତ ଟେକି “ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ” ଧୂନୀ ସହ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ମହିମା ଏବଂ ଦିବ୍ୟ ମହାପ୍ରାଦର ଆସ୍ତାଦନ କଥା ମନେପକାଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟ ପରିକ୍ରମା ମାର୍ଗରେ କେବଳ ପ୍ରଭୁଜୀଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ କଥାମୃତରେ ହିଁ ସମାପନ ହେଲା ।

କାମ୍ୟବନରୁ ଫେରିବା ବାଟରେ ପ୍ରେମ ସରୋବର ପାଖ ସୁଦାମାକୁଟୀର ସନ୍ଧିନିବାସରେ ସିନ୍ଧ ମହାମ୍ଭା ମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାର ପ୍ରବଳ ଛାତ୍ର ହେତୁ ସେଠାକୁ ପ୍ରବେଶ କଳାବେଳକୁ ଦ୍ୱାରଦେଶରେ ଜଣେ ମହାମ୍ଭା ଆମର ପଥ ଜଗାଳି ପରିଚିନ୍ତା ପଚାରକେ ଆମେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଧାମର ବୋଲି ପରିଚିନ୍ତା ଦେବାରୁ ଆମକୁ ସହାୟ ବଦନରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ସନ୍ଧ ନିବାସ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ତେବେ ଏଠି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ଆମର ପ୍ରକୃତ ପରିଚିନ୍ତା କ'ଣ ।

ନୀଳାଦ୍ରିମ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ହିଁ ଆମର ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଅନନ୍ୟ ପରିଚିନ୍ତା ।

ବିଷ୍ୟାଞ୍ଚଳ ପରିଚିନ୍ତାର ପାଞ୍ଚଭାଗର ଫୁଲ ଉଚ୍ଚରେ ରହିଛି ଅମରକଣ୍ଠକ ନାମକ ମହାତୀର୍ଥ । ନର୍ମଦା ମା'ଙ୍କ ଉଦ୍ଗମଘାଲ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜନାକୀର୍ତ୍ତ, ନିକାଞ୍ଚନ, ଜନମାନବଶୁନ୍ୟ ଦିବ୍ୟପ୍ଲାନ୍ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ମହାଦେବଙ୍କ ତପସ୍ୟାତ୍ମୀୟ ବୋଲି ଜନଶୁଦ୍ଧି ରହିଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ଲାନରେ ସର୍ବତ୍ର ମା' ନର୍ମଦାଙ୍କ ପ୍ରାକଟ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଏହା ବେଶ ମାନୋରମ ଲାଗେ । ଜୁଆଡ଼େ ଯିବେ - କେବଳ ଗୋଟିଏ ଧୂନୀ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହେବ - “ହର ହର ନର୍ମଦେ ହର...” । ସବୁଆଡ଼େ ମା'ଙ୍କର ଜୟ ଜୟ କାର ଧୂନୀ । ପରଷ୍ପରକୁ ସାଧୁସନ୍ଧମାନେ ଥଥା ପ୍ଲାନୀୟ ବନବାସୀମାନେ ପରଷ୍ପରକୁ “ଜୟ ଜୟ ନର୍ମଦେ ହର ବା ହର ହର ନର୍ମଦେ ହର” ବୋଲି ସମ୍ପୋଦନ ଖୁବ ଚିଭାକ୍ଷକ ମନେହୁଁ ।

ଦ୍ୱାରକାଧାମ ଥଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଜରାତରେ “ଜୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ” ଧୂନୀ, ଉଚ୍ଚେନରେ “ଜୟ ମହାକାଳ”, ବଦ୍ରୀନାଥରେ ଧାମରେ “ଜୟ ବଦ୍ରୀ ବିଶାଳ”, ହରିଦ୍ଵାରରେ “ହର ହର ଗଙ୍ଗେ.... ଜୟ ଗଙ୍ଗେ”, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତର ଭାରତରେ “ଜୟ ମାତାଜୀ”, ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ “ଗୋ...ଜନା” ଆଜି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ୍ୟାବର୍ତ୍ତ ଭାରତକୁ ସମଗ୍ର ଦିଶରେ ଦେଇଛି ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚିନ୍ତା ।

ଥୁଲେ ଯହିଁ ତହିଁ ଭାରତ ଶୟଳେ

ମଣିବି ମୁଁ ଅଛି ନୀଳଚକ୍ର ତଳେ ॥

ତେଣୁ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ କହିବାକୁ ଲାଜ ସରମ କାହିଁକି । ଆସନ୍ତୁ Electronics media ରେ Hii, Hallo, Hlo ଛାତ୍ର ଲେଖୁବା JAY JAGANNATH ଦୂରଭାଷ ମୋବାଇଲରେ ପ୍ରଥମ ଉଚାରଣ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ କରିବା ଏହା ହେବ ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ପ୍ରଥମ ପରିଚିନ୍ତା । କଷ୍ଟୁରାମୁଗ୍ରାମ ନାଭିରେ କଷ୍ଟୁରାମୀ ଥବା ପରି ଆମେ ଆମର ନିଜର ପରିଚିନ୍ତ ଜାଣିପାରୁନାହିଁ । ଆମର ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ ଆମେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପିଲା । ଠାକୁରଙ୍କୁ ଛାତ୍ର ଆମର ପରିଚିନ୍ତା କ'ଣ ? ତେବେ ଆସନ୍ତୁ ହାଲୋ-ହାଲୋ ଛାତ୍ରିବା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ବର ସହ କହିବା - ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ..... ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଆମର ଅନନ୍ୟ ପରିଚିନ୍ତ, ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ...ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ

ଶ୍ରୀଧାମ ଶରଣମ୍
ଗଙ୍ଗାଦାହାଟ, ନାଉଗାଁ, ଜଗନ୍ନାଥସିଂହପୁର,
ମୋ. ୧୯୩୭ ୧୪୦୩୯

With Best Compliments From:

MANORANJAN (MANOJ) PANDA
Textile Designer

RIDDHI SILK ARTS

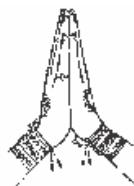
The Trend of Designs

Mob. : +9193231 66645 E-mail : riddhisilkarts@gmail.com
B-36, Bldg., No. 1, 'A' wing, 1st Floor, Mittal Ind. Estate,
Andheri (E), Mumbai - 400 059.

With Best Compliments From:

OM INDUSTRIES

Manufactures of :
Transformer • Coil • Chokes
• LED Products

Factory :

1, Krishna Niwas, Near Ravi Hotel, Pipe Line, Safedpool, Sakinaka,
Mumbai - 400 072. • Tel. : 2859 0866 Mob. : 9004006622

ପରିବର୍ତ୍ତନ

- ମାମାନୀ ସାହୁ

..କାମୋଡେ , ନାରୀ ମୁମ୍ବାଳେ

ସ

ତରେ ଧର୍ମ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଉପାଦାନ ଅଛି । ଏମିତି ବହୁତ କଥା ଅଛି ଯେଉଁଠି ଧର୍ମ ଯାହା କୁହେ ବିଜ୍ଞାନ ବି ସେଇ କଥା କୁହେ , ମାତ୍ର ପଥ ଅଲଗା ଥାଏ ଭାରତ ର ପ୍ରାଚୀନ ସଂସ୍କୃତି ସନାତନ ଧର୍ମ ଆଜି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବାକୁ ଲାଗିଛି ।

ସନାତନ ଧର୍ମ ର ପ୍ରତିଟି ଗୁଣ ଆଜି ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ନ୍ତି ରେ ଧୀରେ ଧୀରେ କେତେ ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଇ ଚାଲିଛି । ଆଧୁନିକ ସମାଜ କେତେ ଆଗୁଆ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମ ର ପ୍ରତିଟି ବିଷୟ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ।

ମୁୟେବେଠୁଁ କୃଷ୍ଣଭାନାମୃତ କୁ ହୃଦୟ ଓ ମାନସିକ ରୂପାନ୍ତର ରେ ଗ୍ରହଣ କଲି , ସତରେ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗୁଥିଲା । ଯେମିତି ଗୋଟିଏ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂସ୍କୃତି କୁ ଫେରି ଆସିଲି ଆଉ ନିଜକୁ ବହୁତ ସଂଯୋଗ କରିପାରୁଥିଲି ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ର ରେ । ବହୁତ ଦିନରୁ ହଜିଯାଇ ଥିଲା ସବୁଠା ପଥର ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଜି ଜୀବନରେ ପୁଣି ପାଇଗଲି ।

ଉଗବାନଙ୍କ ଉପରରେ ବିଶ୍ୱାସ ତା ଥିଲା , କିନ୍ତୁ ଏ ଉଗବାନ କିଏ , କୋଉଁଠି ରୁହୁନ୍ତି , ସେ ହିଁ କେବଳ ଉଗବାନ କାହିଁକି ହେଇ ପାରନ୍ତି , ସମାଜ ର ଉଗବାନ ଆଉ ମଣିଷର ସମ୍ପର୍କ କଣ ... ଏ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ପ୍ରାଞ୍ଚଳ ଭାବରେ ଦର୍ଶା ହେଇଛି ଭାଗବତ ଗୀତ ରେ । ସନାତନ ଧର୍ମ ରେ ଭାଗବତ ଗୀତା ର ଉପାଦ୍ଧି ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ । ଭାଗବତ ଗୀତା ଯଦି ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ ସାହାଯ୍ୟ ରେ ଜୀବନ ରେ ଥର ଚିଏ ବୁଝିନେବ ତା ହେଲେ ଏ ଠକ ବାବାଙ୍କଙ୍କର ପ୍ରାଦୂର୍ଭାବ ଜମା ରହିବନି ।

ମୁୟେବେଠୀରୁ ଜାଣିଲି ଉଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ସେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ..ସେଇ କୃଷ୍ଣ ..ସେଇ ସବୁକିଛି ର ଆଧାର , ତାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ ଗତି ନାହିଁ , ମୁଁ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେଇଗଲି । ଏ ସବୁ ମୁଁ ଜାଣି ପାରିଲିମୋର ବାହାଘର ପରେ ଯେବେଠୁଁ ନାଭିମୁୟଙ୍କ , କାମୋଡେରେ ବାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ପ୍ରତି ସପ୍ତାହ ରେ ଭାଗବତ ଗୀତ କ୍ଲାସ ହୁଏ , ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧା ମଦନ ମୋହନ ମନ୍ଦିର , ଖାରଘର ତରଫରୁ । ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ପରିବାର ଯାଉ । ବହୁତ ଭକ୍ତ ବି ଆସନ୍ତି | ଛୋଟ ହୁଆ ମାନଙ୍କର ଅଲଗା କ୍ଲାସ ହୁଏ ।

ଗାଁ ରେ ସବୁ କିଛି ଅଛି ମାତ୍ର କୃଷ୍ଣଭାନାମୃତ ଉପରେ ଉପଦେଶ ପାଇବା ପାଇଁ ସୁଭିଧା ମିଳେନି । ଏମିତି ଏକ ସଂଖ୍ୟା ଅଛି "ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କୃଷ୍ଣଭାନାମୃତ ସଂଘ " ଅହରହ ଚେଷ୍ଟା କରି ଚାଲିଛି ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ସେଇ ଆମର ପ୍ରାଚୀନ ସନାତନ ଧର୍ମ ..ଖାଲି ଭାରତ ନୁହଁ .. ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଆଜି ଚାଞ୍ଚଳ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିକରିଛି । ପରିଶାମ ସ୍ଵରୂପ ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆସିଛି ।

ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କୃଷ୍ଣଭାନାମୃତ ସଂଘ ମୋ ମନକୁ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । କୃଷ୍ଣଭାନାମୃତ ରେ ମୁଁ ଧୀରେ ଧୀରେ ପ୍ରଗତି କରୁଛି ।

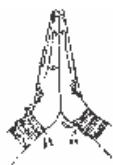
ଭାଗବତ କଥା ଶ୍ରୀବଣ ପରେ ମଣିଷ ଜୀବନ ର ଉଧେଶ୍ୟ ଜାଣି ପାରିଲି ।

ଭାଗବତ କଥା ଶୁଣିଲା ପରେ ଲାଗିଲା ଏ ମଣିଷ ଜୀବନ ବୃଥା ଯଦି ଉଗବାନଙ୍କର ସେବାରେ ନ ଲାଗିପାରିଲା । ଏ ଦୁର୍ଲଭ ମଣିଷ ଜୀବନ ଉଗବାନଙ୍କର ଅଶେଷ କୃପା କହିଲେ ଚଳିବ । ମଣିଷ ଜୀବନ ଉଗବାନଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଆଧୁନିକ କହୁଥିବା ସ୍ଵାର୍ଥପର ମଣିଷଟା ଏମିତି ବାନ୍ଧି ହେଇ ପଡ଼ିଛି , ଉଗବାନଙ୍କ ତା ଭୁଲି ଯାଉଛି ନାମ ନେବା ବି ଭୁଲି ଯାଇଛି । କିଛି ମଣିଷ ଉଗବାନ କହିଲେ କଣ ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଧୁନିକ ସମାଜ ଆଜି ଆମ ପ୍ରାଚୀନ ଉକ୍ତକ ସଂସ୍କୃତି , ସେଇ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି କୁ ଭୁଲିଗଲେଣି । ମାତ୍ର ଆଜି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କୃଷ୍ଣ ଭାବାନାମୃତ ସଂଘ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମର ମହତ୍ଵ ବହୁତ ମାତ୍ରାରେ ଲୋକ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି । ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ଚାଲି ଯାଉଥିବା ଲୋକ ହତୀତ ମନ୍ଦିର ଆସିଲେ ଆଜି ମୁହଁ ଲୁଗାଇ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି । ନତମନ୍ତ୍ରକ ହେଇ ପ୍ରଣାମ କରିବା କୁ କାହାର ସମାଜ ହିଁ ନାହିଁ ।

ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ସମାଜରେ ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଗା ନିହାତି

With Best Compliments From:

Sandeep M. Jain
① : 0-98921 13242

① : 022 - 2851 4502
022 - 6676 0901
022 - 2851 4503

MUKESH TRADERS

Enamelled Copper & Aliminum Wire, D.C.C. & D.F.G.C.
Copper-Aluminium Wire and Strips, Insulating Materials.

INSULVAR® Insulating Varnish

Shop No 2, Guru Nanak Industries, Opp Safed Pool Bus Stop,
Sakinaka, Mumbai 400 072.

E-mail : mukeshtraders1989@yahoo.co.in
www.mukeshtraders.in

With Best Compliments From:

S. K. Sahu
Proprietor
9821435642

KONARK
Estate consultancy

Total Property Solution

Buy / Sale / Lease

Kaveri Commercial Premises,
Office No.206,Near Holiday Inn Hotel,
Sakinaka, Andheri (E),
Mumbai - 400 072.

Off. : (022) 49703557
Mob : 98194 50642
E : konarkakpremises@gmail.com
E : konarkestateconsultant@gmail.com

ଦରକାର । ଏ ସମୟରେ କଳି ର ପ୍ରଭାବ ଏତେ ଅଧିକ ହେଇଛି, ମଣିଷ ତାର ସାମାଜିକତା ଓ ମଣିଷପଣ୍ଡିଆର ଆଉ ସତା ନାହିଁ । ଆଧୁନିକତା ର ଆତମର ରେ କେବେଠୁ ହଜାଇ ସାରିଲାଣି ନିଜ ସଂକୃତି ଆଉ ପରମରା । ଆମ୍ବ ବିଗ୍ୟାନ ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣି ଦେବ ଉର୍ନ୍ତି ଆମ ପରମରା ଆଉ ସଂସ୍କୃତିର । ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ରହି ପାରିବେ । ରାକ୍ଷାସ ପ୍ରବୃତ୍ତି ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବ । ମୁଢୁୟର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ ଶାନ୍ତିର ବାତାବରଣ ପୁଣି ଫେରିଆସିବ । ସମାତନ ଧର୍ମ ର ମୂଳ ଉତ୍ସ , ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ର ପରିଚଳାକ , ସେଇ ସେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ .. ସେଇ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଯଦି ଆମେ ମନ ଏବଂ ହୃଦୟରେ ଭରିଦେବା ଆଉ ସମ୍ମର୍ଣ୍ଣ ସାରଣାଗତି ଭାବରେ ରହିଲେ , ବିପଦ ଆପଦ ର ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ .. "ବସୁଧାରବ କୁତୁମ୍ବକଂ" ହେଇ ପାରିବ ।

ଆହାର ମଣିଷର ସବୁଠ ପ୍ରଧାନ ଜିନିଷ । ଆହାର ର ଗୁଣ ହିସାବରେ ମଣିଷର ପ୍ରକୃତି ଓ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଅ । ପ୍ରକୃତି ଭଗବାନଙ୍କର ଏକ ଅଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ । ପ୍ରକୃତି ଆମକୁ କେତେ ସୁନ୍ଦର ରତ୍ନ ଅନୁଯାଇ ଆହାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛି । କେତେ ପ୍ରକାର ପୁଲ ଫଳ ଭରିଦିଏ ରତ୍ନ ଅନୁଯାଇ । କିନ୍ତୁ ମଣିଷ ସେ ସବୁକୁ ଭୁଲି ରାକ୍ଷସ ପ୍ରବୃତ୍ତି ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସରଳ ଜୀବଜନ୍ମ ମାନଙ୍କୁ ମାରି ଖାଇ ଚାଲିଛି । ସତ ଗୁଣ ପାଇବାକୁ ହେଲେ, ପ୍ରକୃତିରୁ ପ୍ରାୟ ସ୍ଵାତିକ ଫଳ, ମୂଳ ସଂଗ୍ରହ କରି, ଠାକୁର ଙ୍କ ଚରଣରେ ଭୋଗ ଲଗାଇ , ପ୍ରସାଦ ସ୍ଵରୂପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦରକାର । ଆଧୁନିକ ସମାଜରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଜଣେ ଭଗବାନଙ୍କର ଦାସ ରୂପରେ ମାନି ନେଇ ସବୁ କର୍ମ ପଥରେ ଆଗେଇ ଜୀବାହିଁ ଆମ୍ବ ସାକ୍ଷାତ ର ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷଣ ।

ଭାଗବତ ଗୀତ ରେ ଭଗବାନ ସ୍ତଷ୍ଠ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ "

"ମାନ -ମାନା ଭାବ ମଦ-ଭକ୍ତ, ମଦ ଯାଯା ।

ମାଂ ନମାସକୁର

ମାଂ ଖେଦେଶ୍ୱରୀ ସତ୍ୟମ ତେ, ପ୍ରତିଜନେ
ପ୍ରିୟ ସି ମିଳ"

"ସବୁବେଳେ ମୋ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ଏବଂ ମୋର ଭକ୍ତ ହୁଅ । ମୋତେ ପୂଜା କର ଏବଂ ପ୍ରତି ଜିନିଷ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କର , ତାହେଲେ ମୋ ପାଖକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଫେରିଆସିବ , ଏଇତା ମୋର ପ୍ରତିଶୃତି , ଯେହେତୁ ତୁମେ ମୋର ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ "

ମୋ ଛୁଆ ମାନେ ବହୁତ ଖୁସିର ସହିତ କୃଷ୍ଣଭାନାମୃତ କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନେକ ଶ୍ରୋକ କଷ୍ଟରେ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଠାକୁରଙ୍କର ପୂଜା ବିଧ ର ମନ୍ତ୍ର ବି ଶିଖିବାରେ ଆଗ୍ରହ ନେଉଛନ୍ତି । ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କରିବା ଆଉ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵରରେ ଭଗବାନଙ୍କର ନାମ ନେବା ବେଶ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ଆମେ ଘରେ ସମସ୍ତେ ଭଗବାନଙ୍କର ମହାମନ୍ତ୍ର " ହରେ କୃଷ୍ଣ ହରେ କୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣ ହରେ ହରେ ହରେ ରାମ ହରେ ରାମ ରାମରାମ ହରେ ହରେ "ଜପ କରୁ । ମୋ ସ୍ଥାମୀ ମଧ୍ୟ ୧୭ ମାଳା ଜପ କରନ୍ତି । ଅପିସ ରୁ ଘରକୁ ଆସିଲା ପରେ ଭଗବାନଙ୍କର ମହାମନ୍ତ୍ର ରେ ମୁଦଙ୍ଗ ବଜାନ୍ତି । ପରିଶେଷରେ ଆମେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଅଛୁ କୃଷ୍ଣଭାନାମୃତ ସହିତ ।

...ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ...ହରେ କୃଷ୍ଣ ..

ବୃକ୍ଷ ହିଁ ଜୀବନ

ବୃକ୍ଷଟି ଅଟେ ଆମ ଜୀବନ

କରିବା ସରବେ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ ।

ବୃକ୍ଷ ଦାନ କରେ ଅମୃତଫଳ

ଘର ପାଇଁ କାଠ ଜାଳ , ଲଞ୍ଜଳ

ବୃକ୍ଷ ଯୋଗୁଁ ପରା ହୁଏ ବରଷା

ବୃକ୍ଷ ହିଁ ସବୁରି ଆଶା ଭରଷା

ଗଛ ଦିଏ ଫୁଲଫଳ , ଗଛ ଦିଏ ଛାଇ

ଗଛଟି ଲଗାଇ ତା'ର ସେବା କର ଭାଇ ॥

With Best Compliments From:

OM INTERIORS

SPECIALIST IN ALL TYPES OF
INTERIORS & DECORATOR WORKS

Furniture, Civil Works, Electrical Wiring,
CCTV, AC Fitting, Aluminum Sliding, Painting,
Polishing, Plumbing, P.O.P. & Gypsum Ceiling Etc.

Office:

Wadia Estate, Opp. Municipal School,
Near Abhidnyani Printing Press,
Sandesh Nagar Road, Bail Bazar,
Kurla (W), Mumbai - 400 070.

Tel.: 022 - 25035991

E-Mail : chitra.ominteriors@gmail.com

Address:

Purnvasi Soc.2, Room No.14,
Pratap Nagar, P. N. Road,
Opp. Tarun Sahayadri Krida Mandal,
Bhandup (West), Mumbai - 400 078.

With Best Compliments From:

Golden Swan Group

GOLF • CLUB • RESORT • HOTELS

7th Road, Regency Park, Near Khar Subway, Santacruz (E),
Mumbai - 400 055 • Tel. : 2610 3021 / 22 / 23 / 24 • Fax : 2617 5179

Email : regency@goldenswan.com • Website : www.goldenswan.com

Life's Mathematics

-by Arati Maharana, PG in Psychology
Kamothe, Navimumbai

Started with "Zero" ,associated with many ,
but who all stood at my left i have rested my head on their shoulder.
So as i have given the value for them ,
And allowed many to grow, who stood at my right. (1)

Many things added and keep on adding,
Life has mixed with irrespective of compatibility.
I don't lose my originality,
Still the count is on. (2)

Many dreams subtracted and almost vanished..
But asked the courage to God ..
Let the subtract happens but addition of my prayers never effect this subtraction..
Probably life should be like that. (3)

Multiplied thoughts and dreams
Spreads out seeking a limit
Found the limit..Probably the sky
But let me keep stayed touched to the ground..
else from where the measurement starts. (4)

No matter, what kind of division may come..
Let the division happens as an exponential..so the results reach as negligible
it is a matter of fact...
Let my pray stick at Lotus feet before the end division calculation..
This value only matters (5)

All this complication in mathematics..
Is there..will be there ..no matter
Try your best ..almost till the last breath..
Life Mathematic result is pass ..if and only if the results is given to
....(O)v(O)...Jai Jagannath (6)

*With
Best Compliments From*

Ramkrishna Sahu

Sr. Manager
Infrastructure & Administration

Joint Treasurer
MUMBAI UTKAL SAMITI

President
SHREE GAJANAN MITRA MANDAL

ଭାବୁ କାର୍ତ୍ତି ସେବା ସଂଗଠନ

ରେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଛାତ୍ର ଚିତ୍ର

With Best Compliments From:
HARIHARA PALA

Tapti
FASHION FABRICS

H.O.:
A-241, Kohinoor Textile Market,
Ring Road, Surat
Mob.: 9998811380
Ph. : (0261) 3306383

B.O.:
Ranguni Bandh Sahi,
Utkal Cinema Square,
Old Berhampur, Ganjam, Odisha
Mob.: 9879248437 / 8260427224

With Best Compliments From:

Amritlal M. Jain
(President-WWTA)
Mob. : 93226 65994

Dinesh Metal Industries

159, Kika Street (Gulalwadi) Mumbai - 400 004.
Tel. : 23468518, 23470864, 66363286 • Fax : 66109332
E-mail : dineshmetal159@gmail.com

With Best Compliments From:

Pramod Swain

 Galaxy
INFOSOLUTION

COMPLITE IT SOLUTION UNDER ONE ROOF

- Networking • Web Services • Software Development

Products: Sales / Service / Maintenance

Offece : No. 003, Gr. Floor, Bldg. No. 25-F, Puspnarayan complex,
Vill-devad Tall, New Panvel

Tel. : 022 32075850, Mob. : 91 9821326199 / 81692 68758

• E-mail : info@galaxiinfosolution.com, Web-www.Galaxyinfosolution.com

ଆଚାର୍ୟ ହରିହର ଓ ସାମାଜିକ ସମରପତା

- ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଅମ୍ବିଷ ମିଶ୍ର
ଆର.ଏ. ୪୩୦. ମିଗସହରାଞ୍ଚଳ, ସୁନାବେଡ଼ା-୨

୧୯୭୭ ସାଲର କଥା । ସେବର୍ଷ ମୋତା ଆଶାର ପଢିଥିବାରୁ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନବକଳେବର ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥାଏ । ନବକଳେବର ଉପଲକ୍ଷେ ଯଞ୍ଚବେଦୀର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଜୋରସୋରରେ ଚାଲିଥାଏ । ସକଳ କର୍ମକାଣ୍ଡ, ବେଦ, ବେଦାନ୍ତ ଉପନିଷଦର ଯିଏ ମୂଳଧାର, ତାଙ୍କର ଘଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମହୋଷ୍ଵବର ଯଞ୍ଚବେଦିକା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ମୁକ୍ତିମଣ୍ଡପ ପଣ୍ଡିତ ସଭା ଓ ମୂଲକର ବଛା ବଛା ପଣ୍ଡିତମାନେ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଥାଆନ୍ତି । ପୁରା ଜିଲ୍ଲାର ଆଖ୍ୟାତ ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଶାସନର ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ବୁଲି ଯାଇଥାନ୍ତି । ଦାସେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଅଞ୍ଚଳର ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ଶାସନ ହାତୁଣି । କର୍ମକାଣ୍ଡରେ ତାଙ୍କର ଅଗାଧ ଜ୍ଞାନ । ଯଞ୍ଚବେଦୀ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଏହାର ଗର୍ଭାଞ୍ଚଳ ଓ ଯୋନିମଣ୍ଡଳର କେତେକ ନିର୍ମାଣ ତୁଟି କଥା କହି ଖାଲି ଯାହା ଲୋକହସା ହେବା ସାର !! ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରୁ ବୁଲାବୁଲି ସାରି ଫେରିବା ବେଳକୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଖବର ପାଇଲେ ଯେ ଗଜପତି ମହାରାଜା ସ୍ଵୟଂ ଯଞ୍ଚବେଦୀ ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟର ଅଗ୍ରଗତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁସଂଧାନ ପାଇଁ ବିଜେ କରୁଛନ୍ତି । ଶଙ୍କ, ଘଣ୍ଟା, ମାଦକ, କାହାଳୀ ଆଦି ବାଦ୍ୟ ଧୂନି ମଧ୍ୟରେ ବିଶିଷ୍ଟ ପଣ୍ଡିତ ଓ ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ଗହଣରେ ଠାକୁରରାଜା ବିଜେ ହେଲେ । ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ମହାରାଜା କହିଲେ “ଦିଅଙ୍କ ନବକଳେବର ନିକଟ ହୋଇ ଆସିଲା । ଯଞ୍ଚବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକଠାକୁ ଚାଲିଛି !!” ପଣ୍ଡିତମାନେ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରେ ସମ୍ଭବ ଜଣାଇଲେ । ହଠାତ୍ ହାତଯୋଡ଼ି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ କହି ଉଠିଲେ - “ମଣିମା ! ମୋର କିଛି କହିବାର ଅଛି । ଯଞ୍ଚବେଦୀର ନିର୍ମାଣରେ ସାମାନ୍ୟ ତୁଟି ରହି ଯାଇଛି । ଜଣେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ଏ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଶୁଣି ମୁକ୍ତିମଣ୍ଡପ ପଣ୍ଡିତସଭାର ବଡ଼ ବଡ଼ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ନାସିକା କୁଞ୍ଚିତ ହୋଇଗଲା । ଠାକୁର ରାଜା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵରଧ ହୋଇଗଲେ । ମାତ୍ର ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ବିଭିନ୍ନ କର୍ମକାଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଞ୍ଚଳ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ନିଜର ପୁକ୍ଷ ଦୃଢ଼

ସୁରରେ ଉପର୍ମାପନା କଲେ । କର୍ମକାଣ୍ଡରେ ଦାସେଙ୍କ ବ୍ୟୁପୁରି ସନ୍ଦର୍ଭନ କରି ପଣ୍ଡିତମାନେ ନୀରବ ହୋଇଗଲେ । ଠାକୁରରାଜା ଏହାକୁ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଅଭିପ୍ରେତ ବୋଲି ଗୁହଣ କରି ଦାସେଙ୍କ ପରମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଲିଙ୍କନ କରି ଏକ ଉପାଧି ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ । ମାତ୍ର ବିନୟ ସହକାରେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ କହିଲେ, “ମଣିମା ! ମୁଁ ବୁଝା ହେଲିଥିଲି । ଆଉ କେତେଦିନ ବଞ୍ଚିବି ଯେ ଛାମୁଙ୍କ ଉପାଧି ଗୁହଣ କରିବି ? ବରଂ ଯଦି ମଣିମା ଚାହାନ୍ତି, ମୋର ଦୁଇପୁଅଙ୍କୁ ଉପାଧି ଦେଇ ସମ୍ବାନ୍ଧିତ କରିପାରନ୍ତି ।” ଦାସେଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧତ ହୋଇ ଠାକୁରରାଜା ତାଙ୍କର ବଡ଼ ପୁଅଙ୍କୁ “ବୁଝା” ଏବଂ ସାନ ପୁଅଙ୍କୁ “ପଇଯୋଶୀ” ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେହି ଦିନଠାରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ମହାଦେବ ଦାସ ବଦଳରେ ମହାଦେବ ବୁଝାରେ ପରିଚିତ ହେଲେ । ପିତାଙ୍କ ପରି ମହାଦେବ ବୁଝା ମଧ୍ୟ ସଂକ୍ଷତ, ସାହିତ୍ୟ ଓ କର୍ମକାଣ୍ଡରେ ବେଶ ବ୍ୟୁପୁରି ହାସଳ କରିଥିଲେ । ମହାଦେବ ବୁଝାଙ୍କର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସତାନ ହେଉଛନ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ବୁଝାର ବୁଝାଙ୍କୁ ହୁଏତ କେହି ଚିହ୍ନଟି ନାହିଁ, ମାତ୍ର “ଆଚାର୍ୟ୍ୟ” କହିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆର ମାନସପଚରେ ଏକ ଶାନ୍ତ, ଶୌଭ୍ୟ, ରକ୍ଷିପ୍ତିମ ବେହେରା ଉଭାସିତ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ଆଚାର୍ୟ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ସାମାଜିକ ସମରପତାର ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତୀକ ରକ୍ଷିପ୍ତାନ ଆଚାର୍ୟ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଦାସ । “ବୁଝା” ଉପାଧି ନିଜ ନାମ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଲେ ବଂଶମର୍ଯ୍ୟାଦା, ରାଜଦତ୍ତ ଉପାଧିର ଅହମିକା ବଳରେ କାଳେ ସେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ସଂପର୍କ ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ, ଏହି ଆଶଙ୍କାରେ ସେ ବୁଝା ଉପାଧି କଦାପି ବ୍ୟବହାର କରୁ ନଥିଲେ । ବରଂ ପୌତ୍ରକ ସଂଜ୍ଞା “ଦାସ” ତାଙ୍କର ଅତିପ୍ରିୟ ନିଲା । ସତ୍ୟବାଦୀ ବନବିଦ୍ୟାଳୟର ଲୋକପ୍ରିୟ “ଆଚାର୍ୟ୍ୟ”

ବୁଦ୍ଧି ଅବଳୀକା କ୍ରମେ ତାଙ୍କ ନାମ ପୂର୍ବରୁ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ଯାଇ ଆଚାର୍ୟ ହରିହର ରୂପେ ଓଡ଼ିଶାର ଘରେ ଘରେ ତାଙ୍କୁ ସୁପରିଚିତ କରାଇଦେଲା ।

ସାମାଜିକ ସମରସତାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରତିଭ୍ରୂରୂପେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଯଦି କାହାକୁ ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ତେବେ ସତ୍ୟବାଦୀର ପଞ୍ଚସଖାଙ୍କ ନାମ ସର୍ବାଗ୍ରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବ । ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ, ନୀଳକଣ୍ଠ, ହରିହର ଏମାନେ ସତେ ଯେପରି ଥିଲେ ସାମାଜିକ ସମରସତାର ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତୀକ । କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ପୂରୁଷ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ତ୍ୟାଗ, ସେବା ଓ ସମାଜ ସଂଭାରର କାହାଣୀ ବୋଧହୁଏ କାହାକୁ ଅବିଦିତ ନଥିବ । ବୋଧହୁଏ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପଛକୁ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବାଧିକ ସ୍ଥାନଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ହେଉଛନ୍ତି ଆଚାର୍ୟ ହରିହର । ସ୍ଵକ୍ଷଳ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରି ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସରକାରା ଚାକିରୀ ଓ ପଦପଦବୀର ଲୋଭ ସମରଣ କରି ସାମାଜିକ ସମରସତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଯେଉଁ ନିରବଛିନ୍ନ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ, ତାହା ଅନ୍ୟ । ଆଚାର୍ୟ ହରିହର ତାଙ୍କ ଆତ୍ମଜୀବନୀରେ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତକାରକୁ । ଲଂରାଜୀ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ ନାମ ଲେଖାଇ ହରିହର ତାଙ୍କ ବଡ଼ବାପା ପୁଅ ଭାଇ ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ରହୁଆଥାନ୍ତି । ସ୍କୁଲକୁ ଯିବାର ପ୍ରଥମ ଦିନ ରଙ୍ଗଣୀ ଦାମୀ ଧୋତିଚିଏ ପିଣ୍ଡ ହରିହର ସ୍କୁଲ ବାହାରିଲେ । ମୁଣ୍ଡରେ ତାଙ୍କର ଥାଏ ପୂଳାକ ରୁଚି ବା ଶିଖା । ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ବର୍ଷର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଆଭିଜାତ୍ୟର ଚିହ୍ନ ଥିଲା ମୁଣ୍ଡରେ ରୁଚି ବା ଶିଖା । ହରିହରଙ୍କ ଏ ବେଶ ଦେଖି ହଠାତ୍ ମାମୁଳି ଖଦି ପିଣ୍ଡିଥିବା ଛାତ୍ର ଜଣେ ପଛରୁ କହି ଉଠିଲା, “ଭାଇ ! ବିଦ୍ୟାକଳୟ ହେଉଛି ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର । ସେଠାରେ ସବୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ସମାନ । ତୁମେ ଏ ଦାମୀ ଧୋତି ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ଶିଖା ରଖି ସ୍କୁଲକୁ ଆସିଲେ ଗରିବ ଛାତ୍ରଙ୍କ ମନରେ ହୀନମନ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ କି ?” ହରିହର ତାଙ୍କ ବଡ଼ବାପାଙ୍କ ପୁଅ ଗୋପୀ ଭାଇନାଙ୍କଠାରୁ ସେ ଛାତ୍ର ଜଣକ ଗୋପବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଜାଣି ପାରିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସେହି ପଦକ କଥାରେ କି ମାଦକତା ଥିଲା କେଜାଣି, ହରିହର ତାଙ୍କ କଥାରେ ବେଶ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ ଓ ମନେ ମନେ ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁ

ପଦରେ ବରଣ କରିନେଲେ । ସେଦିନ ସ୍କୁଲରୁ ଫେରି ନିଜ ହାତରେ ରୁଚି କାଟି ପକାଇ ହରିହର ରଙ୍ଗଣୀ ଧୋତି ବଦଳରେ ମାମୁଳି ଖଦି ପିଣ୍ଡିବାକୁ ସଂକଷ୍ଟ କଲେ । ଗାଁରେ ବାପା ମାଆ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁରୁଜନମାନେ ହରିହରଙ୍କ ରୁଚିବାକୁ ଲଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷାର କୁଣ୍ଡଳ ମନେକରି ହରିହରଙ୍କ ଉପରେ ଭାଷଣ ବିରକ୍ତ ହେଲେ । ଏପରିକି ସ୍କୁଲରୁ ନାମ ଉଠାଇ ଆଶିବାକୁ ତାଙ୍କ ପିତା ମଧ୍ୟ ଧମକ ଦେଲେ । ମାତ୍ର ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ହରିହର ରୁଚି କାଟିଛନ୍ତି ନମ୍ବ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦେବା ପରେ ହରିହରଙ୍କ ବାପା ବରଂ ଖୁସି ହୋଇ ହରିହରଙ୍କ ସଂଭାର ମୂଳକ ଭାବନାକୁ ବେଶ ପଥଦ କରିଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବା ବେଳେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଓ ହରିହର “ଶଷ୍ଟାମେସ୍” ନାମରେ ଏକ ମେସ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଯେଉଁ ମେସର ମୁଖ୍ୟ ଭୋଜନ ଥିଲା ଭାତ ଓ ତାଲମା । ସମାଜର ସବୁ ବର୍ଗର ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ପୁଷ୍ଟିକର ଓ ସୁଷ୍ପାଦୁ ହୋଇଥିବାରୁ “ଶଷ୍ଟାମେସ୍”ର ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ସାରଣୀରେ ଭାତ ଓ ତାଲମା ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା । ଶଷ୍ଟାମେସ୍ ସମୟରେ ହରିହର ବେଶ କୌତୁହଳୋଭାପକ ଭାଷାରେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମଜୀବନୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, “ଆମେ ସକାଳେ ଭାତ ରାନ୍ଧୁ । ଆଲୁ, ବାଇଗଣ, ସାବୁ ଆଦି ଯାହା ପରିବାଥାଏ, ସବୁ ଭାତରେ ପକାଇ ସିଂହାର ଦେଉ । ମୁଗଡ଼ାଲିକୁ କନାରେ ବାନ୍ଧି ଭାତ ହାଣିରେ ପକାଉ । ସିଂହାମୁଗକୁ ଅଣଖରେ ଘାଣ୍ଡି ପେଜ ମିଶାଇ ଲୁଣ ପକାଇ ତାଲି କରୁ । ରାତିକୁ ସକାଳ ରନ୍ଧା ପଖାଳ ଓ ପରିବା ଚକଟା ଯାହା ବଳକା ଥାଏ, ସେଥିରେ କାମ ଚଲେଇ ନେଉ ।” ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ବେଳେ ମଣିକାଞ୍ଚନ ସଦୃଶ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଓ ହରିହରଙ୍କ ସହ ନୀଳକଣ୍ଠଙ୍କର ଦେଖାହେଲା । ପରେ ନୀଳକଣ୍ଠ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟବାଦୀ ବନ ବିଦ୍ୟାକଳୟର ପ୍ରମୁଖ ଆଚାର୍ୟ ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ନୀଳକଣ୍ଠ ଓ ହରିହର ସାମାଜିକ ସମରସତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସୁଗାନ୍ଧକାରୀ ନିଷ୍ଠିର ନେଇଥିଲେ ତାହା ହରିହର ତାଙ୍କ ଆତ୍ମଜୀବନୀରେ ଅତି ତାପ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଭାର୍ଗବୀ ନଦୀ କୂଳରେ ମା ଯୋଗେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ, ନୀଳକଣ୍ଠ ଓ

ହରିହର ଶପଥ ନେଲେ “ସରକାରୀ ଚାକିରୀ କରିବା ନାହିଁ । ବିଳାସ ବ୍ୟସନରେ ମାତିବା ନାହିଁ । ଜନ୍ମ ହୋଇ ଦେଶକୁ ଯେମିତି ଦେଖୁଛେ, ମଲା ବେଳକୁ ତାଠାରୁ ଉନ୍ନତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ମରିବା ।” ହରିହରଙ୍କ ସହିତ ଉକ୍ତଙ୍କଟେରବ ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତର ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ବେଶ ରୋମାଞ୍ଚକର । ଏଫ୍.୧. ପାଶ ପରେ ବି.୧. ପଢି ଇଂରେଜ ମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ କାକିରୀ କରିବାକୁ ହରିହର ଜଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ । ସେତେବେଳକୁ ମଧୁରଭଞ୍ଜର ଗୁଣଗ୍ରହଣ ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ଓଡ଼ିଶାର ମେଧାବୀ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧାନ କରି ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ବିଦେଶ ପଠାଉ ଥାଆନ୍ତି । ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚନ୍ଦ୍ରନର ଭାର ଥାଏ ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ଉପରେ । କାଚ ଶିଖରେ ଉଚ୍ଚ ତଳିମ ପାଇଁ ଜାପାନ ଯିବାକୁ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ବାହାରିଥିଲା । ଗୋପକନ୍ତୁ ପରାମର୍ଶରେ ହରିହର ଏଥିପାଇଁ ଆବେଦନ କରି ମଧୁବାବୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । ହରିହରଙ୍କ କଲେଜ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦେଖିବା ପରେ ମଧୁବାବୁ ଜଣେ ଗେଜେଟେଡ୍ ଅଫୀସରଙ୍କ ଠାରୁ ଚରିତ୍ର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଆଣିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ । ମଧୁବାବୁଙ୍କ କଥାରେ ଆପରି ଜଣାଇ ହରିହର ଉଭର ଦେଲେ, “ମହାଶୟ ! ମୋ ଚରିତ୍ର ବିଶ୍ୟରେ ଜଣେ ବାହାର ଲୋକ କିପରି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦେଇ ପାରିବ ? ଏପରି ମୂଲ୍ୟହାନ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ବା କଣ ? ଯଦି ଜଣେ ଗେଜେଟେଡ୍ ଅଫୀସର ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦେଇ ପାରନ୍ତେ, ତେବେ ଆପଣ ସ୍ଵୟଂ ଦେବାର ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା କଣ ଅଛି ?” ହରିହରଙ୍କ ସ୍ଵକ୍ଷବାଦିତାରେ ମଧୁବାବୁ ଏତେଦୂର ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଥିଲେ ଯେ ଜାପାନ ଯିବା ପାଇଁ ମନୋମୀତ ତାଲିକାରେ ପ୍ରଥମେ ହରିହରଙ୍କ ନାମ ସ୍ଥାନ ପାଇଲା ଏବଂ ଚରିତ୍ର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପ୍ରଥା ମଧୁବାବୁ ଉଠାଇ ଦେଲେ । ମାତ୍ର ଶରାରିକ ଅସ୍ପୁତା ବଶତଃ ହରିହର ଜାପାନ ଯାଇପାରିଲେ ନାହିଁ । ନୀଳଗିରିରେ ଶିକ୍ଷକତା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଥରେ ଜଣେ ଅସହାୟ ହରିଜନ ଛାତ୍ର ହଇଜାରେ ମରିଗଲା । ତା ଶବକୁ ଉଠାଇବା ନେଇ ବିଷମ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଜଣେ ହରିଜନର ଶବ ଉଠାଇବା ପାପ ଓ ନୀତ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଲେ । ମାତ୍ର ରଷ୍ଣିପ୍ରାଣ ହରିହରଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଏ କଥାରେ କାହିଁ

ଉଠିଲା । ଦୁଇତିନି ଜଣ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ହରିହର ଶବକୁ ନେଇ ଶ୍ଵରାନରେ ସକ୍ତାର କଲେ । ମାତ୍ର ଏ ଘରଣାରେ ନୀଳଗିରିର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମାଜ ହରିହର ଓ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ରୁଦ୍ରନାରାୟଣ ଷତଙ୍କୀଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ବାସନ୍ତ କଲା । ଗ୍ରାମ ସଭାରେ ହରିହର ମନୁସ୍ତହିତାର ତର୍ଜମା କରି ବୁଝାଇଦେଲେ ଯେ ଅନାଥ, ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଶବ ଦାହ ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅଶ୍ଵମେଧ ଯଜ୍ଞର ସ୍ଵାପଳ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ହରିହରଙ୍କ ଅକାଟ୍ୟ ଯୁକ୍ତ ଆଗରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ ଓ ସାମାଜିକ ବାସନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଏକରକମ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।

ସାମାଜିକ ସମରପତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ସତ୍ୟବାଦୀ ବନବିଦ୍ୟାଳୟର ପଞ୍ଚସଖା ଯେଉଁ ଆଖଦୃଶୀଆ ଆଯୋଳନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ତାହା ହେଲା “ନିଶ ଆଦୋଳନ”, “ଲୁଙ୍କ ଆଦୋଳନ” ଏବଂ “ଲଙ୍ଗଳ ଉଷ୍ଣବ” । ସେତେବେଳେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମାଜରେ ନିଶ ରଖିବା, ଲୁଙ୍କ ପିନ୍ଧିବା ଓ ହଳ କରିବା ପ୍ରଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ ବିବେଚିତ ହେଉଥିଲା । ସମାଜର ଦଳିତ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ବର୍ଗର ଲୋକେ କେବଳ ନିଶ ରଖି ପରିବେ, ଲୁଙ୍କ ପିନ୍ଧିବେ ଓ ଲଙ୍ଗଳ ଧରି ଚାଷ କରିବେ ବୋଲି ସାମାଜିକ ପ୍ରଥା ଥିଲା । ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚନୀତ, ସ୍ଥାନ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ଭେଦାଭେଦରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିନଥିବା ସତ୍ୟବାଦୀର ପଞ୍ଚସଖା ପ୍ରଥମେ ଲୁଙ୍କ ପିନ୍ଧିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ନିଶ ରଖିଲେ । ଆରାୟ ହରିହର ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଲଙ୍ଗଳ ଉଷ୍ଣବ ପାଳନ କରି ହଳ ବୁଲାଇଲେ । ଫଳରେ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମାଜ ନୁହେଁ, ନିଜର ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଦବ ଓ ପରିବାର ସଦୟକ ସହିତ ହରିହରଙ୍କ ସଂପର୍କ ଶୁଣ୍ଟ ହେଲା । ମାତ୍ର କୌଣସି ବାଧା ବିନ୍ଦୁକୁ ଖାତିର ନକରି ବିରାମ ଓ ବିରୋଧର ସମ୍ମାନ ହୋଇ ସମାଜରେ ଥିବା ଏପ୍ରକାର ଭେଦଭାବକୁ ଦୂର କରି ସମାଜରେ ସମରପତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆରାୟ ହରିହର ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ ତାହା ଅତୁଳନୀୟ । ଏପରିକି ସାମାଜିକ ସମରପତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ହରିହର ନିଜ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିର୍ଦଶନ ପଇତାକୁ କାରି ନଦୀରେ ବିସର୍ଜନ କରି ଦେଇଥିଲେ । ହରିହର ଚେତନ୍ୟ ଭାଗବତର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ପଂକ୍ତି ସର୍ବଦା ଆବୁରି କରୁଥିଲେ-

With Best Compliments From:

Rabindranath Pradhan

Textile Designer

Mob. : 9322397322 • Tel. : 2502 4163

With Best Compliments From:

NIRAKAR SAHOO
Director

Cell : 98336 62221

Shubham Caterers & Caring Pvt. Ltd.

Regd. Office :

1/13, Jaykar Smruti, Aarey Road, Goregaon (W), Mumbai - 400 062.

Tel. : 022-65252544 / 28777543

E-mail : shubhamccpl@gmail.com • www.shubhamcorporate.com

“आपनि आचरि धर्म अपरे शिखाय
आपनि न आचरिले शिक्षा न याए” ।

ब्रह्मपूर जेलरे थृबाबेले दिनकु दुळघण्डा गाता, भागबत ओ उपनिषदवर घारतेहु आगार्य हरिहर आस्त्रशिर्गर्वर बनी मानकु शुशांथले । एहि जेलरे थृबा घमयरे हुँ श्रामद् भागबत गातार टाका रचना आगार्य हरिहर करिथले । पयारोमोहन एकाडेमीरे शिक्षकता करुथावा घमयरे आगार्य हरिहर घबू श्रेणार छात्रात्रुङ पाल्स येउँ Child's easy first Grammar रचना करिथले, ताहा एयाबत् ब्याकरण शिक्षा क्षेत्रे एक दुर्लभ ग्रन्त रूपे बिबेचित होइ आसुहि । घामाजिक घमरसता प्रतिष्ठा पाल्स येपरि राजदर ब्रह्मा उपाधि ऐ प्रत्याख्यान करिथले घेहिपरि १९७४ मस्तिष्ठारे ओथिआ घाहित्य एकाडेमी उरपरु प्रदत्त मानपत्र एवं उक्त विश्वविद्यालय उरपरु प्रदत्त घमानसूचक उक्तरेत् उपाधि आगार्य महाशय प्रत्याख्यान करिथले । १९७१ पेंबुयारा १९ उरिखरे एहि रष्ट्रिप्रतिष्ठा महामनिष्ठाङ पृथुपरे येउँ शब शोभायात्रा बाहारि थला घेथरे घमाजर घबू जाति, बर्ष्यर

ऐ भारत ! तुम मत भूलना कि तुम्हारी स्त्रियों का आदर्श सीता, सावित्री, दमयन्ती है, मत भूलना कि तुम्हारे उपास्य सर्वत्यागी उमानाथ शंकर है; मत भूलना कि तुम्हारा विवाह, तुम्हारा धन और तुम्हारा जीवन इन्द्रिय-सुख के लिए - अपने व्यक्तिगत सुख के लिए नहीं है; मत भूलना कि तुम जन्म से हो “माता” के लिए बलि-स्वरूप रखे गए हो; मत भूलना कि तुम्हारा समाज उस विराद् महामाया की छाया मात्र है; मत भूलना कि नीच, अज्ञानी, दरिद्र, चमार और मेहतर तुम्हारा रक्त और तुम्हारे भाई है। ऐ वीर ! साहस का आश्रय लो । गर्व से कहो कि मैं भारतवासी हुँ और प्रत्येक भारतवासी मेरा भाई है, बोलो कि अज्ञानी भारतवासी, निर्धन भारतवासी, बाह्यण भारतवासी, चाणडाल भारतवासी - सब मेरे भाई हैं; तुम भी कटिमात्र में वस्त्र लपेटकर गर्व से पुकारकर कहो कि भारतवासी मेरा भाई है, भारतवासी मेरे प्राण है, भारत के देवी-देवता मेरे ईश्वर है, भारत का समाज मेरा पालना, मेरे यौवन का उपवन और मेरे वार्धक्य की वाराणसी है । भाई, बोलो कि भारत की मिट्टी मेरा स्वर्ग है, भारत के कल्याण में मेरा कल्याण है, और रात-दिन कहते रहो कि हे गौरीनाथ! ”है जगदम्बे ! मुझे मनुष्यत्व दो; माँ, मेरी दुर्बलता और कापुरुषता दूर कर दो, मुझे मनुष्य बनाओ”

आबालबृद्धबनिता योगदान करिथले । पूज्या रमादेवीक भाष्मरे अदिनरे रथयात्रा परि घेदिन मने हेहिथला । श्रीमद्विर उरपरु आगार्य महाशयक्क शबदाहु उपलक्षे चन्दन काठ, घीअ एवं ठाकुरक श्राकपत्रा योगाइ दिआ याइथला । ठाकुरक गोष्ठ शालारु पवित्र अग्निशिखा निआयाइ आगार्य महाशयक्क शबदाहु प्रक्रिया संपन्न करा याइथला । जमिदार, राजा वा श्रेष्ठा नहोइ पध्ये घामाजिक घमरसता पाल आगार्य हरिहरक प्रतेष्ठा ताङ्कु मुकुटबिहान घमान रूपे जनतार हुदमस्तिष्ठानरे अधिष्ठित करि पारिथला । आजि मथ आगार्य हरिहरक सृतिरे शह शह जनता ताङ्क श्रान्त वर्षकीरे घमानर निदर्शन स्वरूप तिलतर्पण करन्ति ।

निदन्तु नातिनिपूणाः यदिवा शुबन्तु
लक्ष्मीः घमाविश्वा गङ्गातुवा यथेष्म
अदेव वा मरणमस्तु युगान्तरे वा
नायात् पथ प्रविचलन्ति पदं न धाराः
शास्त्रोन्तु वाणी आगार्य महाशयक्क जावनरे
वर्षदा स्वत्थस्त्रिष्ठ प्रमाणित होइथला ।

*With
Best Compliments From:*

Sri Rakesh Sharma

**VISHWAKARMA
INTERIOR DESIGNERS**

**Shish Mahal, A/112, R.N.P Park,
Bhayandar (E), District Thane,
Mob:- 9820920329
Mumbai Office**

सामाजिक समरसता

डॉ. मोहन जी भागवत

सरसंघचालक - राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघ

देश के विकास के लिए सामाजिक एकता की आवश्यकता होती है और समाज में एकता की पूर्व शर्त है सामाजिक समता। जब समता आएगी तो सामाजिक एकता अपने आप आएगी। इसके लिए हमें प्रयत्न करना होगा।

हमारे समाज में विविधता है। स्वभाव, क्षमता और वैचारिक स्तर पर विविधता का होना स्वाभाविक भी है। भाषा, खान-पान, देवी-देवता, पंथ-सम्प्रदाय तथा जाति व्यवस्था में भी विविधता है। पर यह विविधता कभी हमारी आत्मीयता में बाधा उत्पन्न नहीं करती। विविध प्रकार के लोगों का समूह होने के बावजूद हम सब एक हैं। उन्होंने कहा कि समान व्यवहार, समता का व्यवहार होने से यह विविधता भी समाज का अलंकार बन जाती है।

हमारे देश में सभी विविधताओं में सबसे अधिक चर्चा जातिगत व्यवस्था की होती है। जातिभेद के कारण ही सामाजिक समस्याएँ पैदा होती हैं और ये समस्याएँ विषमता को जन्म देती हैं, जिसके कारण संघर्ष होता है। इसलिए समाज से जातिभेद को दूर करना होगा। सवाल किया कि इसका उपाय क्या है? इसका एकमात्र उपाय है – सामाजिक समरसता। सामाजिक समरसता के लिए जातिगत व्यवस्थाओं को सही दिशा में काम करना चाहिए। जब तक सामाजिक भेदभाव है, तब तक देश में आरक्षण जारी रहना चाहिए और संघ इसे खत्म किए जाने के पक्ष में नहीं है। सामाजिक भेदभाव जब तक है, तब तक सामाजिक आरक्षण चलेगा, ये संघ का कहना है।

समरसता की शुरुआत स्वयं से करनी होगी। हजार भाषणों से ज्यादा असर एक कार्यकर्ता के व्यवहार का होता है। इसलिए हमारा मन निर्मल हो, हमारा वचन दंशमुक्त हो, हमारे वचन से किसी को पीड़ा न हो। हम सबका व्यवहार सभी लोगों को अपना मित्र बनाने वाला होगा, तब समाज में समता का भाव विकसित होगा।

अपने परिवार में ऐसा वातावरण बनाएं, जिससे सामाजिक समरसता को बल मिले। हमारे देश के सभी पंथ-संप्रदायों ने, तथा समाज सुधारकों और संतों ने मनुष्यों के बीच भेदभाव का समर्थन नहीं किया है। समानता प्रत्येक पंथ की उत्पत्ति का मूल तत्व रही है, लेकिन बाद में समाज को जातियों या संप्रदायों में विभाजित कर दिया गया। भेदभाव लोगों के व्यवहार से भी पैदा होने लगा। परम्परा के नाम पर इस भेदभाव को आगे और जारी रहने की अनुमति नहीं दी जा सकती। उन लोगों की भावनाओं को समझा जाना चाहिए जो हजारों वर्षों से पीड़ित रहे हैं।

समाज के कई तबकों ने भेदभाव और अन्याय को लंबे समय तक सहा है। अब हमें भी कुछ वर्षों तक समझना और सहन करना सीखना चाहिए और अपने स्वयं के व्यवहार से वांछित बदलाव लाना चाहिए। रुढ़ी-परम्पराओं को आधुनिक वैज्ञानिक मानकों पर परखा जाना चाहिए और जो परीक्षण में विफल साबित हों, उन्हें खारिज कर दिया जाना चाहिए। दुर्भाग्य से ये रुढ़ी-परम्पराएँ हजारों वर्षों से नहीं परखी गईं और इनका आंख मूँदकर पालन किया जा रहा है। परंपरागत कर्मकांड तो चलते आ रहा है, किन्तु जीवन मूल्यों की अनदेखी की गई। अपने व्यवहार में जब तक ये मूल्य प्रकट नहीं होंगे, तब तक समता का दर्शन समाज में नहीं हो सकता। हमें अपने जीवन में मूल्यों को मन, मस्तिष्क और व्यवहार में आचरणीय बनाना होगा।

With Best Compliments From:

SHIVAM Enterprises

**Shop No. 8, M. N. Road, Bail Bazar, Opp. Viman Darshan Building,
Kurla (W), Mumbai - 400 070.**

*With
Best Compliments
From:*

Sunil Dinkar Burde

The East West Divide

Sitansu Sekhar Sahoo,
London, United Kingdom

The East West dichotomy from a socio-economic viewpoint has been a subject of study by sociologist for decades. Primarily this focuses on the cultural differences and not the geographical division between the East and West. This has intrigued me always as an Indian living abroad more so now as I see India's transformational journey from semi-developed nation into an economic powerhouse.

Each time I come back to India, I am captivated by the progress the country has made but something tells me this is not the same India I took with me 18 years back. While the West is still fascinated by India, we are all about embracing everything Western at an extraordinary pace and in the process blurring our own distinct identity. Although media outcry about the erosion of our moral values is justified to some extent it is not all lost. The more I go deeper on the subject the more I feel adoption of a hybrid mix will possibly work for both sides of the boundary.

It is great to imbibe the value creation model of West and it is exciting to see India's transition powered by a culture of entrepreneurial mind set. While we adopt the economic progress models we should embrace that in all totality. It is good to have the right infrastructure in terms of roads and footpaths but if we do not follow the discipline and the rules the whole exercise is futile. For example: In Bhubaneswar, the pedestrians have to run for cover from overtaking bikes in the very footpath designated for pedestrians. The economic model however should be one which is inclusive thus not following the complete capitalist trend of money in hands of countable few.

The social structure in India has been its core strength and we are looking to tear apart that very fabric following the western model. While independence of thought and action is to

be respected, the isolation model focused on just individual well being is a recipe for disaster. The social system in India is rooted on interdependence, which takes a very holistic approach. Retaining that will help India progress further still maintaining its uniqueness. Studies have revealed that holistic approach to things helps reduce anxiety and depressive thought process. We need to still challenge unjust practises in the society and promote things meant for common good. Government should promote a progressive and tolerant society. Corporates should also ensure social inclusiveness and development as a part of their CSR initiatives.

The Education system in India endorses hard work while Western education system is more about creativity. Combining these two powerful aspects into the education philosophy and adopting the western practise of inclusiveness for those less abled into the educational mainstream will help build the right educational model for the country.

Moral value system in India is built around respect for others in thoughts and action. Humility, courteousness, kindness, love, compassion are virtues that define an Indian. These traits are upheld by our culture and tradition which we need to nurture and not douse this in the fire of obscenity and drown it in pints of beer in countless bars and pubs. Bollywood movie makers must take their social responsibility seriously and not promote vulgarity to just fuel their monetary needs. Freedom of expression and thought does not mean developing content which you can never enjoy with your kids,

All things Western are not bad and all things eastern are not good either. By choosing the best from both worlds we can secure a future for our Nation that we can be proud of.

With Best Compliments From:

Shri Sanapa Kokane

M/S. VISHAL PRECISION MOULDS

SUPPLIERS IN :
THERMO FORMING AND THERMO SETTING
MOULDS & MOULDINGS

Works :

Gala No. 4, Netaji Nagar, 90ft, Road,
Khadi No. 3, Opp. Hanuman Mandir,
Sakinaka, Mum.-72.
Tel. : 24791852 / 28597299
E-mail : vishalpm@rediffmail.com.
vishalprecisionmoulds@gmail.com

Residence :
'D' Wing, Room No. 404, Shivparvali Complex,
N.S.S. Road, Asalpa, Ghatkopar (W),
Mumbai - 400 084.
Mobile : 98690-72310 / 9769607972

With Best Compliments From:
कोहार हेल्थ (एल एल पी)

Dr. Linus Pauling, 48 PhD
(Two time Noble Prize Winner)

कोहार हेल्थ संस्था प्राकृतिक खनिज (मिनरल) के माध्यम से जटिल बीमारिओं से प्रसित लोगों को पूरे भारत भर में मुफ्त स्वास्थ सलाह प्रदान करते हैं। जटिल बीमारियाँ जैसे कि : अर्थराइटिस, मधुमेह, माइग्रेन, गुर्दे और पित्ताशय की पथरी, दमा, पुरानी खासी, एडस, कैसर, टी.बी., बाँझपन और सब तरह की बीमारियाँ। जहाँ मॉर्डन मेडिकल साइन्स ने जवाब दे दिया है उनको भी काफ़ी लाभ हुए हैं, आप हमारे "KOHARR HEALTH" यू ट्यूब चैनेल पर ऐसे लोगों के वीडियो देख सकते हैं। सभी इंसान इस सुविधा का लाभ प्राप्त कर सकते हैं। आप अपनी सब स्वास्थ्य संम्बंधी समस्याओं के लिए हमारे पुरुष व महिला स्वास्थ्य सलाहकार से कॉल या व्हाट्सएप के माध्यम से संपर्क कर सकते हैं।

पुरुष सलाहकार : 908 243 7094 / 908 245 6219
महिला सलाहकार : 908 245 3184 / 976 950 8345

हमारी संस्था सलाहकार बनने का अवसर देती है, जिससे लोगों की सेवा करते हुए 10,000 हजार से 50,000 हजार तक महीने कमाने का अवसर मिलता है। कोहार हेल्थ मुफ्त में सलाहकार बनने की ट्रेनिंग देती है। जो भाई - बहन इस संस्था के माध्यम से स्वास्थ्य सलाहकार बनना चाहते हैं, वे उपर दिए हुए नंबर पर संपर्क करे या अपना "बायोडेटा" ई मेल करें।

DIRECTORS OF COMPANY

Mr. Pradeep Kohar

Mrs. Geeta Ram

Mrs. Asha Kohar

Email : info@koharrhealth.com

ସୁଗେ ସୁଗେ ସମାଜ ପ୍ରକଳ୍ପ

- ଶ୍ରୀ ହରିହର ନନ୍ଦ

ଯେ କୌଣସି ପ୍ରାଚୀନ ସମାଜରେ କିଛି ନିୟମ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ପ୍ରଥା ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ସେ ସବୁ ପ୍ରଥା ତଙ୍କାଳୀନ ଯୁଗ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯୁଗ ବଦଳିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ପ୍ରଥାଗୁଡ଼ିକ ବଦଳିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼େ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକ ନ ବଦଳି ଯଥାବତ୍ ଲାଗୁ ରହେ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ରହିରେ ପରିଶତ ହୁଏ । କୌଣସି ଏକ ଜୀବନ୍ତ ସମାଜ ପାଇଁ ଏହି ରହିଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇଥାଏ । ତାହା ସମାଜର ଅଭ୍ୟସାନରେ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ନକରି ସମାଜକୁ ଧଂସମୁଖୀ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଏସବୁ ରହିର ଉଛ୍ଵେଦ କରି ନୂତନ ପ୍ରଥାର ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼େ । କାରଣ ପୁରୁଣା ପ୍ରଥା କାଳବାହ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଯଦି ସମୟକ୍ରମେ ଏହା କରାନ୍ୟାଏ ତାହେଲେ ସମାଜ କ୍ରମଶଙ୍କ୍ରମ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ପୃଥବୀର ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ସଭ୍ୟତା ଏଇଥି ପାଇଁ କ୍ରମଶଙ୍କ୍ରମ ଧଂସ ହୋଇ ବିଲୁପ୍ତ, ହେବାର ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ଆଜି ସେ ସବୁ ସଭ୍ୟତା ଜତିହାସର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ରହିଯାଇଛି ।

ପୃଥବୀର ପ୍ରାଚୀନ ସମାଜଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ହିୟ ସମାଜର ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ରହିଛି । କାରଣ ଏ ସମାଜ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଥାବତ୍ ଜୀବିତ ରହିଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଏ ସମାଜର ଲୋକମାନେ ଯେପରି ପ୍ରଥା ସବୁ ପାଳନ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ଚାଲିଚଳଣୀ ଏବଂ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ସେ ସବୁ ସେହିପରି ରହିଛି । କେବଳ ବଞ୍ଚି ରହିଛି ଭାବ । ଏହା ସ୍ଥାଭାବିକ । ଏହା ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ । ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲା ହେବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଆକୃତି, ପ୍ରକୃତି ଧରି ଆସିଥାଏ, ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେସବୁ ସେପରି ରହେ ନାହିଁ । ତାର ସବୁ କିଛି ବଦଳିଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ବଦଳିବା କ୍ରମେ କ୍ରମେ ହେଉଥିବାରୁ ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ନାହିଁ ଖାଲି ଥାଏ । ଛୋଟ ବେଳର ଫଳୋ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଫଳୋ ଦେଖୁଳେ କେହି କହନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏ ହେଉଛି ସେହି ଛୋଟ ପିଲା, ଆଜି ବଡ଼ ହୋଇଯାଇଛି ।

ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ହେଉଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ । ପ୍ରତି ମୁହଁର୍ଭାରେ ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚାଲୁ ରହିଛି । ତେଣୁ ସମାଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା ଲାଗୁ ହୁଏ । କେବଳ ସମାଜର ଆଭାରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ । ବହିରଙ୍ଗ ବଦଳେ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବଦଳେ ନାହିଁ । ତେଣୁ କୁହାଯାଏ ଯେ, ଏ ସମାଜ ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ହିୟ ସମାଜ ।

ଏକବା ଦୀନଦୟାଳ ଉପାଧ୍ୟାୟ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଇଥିଲେ ।

ଜଣେ ଭଣ୍ଣାରୀ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁର ଥିଲା । ତାକୁ ପଚାରିଲେ ସେ କହେ, ଏ କ୍ଷୁରଟି ତାର ବାପଅଜା ଅମଳର । କିନ୍ତୁ କ୍ଷୁର ଧରିବା କାଠଟି ଦେଖିଲେ ନୂଆ ଭଳି ଜଣାପଡ଼େ । ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ତାକୁ ସେ କହେ, କାଠଟିକୁ ସେ ଗତ ବର୍ଷ ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ କେତେବେଳେ କାଠ କେତେବେଳେ କ୍ଷୁର ସେ ଅନେକ ବାର ବଦଳିଛି । କେବେହେଲେ କିନ୍ତୁ ସେ କ୍ଷୁରଟିକୁ ଫୋପାଢ଼ି ଦେଇ, ନୂଆ କିଣି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ କହେ ଯେ, ଏ କ୍ଷୁର ହେଉଛି ତାର ବାପଅଜା ଅମଳର ।

ଜୀବନ୍ତ ସମାଜରେ ଏହା ହିଁ ଘରିଥାଏ । ପରିବର୍ତ୍ତନ କ୍ରମଶଙ୍କ୍ରମ ହୁଏ । ଜୀବନର ବ୍ୟବହାରରେ ଅନେକ ନୂଆ ଭଙ୍ଗ ଏବଂ ଚାଲିଚଳଣୀ ଆସିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଭାବ ସମାନ ଥାଏ ।

ଖୋଦ ଭଗବାନଙ୍କ ଅବତାର ଲୀଳାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ତ୍ରେତୀଆ ଯୁଗରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋରମ ଭଗବାନ ରାମ ଅବତରିତ ହୋଇଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାରରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ, ନିଜ ଜୀବନର ଉଦାହରଣ ସେ ଦର୍ଶାଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ହିୟ ସମାଜ ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକ କାଳ କାଳକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ହୋଇରହିଛି ।

କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ସେହି ଶ୍ରୀରାମ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅବତାର ନେଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଥିଲା ପୂରାପୂରି ଓଳଟା । ଜଣେ ପିତୃ ସତ୍ୟ ପାଳି ବନବାସକୁ

ଯାଉଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପିତୃ ସତ୍ୟକୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନଦେଇ, ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଗୋପପୁରରେ ଛାଡ଼ି ଆସିବା ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି । ଜେଣେ ଏକପତ୍ନୀ ବ୍ରତ ପାଳନ କରିଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବହୁପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି କେହି ଉପର ଠାଉଚିଆ ଭାବେ ଏ ବ୍ୟବହାରକୁ ଦେଖେ, ତେବେ ସେ ଭୂକୁଟୀ କୁଞ୍ଜନ କରିବ । କିନ୍ତୁ ଏହଳି ଓଳଚା ବ୍ୟବହାର ପଛରେ ରହିଥିବା ସମାଜ ରକ୍ଷଣର ଚିନ୍ତାକୁ ନଜର ଦେଲେ, ଯୁଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏ ବ୍ୟବହାରର ଅତିତ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଦେବ ।

ନରକାସ୍ତୁ, ହଜାର ହଜାର ରାଜକୁମାରୀଙ୍କୁ ବଳି ଦେବା ପାଇଁ କରି ରଖିଥିଲା । ନରକାସ୍ତୁର ଅନ୍ତ ଘଟାଇ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସେ ରାଜକୁମାରାମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତ୍ରେତୀୟ ଯୁଗରୁ ଚଳି ଆସୁଥିବା ଅସୁର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଗ୍ରହଣ କରିନେବାକୁ ସମାଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲା । ହଜାର ହଜାର ରାଜକନ୍ୟା ଯଦି ଅସୁରମାନଙ୍କ ଉପଭୋଗ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୁଅଛି ତାହେଲେ ସମାଜର ଅବସ୍ଥା କଣ ହେବ ? ଅସୁର କବଳରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବାପା, ମା, ଘରେ ପଶିବାକୁ ଦେଉନଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମା ସୀତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରି ପରୀକ୍ଷାଠାରୁ, ତୃ-ସମାଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେହି ପ୍ରଥା ଚାଲିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅମଳ ଥିଲା ଦ୍ୱାପର ଯୁଗ । ଅସୁରମାନଙ୍କ ପ୍ରାବଳ୍ୟରେ ପୃଥିବୀ ଥରହର । ତେଣୁ ସେ ସମାଜର ଚିନ୍ତା କଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ପତ୍ନୀର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଇ ସମାଜରେ ଥଇଥାନ କଲେ । ପ୍ରଥା ରହି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ସେ ଭାଙ୍ଗିଲେ । ତେଣୁ ଯୁଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପୁରୁଣା ରହି ଯେ ବଦଳିବା ଦରକାର ସେ କଥା ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବହାରରୁ ସଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଆତିହାସିକ କାଳରେ ଛତ୍ରପତି ଶିବାଜି ମଧ୍ୟ, ପୂର୍ବରୁ ଚଳିଆଯିଥିବା କ୍ଷାତ୍ରଧର୍ମର ରହିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟାଇଥିଲେ । ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସମର ହୁନରେ ଗରିଲା ଯୁଦ୍ଧ କୌଶଳର ନୀତି ଚଳାଇଥିଲେ । ପରିବର୍ତ୍ତନର ପକ୍ଷୀୟ ଆରମ୍ଭ କରାଇଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ ହିନ୍ଦୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେଉଁ ରହି ଥିଲା ତାକୁ ଭାଙ୍ଗିଥିଲେ ।

ତେଣୁ ରହି ଯେତିକି କ୍ଷତିକାରକ ସେହିପରି ହାସ୍ୟାଷ୍ଵଦ ମଧ୍ୟ । ଯେପରି ଜଣେ ଲୋକ ଘରେ ଶ୍ରାବାଦି କର୍ମ ଚାଲିଥିବା ବେଳେ ଘରେ ଥିବା ବିଲେଇଟି ଏଣେ ତେଣେ ଡିଆଁଡେଇଁ କରି ଗୋଲମାଳ କରୁଥିଲା । ପଣ୍ଡିତ କହିଲେ ବିଲେଇଟି ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଝଙ୍କା ଭାଙ୍ଗି ଦିଅ । ସେ କଥା କଲାରୁ ବିଲେଇର ଡିଆଁଡେଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ସେ ଶ୍ରାବ ବେଳେ ବିଲେଇ ଭାଙ୍ଗିବା ଏକ ପ୍ରଥା ହୋଇଗଲା । କାଳକ୍ରମେ ଘରେ ବିଲେଇ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଶା ଘରୁ ବିଲେଇ ଧରି ଆଣି ଶ୍ରାବାଦି କର୍ମବେଳେ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥା ହୋଇଗଲା ରହି ।

ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ସମାଜ ହୋଇଥିବାରୁ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରେ ଏହିପରି ନାମା ରହି ସବୁ ପରମରା ନାହିଁରେ ଚଳିଆସୁଛି । ଯାହାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ, ଏବଂ କାଳବାହ୍ୟ ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ସମାଜ ଆମର ଧର୍ମ ପରମରା ବ୍ୟାହତ ହେବ ଭାବି ସେ ସବୁ ରହିକୁ ଜାବୋଡ଼ି ଧରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଭାରତରେ କହୁ ମହାପୁରୁଷ ଆବିର୍ତ୍ତାବ ହୋଇ ଏସବୁ ରହିକୁ ନଷ୍ଟ କରି, ସମାଜରେ ନବଜୀବନ ସଞ୍ଚାର କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଆସିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଧାରାକୁ ବିବେଚନା କଲେ ଦେଖାଯିବ ଯେ, ସେମାନେ ଏସବୁ ସମାଜ ସଂକ୍ଷାର କାର୍ଯ୍ୟ କଲାବେଳେ, ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମ ସଂକ୍ଷ୍ଟି ସହିତ ସମନ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଧର୍ମସଂକ୍ଷ୍ଟି ଆଧାରିତ ନୂତନ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସେମାନେ ସମାଜ ଆଗରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତା ଫଳରେ ରହିବାଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିରୋଧ ସତ୍ରେ ସେମାନେ ମର୍ବମାରଣ ସମାଜ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ନୂତନ ଧାର୍ମ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ପାରିଛନ୍ତି ।

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସେଥିପାଇଁ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରେ ଅସଂଖ୍ୟ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଆବିର୍ତ୍ତାବ ଘଟିଛି । ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳସ୍ଵରୂପ, ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ ଏକ ଶାଶ୍ଵତ ସମାଜରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଜୀବନ ରହିଛି ।

ଆଉ ଯେଉଁ ସମାଜ ସଂକ୍ଷାରକମାନେ ଭାରତୀୟ ଜୀବନ ପଢ଼ିବିରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ବିଷ୍ଣୁବର ଭାଷା କହିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ସମାଜ ଉପରେ ପଡ଼ିପାରିନାହିଁ । ସେମାନେ ଯେ ଭୁଲ କହୁଥିଲେ ସେପରି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ

ପୁରାତନ ଧର୍ମ ସଂସ୍କୃତିର ଧାରା ସହିତ ସମଦ୍ୱୟ ରକ୍ଷା ଅଭାବରୁ ହିଁ ଏପରି ଘଟିଛି । ଅନ୍ୟ କେତେକ ନିଜର ରାଜନୈତିକ ସ୍ଵାର୍ଥ, ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, କିମ୍ବା ବିଦେଶୀ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ସମାଜ ପରିବର୍ତ୍ତନର କଥା କହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ଚିରଶ୍ଵାୟ ପ୍ରଭାବ ସମାଜ ଉପରେ ପକାଇ ପାରିନାହିଁ । କାଳକ୍ରମେ ସର୍ବସାଧାରଣ ସମାଜ, ସେମାନଙ୍କର ଭାବଧାରାକୁ ଭୁଲିଯାଇଛି ।

ସାରା ଭାରତରେ ଏପରି ମହାପୁରୁଷଙ୍କର ମାଳିକା ରହିଛି । ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନଗଣ୍ୟ ନୁହେଁ । ବିଶେଷ କରି ହିୟ ସମାଜକୁ ଗ୍ରାସ କରିଥିବା ଅଞ୍ଚଳ୍ୟତା ନାମକ ବ୍ୟାଧିକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାରେ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଆବିର୍ତ୍ତାର ଘଟିଛି । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତେଷ୍ଠା ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାଣକେନ୍ତ୍ର ଜଗନ୍ମାଥ ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାର ବିଷୟ ଏ ସମସ୍ତ ସମାଜ ସଂସ୍କାରକ ଓ ମହାପୁରୁଷମାନେ, ହିୟ ସମାଜକୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ

ଉଠରେ ଉଠରେ	ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ସନ୍ତାନ
ଉଠିବୁ ତୁ କେତେ ଦିନେ	
ପୂରୁବ ଗୌରବ	ପୂରୁବ ମହିମା
ପଢ଼ିବ କି ତୋର ମାନେ ?	
ତୋହରି ଜନନୀ	ବାର ପ୍ରସବିନୀ
ଧୂଳିରେ ପଢ଼ିଛି ଦେଖ	
ଜନସମାଜରେ	ଏ ମହୀ ମଧ୍ୟରେ

ରଖୁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ବିଦେଶାଗତ ଲସଲାମୀ ମତାବଳମ୍ୟାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କିଛି କମ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରଢ଼ିର ପ୍ରାବଳ୍ୟ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଭାରତ ବର୍ଷର ସମସ୍ତ ମହାପୁରୁଷ ଓ ସମାଜ ସଂସ୍କାରକମାନେ, ସେ ସମୟରେ ଚିନ୍ତା କରିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଲସଲାମୀ ସମାଜରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଶିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁ କିଛି ଲସଲାମୀ ମତରେ ଦାଷ୍ଟିତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ବଂଶଧର, ଏ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ତାଙ୍କର ଭକ୍ତିଧାରାରେ ସମ୍ବିଳିତ କରି ନେଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆମ ଦେଶର ଅସଂଖ୍ୟ ମହାପୁରୁଷ ଓ ସମାଜ ସଂସ୍କାରକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ବିବେଚନା ହେବା ଉଚିତ । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ହିୟ ସମାଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୁଗେ, ଯୁଗାନୁସାରେ କରିଯାଇଛନ୍ତି, ତାହାର କୌଣସି ତୁଳନା ପୃଥବୀରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ମିଳେ ନାହିଁ ।

କିପରି ଦେଖାଉ ମୁଖ ?	
ତୋ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ	ସ୍ଵର୍ଗ ଧାମେ ଥାଇ
ଭୋଗୁଛୁଛି ମନସ୍ତାପ	
ତାଙ୍କର ଜୀବନ	କରି ବିସ୍ତରଣ
	କରୁଛୁ ତୁ ମହାପାପ ।
- ମଧୁସୂଦନ ଦାସ	

ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣର ଫଳ

ପିଷ୍ଟଳ ବୃକ୍ଷ ଲଗାଇବା ବ୍ୟକ୍ତି ଧନୀ ହୁଏ । ସହସ୍ର ପୁତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପିଷ୍ଟଳ ବୃକ୍ଷରେ ହୁଏ । ଜଳାଶୟ ସମ୍ବିଳିତରେ ପିଷ୍ଟଳ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣର ଫଳ ଶତର୍ଣ୍ଣ ଯଞ୍ଜାନୁଷ୍ଠାନର ଫଳଠାରୁ ଅଧିକ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଅଶୋକବୃକ୍ଷ ଶୋକ ନିବାରଣ କରେ । ଲକ୍ଷ ଯଞ୍ଜର ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଆତ ବା ଅଞ୍ଚାତରେ ଯେ ଜାମୁକୋଳି ଗଛ ରୋପଣ କଲେଇ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁହରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରିତର ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର କରେ । ଢାଳିମ (ଅମାର) ବୃକ୍ଷ ଲଗାଇଲେ ସୁନ୍ଦର ଭାର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୁଏ । ପଲାଶ ବୃକ୍ଷ ଲଗାଇଲେ ବଂଶବୃଦ୍ଧି ହୁଏ । କତଥା ବୃକ୍ଷ ରୋପଣରେ

ଆଗୋଗ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୁଏ । ନିଯମ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି । ଶ୍ରୀପଳ (ବିଲ) ବୃକ୍ଷ ଲଗେଇଲେ ଭୂତଭାବନ ଭଗବାନ ସଦାଶିବ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି । ପାତଳ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କଲେ, ପରାମା ଭଗବତୀ ପାର୍ବତୀ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି । ଚନ୍ଦ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କଲେ ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୁଏ । ପରତାଳ ଅପତ୍ୟନାଶର କାରଣ ହୁଏ । ଚମେଳୀ କୁଳବୃଦ୍ଧି କରେ, କେବଡ଼ା ଶତ୍ରୁର ବିନାଶ କରେ । ପଦ୍ମପୁରାଣରେ ସୃଷ୍ଟି ଖଣ୍ଡରେ ଏକ/ଦୁଇ/ତିନି ହଜାର ଆମ ବୃକ୍ଷ ଲଗାଇବା ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗ ଭୋଗ କରେ ।

A Clarion Call for Humanity

Dr. Sarita Kumari, Professor

(Human Resource Management),
SIES College of Management Studies,
Navi Mumbai)

In 2007, former President of India Bharat Ratna Dr. APJ Abdul Kalam had addressed the European Parliament in Strasbourg, France, during the golden jubilee of the European Union. The speech is one of the most memorable ones by Kalam, an impassioned plea to all humanity.

"When there is righteousness in the heart, there is beauty in the character.

When there is beauty in the character, there is harmony in the home.

When there is harmony in the home, there is order in the nation.

When there is order in the nation, there is peace in the world".

So true are the above connections. These are the need of the hour. But the irony is the entire humanity is striving to achieve and not yet achieved.

The whole universe is crying for peace and harmony. The entire humanity is under the threat of degradation of value system in the personal, professional and societal lives. To overcome this major social transformation is required.

Social transformation is certainly a combination of above linkages. Righteousness in the heart is the basic ingredient of human life sustainability. The main parameters of righteousness are recognizing positive vibration, maintaining the magnanimity of mind and realizing the supreme creation. Being positive and spreading positivity are very essential for

today's humanity. Let everybody recognize the brighter side of everything, which shall motivate them to get free from pretty resentfulness and developing a charming character.

Human beings possessing beautiful and pure characters always shall try to establish a harmonious environment in their home, which in turn shall create opportunities for their children to become balanced and disciplined in their thoughts, words and actions. These are again the instruments for developing a flourishing and noble mind.

Flourishing and noble mind will be enriched with principles of Niyama (virtuous observance) such as shaoca, santosa, tapah, svadhyaya and iishvara pranidhan. Shaoca is purity of body and mind. It can be maintained by being kind towards others and working for the welfare of others. Santosa is contentment with things having. Tapah is undergoing physical hardships to achieve the objectives. Svadhyaya is study with proper understanding of scriptures and philosophical books. Iishvara pranidhan is firm faith in the cosmic controller in all kinds of pleasure and pain, prosperity and adversity. People observing the above things shall drive the compatible forces to bring order in the nation, which shall definitely contribute to bring peace and tranquility in the whole universe.

ରାମଦାସଙ୍କ ସାରମତ ଜୀବିତରେ ସମାଜ ଓ ମଣିଷ

- ପ୍ରଫେସର ବୈଷବ ଚରଣ ସାମଳ

ଓଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟଗୀୟ ସାହିତ୍ୟର ଅନ୍ତିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଗଂଜାମ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦୁରା ଗ୍ରାମରେ ଲକ୍ଷମତ ଦାସଙ୍କ ପୁତ୍ର ରାମ ଦାସ ଶୁଭ ଗଦାଧର ଦାସଙ୍କ ସେହି ଓ ଆଶାବାଦ ଏବଂ ଗ୍ରାମ ଉପକଷ୍ଟରେ ଥିବା ମୁକ୍ତେଶ୍ଵର ମହାଦେବଙ୍କ କୃପା ବଳରେ ସାରସ୍ଵତ ସାଧନାରେ ବ୍ରତ ହେଲେ । ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନଥ୍ରା ରସ-ସାହିତ୍ୟ ବା ଆଲଙ୍କାରିକ ସାହିତ୍ୟ ରଚନା; ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ସରଳ ସବଲାଳ ଭାବରେ ଭାବରେ ଭାବରେ ବୁଦ୍ଧକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଉଚ୍ଛିତ ଭାବନାର ମହିମା କୀର୍ତ୍ତନ କରିବା । ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶୈଖ ଭାଗ ବେଳକୁ ଓଡ଼ିଶାର ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ଦେଖା ଦେଲାଣି ନାମା ବିପର୍ଯ୍ୟୟ । ମୋଗଲ ଓ ମରହଙ୍ଗାଙ୍କ ନିରବକ୍ଷିତ୍ର ଶୈଖଶ ପୀତନ ଅତ୍ୟାଶ୍ଵର ଫଳରେ ଜନଜୀବନ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି । ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଛି-ସ୍ତୋତ୍ର ଓ ଧର୍ମ-ଧାରଣା ପରଂପରା କୁମେ ଗଢି ଆସିଥିଲା । ସେଥିରେ ଭଜା ପଡ଼ିଆଯିଲାଣି । ଲୋକେ ସାମାନ୍ୟ କ୍ଷମତା ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ହେଲେଣି । କେତେକ ପୁଣି ଧନ ମନରେ ଧରାକୁ ସରା ମନେ କଲେଣି । ଦୟା କ୍ଷମା ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଶୌତ ହ୍ରାସ ପାଇଗଲାଣି । ଗୋଟିଏ ଭ୍ରାନ୍ତ ଜୀବିତର ଓ ପଦପଦବୀଗତ ଅହଂକାର ଉଦସ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲାଣି । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ରାମ ଦାସ ଚିନ୍ତା କରିଛନ୍ତି ସମାଜକୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ରଖିବାକୁ ଓ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ସତ୍ ମାର୍ଗରେ ନେବାକୁ ହେଲେ ଧର୍ମ-ଭାବନାକୁ ଜାଗ୍ରୂତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥୁପାଇଁ ତରୁ ବା ଦର୍ଶନ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ । ସରଳ ଉଚ୍ଛି-ଭାବନା ବିକାଶ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ସେ ଲୋକ-ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ରତନା କଲେ ବ୍ରତ କଥା ଓ ମାହାମ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ । ଶ୍ରୀ ଶିବରାତ୍ରି ମାହାମ୍ୟ, ଶ୍ରୀ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ମାହାମ୍ୟ, ବୈଶାଖ ମାହାମ୍ୟ, ସୋମନାଥ ବ୍ରତ, ତ୍ରୁନାଥ ମୋଳା, ଆଦି କେତେକ ତାଙ୍କର ଏହି ଶୁଚିପୂତ ବିଶ୍ୱାସର ସବଲାଳ ସୃଷ୍ଟି । ‘ଦାର୍ତ୍ତ୍ୟତା ଉଚ୍ଛି ରାସାୟତ’ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିରଶନ । ନବାକ୍ଷରା ଛୟରେ ଏହା ରଚିତ । ଉତ୍ତର ଚରିତ ଓ ଉତ୍ତର କଥାରେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ରନ୍ଧିମନ୍ତ୍ର । ତେଣୁ ଏହା ଓଡ଼ିଶାରେ ହୋଇଛି ଏକାତ୍ମ ଲୋକପ୍ରିୟ ।

ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଅନୁଧାନ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ରାମ ଦାସ ଯଦିଓ ସରଳ ଉଚ୍ଛି-ଭାବନାକୁ ଶୁରୁତ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି; ତତସହିତ ସମାଜରେ ଯେଉଁବୁ କୁସଂସ୍କାର, ଦୁନୀତି, କୁର୍କମ୍ ପ୍ରତଳିତ ଥିଲା ତାହାର ବିଲୋପ ପାଇଁ ସତେ ଯେପରି ଦେଇଛନ୍ତି ଆନ୍ତରିକ ଆହାନ । କ୍ଷମତା ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଉତ୍ତର ଜୀବିତର ଅହଂପ୍ରମାଦ ମଣିଷମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସେ ଧର୍ମକୁ ମାଧ୍ୟମ

କରିନେଇଛନ୍ତି । ଦୈବୀ ଦଶ-ବିଧାନ କରିଦେଇ ଏପରି ମଣିଷମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସେ ମାର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଜାତି ବଡ଼ ନୁହେଁ; ବଡ଼ ହେଉଛି ମଣିଷ । ସେହି ମଣିଷର ମଣିଷପଣିଆହି ତାର ମହଭୂର ନିରଶନ । ଯେଉଁଠି ଏହି ମଣିଷପଣିଆ ଥାଏ ସେଠି ଜାତିଗତ ବାଧା ରହେ ନାହିଁ । ସେ ଅଛୁଆଁ ନୁହେଁ, ଅବହେଳିତ ନୁହେଁ । ସେପରି ମଣିଷକୁ ଭଗବାନ ଆଦର କରି ନିଅନ୍ତି । ଭଗବାନ ଯାହାକୁ କୋଳ କରି ନିଅନ୍ତି ସେ ଅଛୁଆଁ ହେବ କିପରି ? ସେ ପୁଣି ବିଧର୍ମୀ ହେବ କିପରି ? ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜାତି ନାହିଁ, ଧର୍ମ-ସଂପ୍ରଦାୟ ନାହିଁ; ଅଛି କେବଳ ଭାବ । ସେ ଭାଗଗ୍ରାହୀ । ଏହି କାରଣରୁ ସେ ନିମ୍ନଜ୍ଞାତିର ବା ଅନ୍ୟଧର୍ମର ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଆପଣେଇ ନିଅନ୍ତି । ଯଦି ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ କେହି ବଡ଼ ନୁହେଁ କି ବାନ ନୁହେଁ, କେହି ଛୁଆଁ ନୁହେଁ କି ଅଛୁଆଁ ନୁହେଁ, ପତିତ ନୁହେଁ କି ବିଧର୍ମୀ ନୁହେଁ, ତେବେ ମଣିଷ ପାଖରେ ଏଥବୁ ତେବେ ରହିବ କାହିଁକି ? ଏହାହିଁ ରାମ ଦାସଙ୍କର ଦର୍ଶନ ।

ଦାର୍ତ୍ତ୍ୟତା ଉଚ୍ଛି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ରଘୁବେହେରା ସଂବାଦ, ଫୋଲିଆ କବିର ସଂବାଦ, ଅଜନ୍ତା ଶବର ସଂବାଦ, ମେଲ୍ଲ ସଂବାଦ, ସାଲବେଗ ସଂବାଦ, ଦାସିଆ ବାଉରା ସଂବାଦ, ମୋତି ରାମଦାସ ସଂବାଦ, ଆନନ୍ଦ ଶବର ସଂବାଦ, ଆଦି ନାନା ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ରାମଦାସଙ୍କ ଜାତିଭେଦ, ଧର୍ମଭେଦ, ନିମ୍ନଜ୍ଞାତି ଓ ଉଚ୍ଛିଜ୍ଞତି ସଂପର୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଆମେ ଉପଲବ୍ଧି କରିପାରିବା । ସେ କିପରି ସକଳ ଜୀବିତ ବିଭେଦକୁ ବିଲୋପ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଗବାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଦେଖିଛନ୍ତି ତାହା ବିରାଗିବାର କଥା । ଏପରିକି ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଚଣ୍ଡାଳରେ ପରିଣତ କରିଦେଇ ତାଙ୍କ ଭିତରୁ ଜୀବିତ ଅହଂକାରକୁ ବିଲୋପ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଏହି ଚରିତ ପୁରାଣରୁ ଉତ୍ତର ତଥାପି ଏହା ଭିତରେ ତାଙ୍କର ସାମାଜିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣି ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଯାଇଛି । ରଘୁବେହେରା ସଂବାଦରେ କବି ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ସେ ମଣିଷ ଯେଉଁ ନୁଲରେ ଜନ୍ମ ହେଉ ବା ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁ ପଛରେ ସିଏ ଯଦି ଭଗବତ ଭାଗରେ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଦର ଲାଭ କରେ । ପିପିଲି ନିବାସୀ କେବର୍ତ୍ତ ରଘୁ ବେହେରା ମାତ୍ର ଦରି ନିଜର କୁରୁମ୍ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରେ । ତେଣୁ ସେ ଉଚ୍ଚବର୍ଷର ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା ଅସ୍ଵର୍ଗ । ସେବିନ ମାଛଟିଏ ଧରି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲାବେଳେ ମାଛର ମୁଖରୁ ନାରାଯଣ ଶଙ୍କ ଶୁଣି ବିସ୍ମିତ ହୋଇଛି । ତାର ମନେ ପଡ଼ିଥିଲା

ଉଗବାନଙ୍କର ମୀନ ଅବତାର କଥା । ଏଥର ସେ ମାଛକୁ ଜଳରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛି । ଜୀବହତ୍ୟା ଆଉ କରି ନାହିଁ । ସକଳ ଘଟରେ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବାରୁ ତାର ହୋଇଛି ଉନ୍ନୟନ । ଏଥର ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଛି । ଜାତି ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୋଇଛି ଏକାନ୍ତ ଆପଣାର । ତାର ସରଳ ନିଷାପ ଉଗବତ୍ ଭାବ ହିଁ ତାକୁ ମହାନ୍ କରିଦେଇଛି । କବି ଏହି ଚରିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସାମ୍ୟ ଭାଗ ଆଣିବା ପାଇଁ ଉଗବତ୍ ଭାବନା ଯେ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହାକୁ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଝୋଲିଆ କବିର ସଂବାଦରେ କବି ପରୋପକାରିତାର ମହିମା, ସାଧୁସତ୍ତ୍ଵଙ୍କ ସେବାର ମହିତ୍ୱ ସଂପର୍କରେ ଦର୍ଶାଇ ଦେବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଉଚ୍ଚ ନୀତି ଜାତି ପ୍ରୁଥାର ବିଲୋପ ପାଇଁ ସଂକେତ ଦେଇଛନ୍ତି । କବାର ମୁସଲମାନ ତତ୍ତ୍ଵ । ଲୁଗା ବୁଣି ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରେ । ମାଆର ଯତ୍ନ ନିଏ । ଅଥବା ଦାନର ପରାମା କଲେ ଉଗବାନ । ସେଥିରେ ଉତ୍ସର୍ଷ ହେଲେ କବାର । ଉଗବାନ ସ୍ଵୟଂ ଭାବୁଆ ହୋଇ ନାନା ପାଦାର୍ଥ ନେଇ ତା' ଘର ପୁଣ୍ୟ କରିଦେଲେ । ଯେଉଁଠି ସ୍ଵୟଂ ଉଗବାନ ଜାତିଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣେଇ ନିଅନ୍ତି ସେଠି ଧର୍ମର ବନ୍ଧନ ଓ ସଂପ୍ରଦାୟର ଷ୍ଟୁଦ୍ରୁତା ଗୋଟାଏ କ'ଣ ? କବାର ତେଣୁ ଆଜି ଭାରତ ବର୍ଷରେ ସକଳ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ପୂଜ୍ୟ । ଅଜନ୍ତା ଶବର ସଂବାଦରେ ମଧ୍ୟ କବି ଉଗବତ୍ ନାମର ମହିମାକୁ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ରାମନାମ ଶୁଣି ସେ ଉଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଯମଦୂତମାନେ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ପାରି ନାହାନ୍ତି । 'ମେଳ୍କ ସଂବାଦ'ରେ ମଧ୍ୟ ଉଗବନ୍ତ ନାମର ମହିମାକୁ କବି ସୁରଜ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଜନେକ ପଠାଣ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ପାପ କରିଥିଲା । କେତେ ଜୀବ ବଧ କରିଥିଲା । କେତେ ଗୋହତ୍ୟା କରିଥିଲା । ପରସ୍ତୀ କେତେ ହରଣ କରିଥିଲା । ସୁରା ସେବନ ନ କଲେ ସେ କିଛି ଖାଏ ନାହିଁ । ଏକଦା ସେ ରୋଗରେ ପଡ଼ିଲା । ମୁମୂର୍ଖ ଅବସ୍ଥାରେ ଗୋଟାଏ ଶରର ତା'ପାଖକୁ ଆସିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ସେ ହାରାମ ବୋଲି ଉର୍ପନା କଲା । ମୁତ୍ତ୍ୟ ସମୟରେ ରାମ ଶର ଉଚାରଣ କରିଥିବାରୁ ସେ ବିଷ୍ଣୁଲୋକ ପ୍ରାୟ ହେଲା । ଏହିପରି ମୁସଲମାନ ସାଲବେଗ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ପରମ ଭକ୍ତ ହୋଇ ସକଳ ଧର୍ମର ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରିୟ ହୋଇଗଲେ । ସେ ସମୟରେ ବିଧବା ବିବାହ ନଥିଲା । ବଡ଼ କଷ୍ଟରେ ବିଧବାମାନେ ଜୀବନ କାହୁଥିଲେ । ଏକଦା ଦାଣମୁକୁଦ୍ଵୀରତାରେ ସ୍ଥାନ ରତା ଜନେକା ବିଧବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀକୁ ଲାଲବେଗ ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ବସାଇ ନେଇ ଗଲା । ତାଙ୍କୁ ସେ

ନିଜର ପଡ଼ୁ ଭାବରେ ରଖିଲା । ବିଧବା ମଧ୍ୟ ତାର ଦୁଃଖ ବାଧହୋଇ ଭୁଲିଗଲା । ସଦାପରିବଦ୍ଧ କିନ୍ତୁ ସେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଧାନ କରୁଥାଏ । ତାର ହେଲା ଏକ ପୁତ୍ର । ନାମ ତାର ସାଲବେଗ । ପିତାଙ୍କ ପରି ସେ ମଧ୍ୟ ହେଲା ଅସ୍ତବିଦ୍ୟାରେ ଦକ୍ଷ । ଯୁଦ୍ଧରେ ଗଭାର ଭାବରେ କ୍ଷତ ବିକ୍ଷତ ହୋଇ ପଡ଼ିବାରୁ ପିତା ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ତାର ନିଜ ପଡ଼ୁପାଖକୁ ରଖିଗଲା । ଅସହାୟ ସାଲବେଗକୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦେଲେ ଜନନୀ । ସାଲବେଗ ବୃଦ୍ଧବନଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମହିମା ଗାନ କରି ରୋଗମୁକ୍ତ ହେଲେ । ସନ୍ଦ୍ୟାସ ଗୃହଣ କରି ସାଧୁବୈଷବଙ୍କ ସହିତ ଜୀବନ କଗେଇଲେ । ରାଶି ରାଶି ଭଜନ ଜଣାଣ ଲେଖୁ ଅମର ହୋଇଗଲେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କବି ମଣିଷର ମଣିଷପଣିଆ ଓ ଉଗବତ୍ ଭକ୍ତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସାଲବେଗ ପଠାଣ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ହେଲେ ହିତୁମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାର । ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜିଶ୍ଵର ଓ ଆଲ୍ଲା ଏକ । ଅସଲ କଥା ଅନ୍ତରର ନିର୍ମଳ ଭକ୍ତି । ଜାତି ଓ ଧର୍ମ ଏକାନ୍ତ ତୁଳନା । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଉଗବତ୍ ଭାବ ଭାବିତ ହୋଇ ମାନବ-କଲ୍ୟାଣ ସାଧକ । ଏହା କବିଙ୍କର ସାମାଜିକ ସଂହଦି ପାଇଁ ଏକ ବୈମୁଖିକ ଆହାନ ।

ଦାସିଆ ବାଉରା ସଂବାଦ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଏକ ତାପୂର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ । ଦାସିଆର ଘର ବାଲିଗାଁ । ସେଇଁ ସମୟରେ ତାର ଜନ୍ମ ସେହି ସମୟରେ ଜାତିଭେଦ ପ୍ରଥା ଆମ ସାମାଜିକ ଜୀବନକୁ ଗ୍ରାସ କରିଦେଇଥାଏ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଉଚ୍ଚବର୍ଷୀର ଲୋକେ ଅସ୍ତର ଅସବର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ସର୍ବ କରୁନଥିଲେ । ଏହି ନୀତି ଜାତିର ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଦେବ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇପାରୁ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ଦାସିଆ ମନ ଦୁଃଖରେ ଭାବୁଥିଲା -

ବିଧାତା ମୋତେ ଏହା କଲା ।

ନୀତି ଜାତିରେ ଜନ୍ମ ଦେଲା ।

କାହୁଁ ପାଇବି ହରିଭକ୍ତି ।

ଜୀବନ ମୋହିବ ଗୋ ମୁକ୍ତି ॥

ଦାସିଆ ଜାତିରେ ବାଉରା । ଅଥବା ତାର ଉଗବତ୍ ଭକ୍ତି ନିବିତ୍ତ । ପାଠ ଶାଠ ନାହିଁ । ସରଳ ବିଶ୍ଵାସହିଁ ତାର ଭକ୍ତିର ମୂଳ ସୁତ୍ର । ସେ ଆସିଥିଲା ପୁରୀକୁ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥ୍ୟାତ୍ରା ଦେଖିବାକୁ । ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥରେ ସେ ଚକାଡ଼ୋଲା କଳାବଦନ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଦେଖିଲା । ତାର ଦେଖା ଦେଲା ଭାବାନ୍ତର । ସେ ଘରକୁ ଆସିଲା ପରେ ତାର ପଡ଼ୁ ତାଙ୍କୁ ପରଶି ଦେଲା ଖାଦ୍ୟ । ଜାଉ କଂସାରେ କଳମ ଶାଗ । ତାଙ୍କୁ ମନେ ହେଲା ତାହା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ତୋଳା । ସେ ଆଉ ଖାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ତାର ନୟନରୁ ଧାର ଲୁହ ବୋହିଲା । ଉଠି ପଢ଼ି କରତାଳି ଦେଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ନେଇ ନାଚିବାକୁ ଲାଗିଲା । ପଡ଼ୁ

ଗ୍ରାମର ଲୋକଙ୍କୁ ତାକି ଆଶିଲା । ସମସ୍ତେ ଭାବିଲେ ଦାସିଆ ପାଗଳ ହୋଇଗଲା । ତାକୁ ପଛରିବାରୁ ସେ କହିଲା -

ହାଣ୍ଡି ସୁରଞ୍ଜ ପେଜ ଧଳା ।

ତା' ମଧ୍ୟ ଶାଶ ଦିଶେ କଳା ।

ସାକ୍ଷାତେ ପଦ୍ମମେଳା ଏହି ।

ଗୋଳି କି ରୂପେ ଖାଇବଇଁ ।

ଏଥର ପେଜ କଂସାରୁ ଶାଶ କାତି ଦେବାରୁ ସେ ଭୋଜନ କଲା । ତାର ଜଗନ୍ନାଥେକପ୍ରାଣତାର ପରିଚଯ ମିଳିଲା । ତାର ଜାତି କୁଟୀ କର୍ମ ନାହିଁ । ତପସ୍ୟା ବା ଦାନ ଧର୍ମ ନାହିଁ । କୌଣସି ବ୍ରତ ସେ କରେ ନାହିଁ । କୌଣସି ତାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ରୁଚେ ନାହିଁ । ତାର ବିରାଗରେ ତାର୍ଥ ବ୍ରତ ଓ ନାନା ଦେବାର୍ଜନା କଲେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାଇ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯିଏ ଏସବୁରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ରହିଯାଏ, କୌଣସି ସଂକାର୍ତ୍ତା ଯାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରେ ନାହିଁ, ଯିଏ ଭାଗଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତରର ଭାବ ନିବେଦନ କରିପାରେ ସେହିହୁବୁ ଧନ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ଦାସିଆ ଧନ୍ୟ ହୋଇଗଲା ଶୟନ କଷରେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି । ସେ ଅଞ୍ଜାନ ହୀନ ଜାତି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ଭଗବାନ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ତାକୁ କହିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଯିବ ସେତେବେଳେ ସେ ଯାହା ଦେବ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଓ ଯେଉଁ ରୂପରେ ଚିତ୍ର ସେହି ରୂପରେ ଦର୍ଶନ ଦେବେ । ଏହାପରେ ଦାସିଆ ତାର ଶ୍ରମଲକ୍ଷ ବସ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡିକ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ହାତରେ ଦେଲା ଓ ନଢ଼ିଆରିଏ କିଣି ତା' ସହିତ ଦେଲା । ପୁରାକୁ ଯାଉଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ହାତରେ ନଢ଼ିଆରି ଦେଇ କହିଲା ତାର ନଢ଼ିଆକୁ ଗରୁଡ଼ ପଛରେ ରହି ବଡ଼ାଇ ଦେବେ । ଯଦି ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ଵହସ୍ତରେ ନ ନିଅନ୍ତି ତେବେ ସେ ନଢ଼ିଆ ଫେରାଇ ଆଶିବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣଟି ଗରୁଡ଼ ଖମ ପଛରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ କହିଲେ -

ବାଲିର୍ଣ୍ଣ ଦାସ ଅଛି ଦେଇ ।

ଘେନିବ ଶ୍ରୀହଷ୍ଟ ବଡ଼ାଇ ।

ନେହିଲେ ଲେଉଗାଇ ଦେବି ।

ଭାବଗ୍ରାହୀ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଶ୍ରାହସ୍ତ ବତାଇ ନଢ଼ିଆରିକୁ ନେଇଗଲେ । ଆନନ୍ଦରେ ତାହାକୁ ମଶୋହି କଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣଟି ବିମେହିତ ହୋଇଗଲା । ତାର ନମନରୁ ଅଶ୍ଵ ବିଚିତ୍ର ହେଲା । ଆଉ ଦିନେ ଦାସିଆ ଆୟ କିଛି ନେଇ ଆସିଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ତା'ଠାରୁ ଆୟ ନେଇ ଯିବାକୁ ଗୋଳ କଲେ । ଦାସିଆ ଆୟକୁ ନୀଳଚକ୍ର ଛାହିଁ ଚେକି ଦେବାରୁ ଶୁଣେୟ ଶୁଣେୟ ଆୟ ଉଭେଇଗଲା । ରତ୍ନସିଂହାସନ ପାଖରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଦେଖିଲେ ଆୟ ଗୋପା ଓ ଗାକୁଆ ଜମା

ହୋଇଛି । ଏଥର ସେମାନଙ୍କର ଅହଂକାର ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ଦାସିଆର ଭକ୍ତିଭାବ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ନଜାଗଲା । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧର୍ମମାଳ ଆଶି ଦାସିଆ ବେକରେ ଲମ୍ବାଇ ଦେଲେ । ତାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭକ୍ତବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କବି ଜଗନ୍ନାଥ ଭକ୍ତିର ମହତ୍ଵ ଦର୍ଶାଇ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜାତିଭେଦ ରୂପକ ସାମାଜିକ ବ୍ୟାଧିକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଜାତିତ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ନୀତ ଜାତିର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଦାସିଆର ନିଷ୍ଠାପ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ନିର୍ମଳ ଭକ୍ତିଭାବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଉଚ୍ଚଜ୍ଞିକ ହୃଦୟରେ ଭାବାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି କଲା । ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଅସ୍ଵର୍ଗ ଭେଦଭାବ ଭୁଲି ଦାସିଆକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ । ଜାତି ବଡ଼ ନୁହେଁ; ବଡ଼ ହେଉଛି ମଣିଷ ପଣିଆ, ଭକ୍ତ-ଭାବନା, ଜିଶ୍ଵର-ଭାବନା ଯେତିକି ନିବିଢ଼ ହୋଇ ଉଠେ ସେତିକି ହୃଦୟରୁ ଯାବତୀୟ ସଂକାର୍ତ୍ତା ଦୂରେଇଯାଏ । ଜାତିଗତ ଓ ପଦପଦବୀଗତ ଅହମିକା ଲୋପ ପାଇଯାଏ । ସକଳ ମଣିଷ ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଯାଏ ଏକ୍ୟ ଭାବ । ପଞ୍ଚଦଶ ଶତାବୀରେ ମାଟିର ମହାକବି ସାରଳା ଦାସ ନିଜକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରି ଜାତିଭେଦର ବିଲୋପ ପାଇଁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଥିଲେ । ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବୀରେ ପଞ୍ଚଦଶାଏ ସେହି ଶ୍ଵରୁ-ଭାବନାକୁ ଆହୁରି ବଳିଷ୍ଠ କରିଦେଲେ । ସେମାନେ ରାଜା ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ପ୍ରତିପକ୍ଷରେ ଦଶାୟମାନ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ମହତ୍ଵ ପ୍ରତିପାଦନ କଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାର୍ଗରେ ସମାଜର ଅବହେଳିତ ଅସ୍ଵର୍ଗ ପଚିତ ବର୍ଗର ଉତ୍ଥାନ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ହେଲେ ଯଥାର୍ଥରେ ସମାଜ-ବିପୂର୍ବ । ବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ‘ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରାଣ’ ଜାତିଭେଦ ବିଲୋପର ଏକ କ୍ରୁଦ୍ଧିକାରୀ ସୃଷ୍ଟି । ଏହା ସହିତ ନାରା-ସ୍ବାତନ୍ତ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ ବାସ୍ତବ ନିଦର୍ଶନ । ପୁରୁଷ ତାଙ୍କି ସମାଜ ବିରୋଧରେ ଏହା ଏକ ବିପୂର୍ବ । ସେହି ପରଂପରା ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କବିମାନଙ୍କ ଲେଖାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ରାମ ଦାସ ତାହାର ଏକ କ୍ରୁମ ପରିଣତି ।

ରାମ ଦାସ ସିପୁଟି ଜାତିର ପରମେଷ୍ଠ ଚରିତ୍ର ଭକ୍ତି-ଭାବନା ମାଧ୍ୟମରେ ସାମାଜିକ ସଂହାର ସୂଚନା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦିଲ୍ଲୀର ବାଦଶାହଙ୍କର ଅହମିକା ଓ ସିପୁଟି ପ୍ରତି ଧରମ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କରୁଣାରୁ ସିପୁଟିର ମହିମା ପ୍ରକଟ ହେତୁ ବାଦଶାହଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ନିବଦ୍ଧେନ ବାସ୍ତବିକ ଚିରର୍ଷଣୀ । ନାରାୟଣ ଦାସ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ କବି ପଢ଼ିତ ପାମରଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଶୁଦ୍ଧା ନିବଦ୍ଧେନ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ପରି ଯଶଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଦାନବନ୍ଦୁ ଓ ତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କବି ଅସତ୍ ଧନର କରୁଣ ପରିଣତିକୁ ସୁରଳ ଦେଇ ସତ୍ତମାର୍ଗରେ ମହିମାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛନ୍ତି । ମଙ୍ଗଳ ଗଉର

ସଂବାଦରେ ମଧ୍ୟ କବି ନୀତ କୁଳର ମହଞ୍ଚ ସଂପର୍କରେ କହିଅଛନ୍ତି । ‘ମୋତି ରାମଦାସ ସମାଦ’ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରାମଦେହେରା ମୋତି ଜାତିରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିପରି ଭଗବତ୍ ଭକ୍ତି ବଳରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଭାଜନ ହୋଇପାରିଲା ତାହାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛନ୍ତି । ଆନନ୍ଦ ଶବର ସଂବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦିବାସୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଆନନ୍ଦର ଶ୍ରୀରାମ ଭକ୍ତିର ମହିମା ସୁଚିତ । କବି ରାମ ଦାସ ବିଭିନ୍ନ ସଂବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେପରି ସରଳ ଶୁଭିପୃତ ଭକ୍ତି ଭାବନାର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ଜାତିଗତ ବିଭେଦର ବିଲୋପ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସୁଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ସଂବାଦରେ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷର ସୁଧାଂପର୍କ, ପଢ଼ାଧର୍ମର ମହଞ୍ଚ, ମୌତ୍ରୀ-ଭାବନା, ସାଧୁ ସେବା ଓ ଦାନ-ଧର୍ମର ମହିମା, ନୀତ କୁଳରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମଣିଷର ମଣିଷପଣିଆ, କ୍ଷମତାଦୃଷ୍ଟ ମଣିଷର ଅହଂକାର ଭଗ୍ନ, ଜଗନ୍ମାଥ-ଚେତନା ଓ ଭକ୍ତି-ଭାବନା ଆଦି ନାନା କଥାକୁ ଯେପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛନ୍ତି ତାହା କବିଙ୍କର ସାମାଜିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣାଳୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରିଦିଏ । ଏହି ସାମାଜିକ ଆଭିମୁଖ୍ୟତି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ‘ଶ୍ରୀଜନ୍ମାଷମୀ ମାହାମ୍ୟ’ରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଅଛି । ଏହା ବ୍ରୁତ କଥାର ଆଧାରରେ ରଚିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଠିକ୍ ବ୍ରୁତକଥା ନୁହେଁ; ବରଂ ଏକ ମାହାମ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ତ । ଏହିପରି ଶିବରାତ୍ରି ମାହାମ୍ୟ, ବୈଶାଖ ମାହାମ୍ୟ ଆଦି ଗ୍ରନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ କବିଙ୍କର ଧର୍ମୀୟ ଭାବଧାରା ସହିତ ମାନବିକ ଓ ସାମାଜିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପ୍ରକାଶିତ । ଶ୍ରୀଜନ୍ମାଷମୀ ମାହାମ୍ୟରେ ବ୍ରୁତର ଜନ୍ମ ରହସ୍ୟ, ବ୍ରୁତ କୁମ୍ଭ, ବ୍ରୁତ ଉତ୍ତର୍ମାଣୀ, ବ୍ରୁତ ଫଳର ମହିମା ଲଜ୍ଯାଦି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସାମାଜିକ ଆଭିମୁଖ୍ୟତି ପାଠକଙ୍କୁ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ମହାରାଜ ପରାକ୍ରିତଙ୍କୁ ନାରଦ ଯେପରି ଦେଶ ଓ ମାନବ କଳ୍ୟାଣଧର୍ମ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଜଣେ ସମାଜ-ସଚେତନ ସମ୍ବ୍ଲକ୍ଷଣକବିଙ୍କର ହିଁ ପ୍ରଶ୍ନ । ନାରଦଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ -

ପୁତ୍ର ସମାନ ପ୍ରଜାଜନ । ପାଳନ କରୁକି ରାଜନ ।
 ଶୁରୁବୈଷବ ଶୁରୁଜନ । ସେବାରେ ଆଏଟିକି ମନ ।
 ଦେଖିଲେ ଦୁଃଖ ଜନମାନ । ଦେଉକି ଅନ୍ତରସ ଦାନ ।
 ଗ୍ରୀଷ୍ମ ପଥ ଛାଯାମାନ । ଭିଆଇ ଅଛୁକି ରାଜନ ।
 ଯେ ବନ୍ଦୁମିତ୍ର ଜଣ୍ମଜନେ । ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏଟିକି ମନେ ।
 ଯେ ପୁରାତନ ମହାଜନ । ଘେନ୍ଦୁନା ତାହାଙ୍କ ବଚନ ।
 ଯେ ଦୁଃଖାଜନଙ୍କ ଶୁହାରୀ । ଶୁଶ୍ରୁ ତୁ ଟିକି ଆଗ କରି ।
 ଖରୁଆ ମିଛୁଆ ପାଖର । ନରଶ୍ର କରୁଟିକି ଦୂର ।
 ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ନିଷ୍ଠା ରାଷ୍ଟ୍ର, ସମାଜ ଓ ମଣିଷଙ୍କୁ

ଭଲପାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରଶ୍ନ । ମାଟିର ମହାକବି ସାରଳା ଦାସ ମହାଭାରତର ଶାନ୍ତି ପର୍ବରେ ଭୀଷଙ୍କ ମୁଖରେ ଯେପରି ଯୁଧୁଷ୍ଟିରଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଏହା ଠିକ୍ ଅନୁଗ୍ରହ । ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପନ କରିବାର ତାପୂର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି କବିଙ୍କ ସମକାଳୀନ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜତତ୍ତ୍ଵର ଅବକ୍ଷୟକୁ ଦର୍ଶାଇ ଦେବା ଓ ଶାସକ ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସଂପର୍କକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା । ରାଜା ବା ଶାସକମାନେ ସେଇରାହରୀ ହୋଇଗଲେ, ରାଷ୍ଟ୍ର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ ନହେଲେ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କ କଳ୍ୟାଣ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲେ ଦେଶ ଓ ସମାଜ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ଆଜିର ପ୍ରଶାସନିକ, ରାଜନାଟିକ ଓ ସାମାଜିକ ବିଶ୍ୱାସଳା ପାଇଁ ଏହା କ’ଣ ଏକ ଚେତାବନୀ ନୁହେଁ ? ମାୟା ମୋହ କାମ କ୍ରୋଧ ମଣିଷଙ୍କୁ ନିମ୍ନଗାମୀ କରିଦିଏ । ହିଂସାକୁ ଅହିଂସା ମାର୍ଗରେ ଆୟତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥାଂପର୍କରେ କବିଙ୍କର ଭକ୍ତି ବଡ଼ ତାପୂର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ- ‘ହିଂସାକୁ ଅହିଂସାର ହଣ୍ଡେ / କେଙ୍କାର ପକାଅ ତୁରିତେ ।’ ଯାହାଙ୍କର ମନ ବିଷୟ ଦମ୍ଭ କୁଟ ଅଛି ସେ ସମାଜକୁ ତଥା ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ । ବାରମ୍ବାର କବି ଚେତେଇ ଦେଇଛନ୍ତି – ‘ଯେ ନିନା ଅସତ୍ୟ ଅଯୋର୍ଯ୍ୟଭ୍ୟାଦି ମନ ଯେ ମାସ୍ତ୍ର୍ୟ’ ହେଉଛି ମହାଦୂଷ । ସତ୍ୟାନୁରାଗ, ସାଧିକ ଭାବ, କ୍ଷମା, କରୁଣା, ଆନନ୍ଦ ଭାବ, ଶାନ୍ତି, ବିନୟ, ନିର୍ଲୋଭତା, ନିର୍ମୋହତା, ସ୍ଥିର ସୁଶୀଳ ବୁଦ୍ଧି, ସ୍ଵଧର୍ମ ପାଳନ ଜତ୍ୟାଦି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସମାଜରେ ଏକ୍ୟ ଓ ସଂହତି ପ୍ରକାଶ ପାଏ । କ୍ଷମତାର ଅପରୁଯୋଗ କରି ସିଂହାସନକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ ସମାଜ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମଙ୍ଗଳ ହୁଏ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକ, କୃତଦ୍ଵାରା, ବାଲଘାତକମାନେ ଯେ ସମାଜର କଳଙ୍କ ଏକଥାକୁ ମଧ୍ୟ କବି ସୁଚେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଷ୍ୟ, ଶୁଦ୍ଧ ଆଦିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହିଁ କବିଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ସେ ମଧ୍ୟ ଚେତାବନୀ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ରାଜା ବା କ୍ଷମତାସୀନ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଖଚ ଓ ମିଛ କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ । ପ୍ରଭୁ ହୋଇ ଭୁତ୍ୟକୁ ଅଦୋଷରେ ଦଣ୍ଡିବା, ଲାଭଶୋର ମନୋବୁରି ନେଇ ବଣିଜ କରିବା, ପରମାର ସହିତ ଗୋପନ ପ୍ରାତି କରିବା, ଗର୍ଭଣୀ ନାରାକୁ ଧର୍ଷଣ କରିବା, ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଲାଂଚ ନେଇ ପକ୍ଷପାତିତା କରିବା, ଦେବସ୍ତାନପରି ଅପରାଧରଣ କରିବା, ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଶ୍ଵର୍ତ୍ତି ଦେଇ ପ୍ରତାରଣା କରିବା, ପତିବ୍ରତା ନାରୀ ପ୍ରତି ସ୍ଥାମୀର ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେବା, ଗୁହର ଛିଦ୍ର କଥାକୁ ବାହାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା, ନାରାର ସେଇରାହରୀ କରିବା ଓ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା, ଅଶୁଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥାରେ ନାରାର ପୁରୁଷ ସହ ସହବାସ କରିବା, ନିଜ

ପତିଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପରପୁରୁଷ ସହିତ ରମଣ କରିବା ଆଦି ନାନା କଥାକୁ କବି ତାଙ୍କ ବିବିଧ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସାମାଜିକ ବିବେକର ଜାଗରଣ ପାଇଁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ରାମଦାସଙ୍କ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗ୍ରନ୍ଥ ‘ଦାର୍ଢ୍ୟତା ଭକ୍ତି’ । ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଭାଗବତର ନବାକ୍ଷରୀ ବୃତ୍ତରେ ଏହା ରଚିତ । ଓଡ଼ିଶାର ସରଳ ଭକ୍ତିପ୍ରାଣ ଜନଗଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହା ଗଭୀର ଭାବରେ ରେଖାପାତ କରିଛି । ଏ ଗ୍ରନ୍ଥର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରସଂଗଟି ହେଉଛି ସରଳ ଭକ୍ତି ଓ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ । ଏଥୁସହିତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଦାନର ଦାସ୍ତି, ତ୍ୟାଗର ମହିମା, ଅତିଥ ବହୁଲତାର ମହତ୍ତ୍ଵ । ବଳି ରାଜାଙ୍କ ଦାନ ଓ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା ଦର୍ଶାଇବା ସଂଗେ ସଂଗେ ମଣିଷର ଭ୍ରାନ୍ତ ଅହଂକାରକୁ ଯେପରି ସୁରୁଇ ଦେଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ମଧ୍ୟ କର୍ଷଙ୍କ ଦାନ ଓ ସତ୍ୟରକ୍ଷାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ରାଜା ହରିଷ୍ଚନ୍ଦ୍ର, ବଲୁମଙ୍ଗଳ, ଅଜମିଳ ପଣ୍ଡା ପ୍ରସଂଗଗୁଡ଼ିକ ପୌରାଣିକ ବିଷ୍ଣୁ ଆଧାରରେ ପରିକହିତ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ଜୟଦେବ, ମାରାବାଇ, ବଲରାମ ଦାସ, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ, କବୀର, ମାଧବାର୍ଘ୍ୟ, ଲାଲବେଗ ଓ ସାଲବେଗ, ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଦାସ, ତୁଳସୀ ଦାସ ଆଦି ଐତିହାସିକ/ଅର୍ଦ୍ଧ-ଆତିହାସିକ ପ୍ରସଂଗ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଦୀନବନ୍ଧୁ ଦାସ, ଦାମୋଦର ଦାସ, ବିଶ୍ୱମର ଦାସ, ରାମ ଦାସ, ରମ୍ଭ ଅରକ୍ଷିତ, ନୀଳାମର ଦାସ, ରମ୍ଭ ବେହେରା, ଗଙ୍ଗାଧର ଦାସ, ବନ୍ଧୁ ମହାନ୍ତି, ଅନନ୍ତ ଶବର, ଜନେକ ଦେଖୁଛି, କୁଳଶେଖର ରାଜା, ଦାସିଆ ବାଉରା, ମଣି ଦାସ, ତିଳଙ୍କ ମହାପାତ୍ର, ଅଙ୍କନା ଓ ମାଧନା, କାର୍ତ୍ତିତତ୍ର, ଗଣପତି ଭଜ, ସିପୁଟି, ନାରାୟଣ ଦାସ, ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ, ଯଶଚନ୍ଦ୍ର ରାଜା ଓ ଦାନବନ୍ଧୁ ଓତା, ଗାତା ପଣ୍ଡା, ମଙ୍ଗଳ ଗଭଡ଼, ହରିଚନ୍ଦନ ରାଜା, ବାଲକ ରାମ ଦାସ, କୃପାସିରୁ ଦାସ, ନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି, ମୋରିରାମ, ରମ୍ଭଦାସ, ପିପା ଦାସ, ଆନନ୍ଦ ଶବର, ବଡ଼ବିପ୍ର ଓ ଛୋଟ ବିପ୍ର, ଗରିବ ଦାସ, କାନାନନ୍ଦ ଦାସ, ବିଶ୍ୱପ୍ରିୟା ଆଦି ନାନା ପ୍ରସଂଗ ନିମଦ୍ଦ୍ରି ବା ଶୁଣା କଥା ଉପରେ ପରିକହିତ । ସମସ୍ତ ପ୍ରସଂଗ ଉଚ୍ଛମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଚରିତମୂଳକ । ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିରୁ ମଧ୍ୟ କେତୋଟି ହୋଇଛି ଗୃହାତ । ସର୍ବତ୍ର କବି ସୁରୁଇ ଦେଇଛନ୍ତି ମଣିଷମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ଯେଉଁ ବଡ଼ସାନ ଭେଦ ସୁଷ୍ଟି ହୋଇଛି ତାହାର କିଛି ଅର୍ଥ ନାହିଁ । ନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି ସଂବାଦରେ ସେ କହନ୍ତି-

ଏଠାରେ ସିନା ବଡ଼ ସାନ । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ସମାନ ।

ଏଠାରେ ସାମନ୍ତ ସେବକ । ସେଠାରେ ଜାଣ ସର୍ବ ଏକ ।

ଏଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନୀତ ଅଛି । ସେଠାରେ ଏହା ନାହିଁ କିଛି ।

କବି ଏହି ପ୍ରସଂଗରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସୁରୁଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯାବତୀୟ ଭେଦ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ । ପାରଲୋକିକ ଜୀବନରେ କୌଣସି ଭେଦ ନାହିଁ । ସେଠି ସମସ୍ତେ ସମାନ । ‘ପିପାଦାସ ସଂବାଦ’ରେ କବି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପତି ପତ୍ନୀ ଦୀନ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପରବ୍ରାତ ପ୍ରତି ଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରେମରେ କେବେ ମାଲିମ୍ ଆସେ ନାହିଁ । ପତିଧର୍ମର ପାଳନ ପାଇଁ ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ ଗଣିକାବୃତ୍ତିକୁ ଆପଣେଇ ନେବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂକଟରୁ ଉତ୍ଥାର କରନ୍ତି । କବିଙ୍କର ମତ - ‘ଯେ ପ୍ରାଣୀ ପର ଉପକାରେ / ଅବିଦ୍ୟା ସୁବିଦ୍ୟା ବା କରେ’ ତାର ମଙ୍ଗଳ କରନ୍ତି ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନ । ଅଯଥା ଅର୍କ-ତୃଷ୍ଣା ଓ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ-ଲୋକ ମଣିଷଙ୍କୁ କିପରି ସଂଘର୍ଷ ଓ ଧ୍ୟାପ ପଥକୁ ଚାଣି ନିଏ ତାହାର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି କବି ଦୀନବନ୍ଧୁ ଓତା ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ । ଧନ ପାଇଁ ମଣିଷ ସତ୍ୟପଥକୁ ଭୁଲି କିପରି ଅସତ୍ୟପଥକୁ ଆପଣେଇ ନିଏ ତାହାକୁ ଏହି ପ୍ରସଂଗରେ ମଧ୍ୟ ସୁରୁଇ ଦିଆଯାଇଛି । କବି ବାରମ୍ବାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଂଗରେ ଦାନ୍ତିକ, କପଟା, ହିଂସ୍କକ, ନାଷ୍ଟକ, ଲଂପଟା, ବାଦା, କ୍ରୋଧାମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଭର୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ କରିଛନ୍ତି । ହିଂସା ଉପରେ ଅହିଂସାର ଉତ୍ତାଳିଛନ୍ତି ବିଜୟ ଧୃଜା । ଅଜନ୍ତା ଶବର ହେଉ, ଯବନ ମେଳେ ହେଉ ଅଥବା ରମ୍ଭ ବେହେରା ହେଉ ସମସ୍ତେ ହିଂସା ମାର୍ଗ ଛାଡ଼ି ଅହିଂସା ମାର୍ଗକୁ ଗୃହଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତିଭାବରେ ହୋଇଛନ୍ତି ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ।

କବି ମଧ୍ୟ ନାନା ପ୍ରସଂଗରେ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ସମାଜରେ ପିତା ଓ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ସଂପର୍କ କିଭଳି ହେବା ଉଚିତ । ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ସେ ସମୟରେ ସାହୁକାର ଓ ମହାଜନମାନଙ୍କର ଖୋଜା ରକ୍ଷଣ ଦେବା, ରଣ ଶୁଷ୍ଟି ନ ପାରିଲେ ଖାତକୁ ଆଉ ରଣ ନ ଦେବା, ଖାତକମାନଙ୍କର ରଣକୁ ବ୍ରହ୍ମସ୍ଵ ପରି ମନେ କରିବା ଲେତ୍ୟାଦି ଭାବନା ଥିଲା ବଳବତ୍ର । ସେତେବେଳେ ଖାତକ କହୁଥିଲେ -

ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସାଧୁ ଶୁଣ । ମୋତେ ଲାଗିଛି ତୁମ୍ଭ ରଣ ।

ଉପର ହସ୍ତେ ଅଛ ଦେଇ । ତଳ ହସ୍ତରେ ଅଛ ନେଇ ।

ବିଷ ଖାଇଲେ ଜଣେ ମରେ । ବ୍ରହ୍ମସ୍ଵ ବଂଶ ନାଶ କରେ ।

ବିଷ ଦେହରେ ଚରିଗଲେ ଗୁଣିଆ ହୁଏତ ତାହାକୁ ଝାତି

ଦେଇ ପାରେ ମାତ୍ର ବ୍ରହ୍ମସ୍ଵ ଜୀବନ ନେଇ ଯାଏ । ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାଇଁ ଦିକ୍ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଗଲେ ବାପା ମାଆ ଆଉ ତାକୁ ପର୍ବତୀ ନ ଥିଲେ । ଛିଅର ଭାଇମାନେ ତା'ର ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ମାରି ଦେଇ ଭରଣୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିବାହ କରିଦେଉଥିଲେ । ରଘୁ ଅରକ୍ଷିତ ସଂବାଦ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କବି ତାର ସ୍ଵୀମୁଖରେ କୁହାଇଛନ୍ତି -

କୁମାରୀ ବୋଲେ ଶୁଣ ତାତ ।
ଯିବି ମୁଁ ସ୍ଵାମୀର ସଂଗତ ।
ସେ ଯୋଗୀ ମୁଁ ତାହାର ଥାଳ ।
ମୋତେ ରଖିଲେ ଅମଙ୍ଗଳ ।
ଅଧୁକ କି କହିବି ତୋତେ ।
ଦୋଷରୀ କରିବୁ କି ମୋତେ ।

ତଡ଼କାଳୀନ ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ଧାବରମାନଙ୍କର ନଦୀରେ ଡଙ୍ଗା ବାହିବା, ମାଛ ଧରିବା, ରାଜମାନଙ୍କର ଖରୁଆମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଙ୍କୁ ଦଶ ଦେବା, ଚୋର ଓ ତକାଈତମାନଙ୍କର ପଥୁକମାନଙ୍କୁ ଆକୁମଣ ଓ ଧନରତ୍ନ ଲୁଣନ, ସିଦ୍ଧିଗାତ କରି ଚୋରି କରିବା, ଆଶ୍ଵକୁଡ଼ୀ ନାରୀଙ୍କ ମୁଁ ସକାଳେ ଝାହିବା ଅଶ୍ଵତ୍ର, ଛନ୍ଦ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ, ଘରେ କେହି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ସମୟରେ ଆମିଶ ଭକ୍ଷଣ ନ କରିବା, ଗୁହ୍ୟ ଅତିଥିଙ୍କୁ ସକ୍ତାର ନ କରି ଫେରାଇଦେବାକୁ ପାପ ମନେ କରିବା, ନାରୀର ସତୀ ଧର୍ମପ୍ରତି ଆଦର, ଓଡ଼ିଶାର ଜନଜୀବନରେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଲଭ୍ୟାଦି ନାନା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ କବି ଯେପରି ତାଙ୍କ ଗୁରୁରେ ରୂପ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ସାମାଜିକ ଓ ମାନବିକ ଭାବ ଭାବନାର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ ।

ରାମ ଦାସ ଭକ୍ତ କବି । ନିଜର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ସେ ରହି

ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ସାଧନେ ରହୁ ମୋର ଧାନ,
ଭାରତେ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଜଗତ-କଲ୍ୟାଣ ।
ଜଗତ ସରସେ” ଭାରତ କମଳ,
ତା ମଧ୍ୟେ କେଶର ପୁଣ୍ୟ ନୀଳାଚଳ ।
ଥିଲେ ଯହିଁ ତହିଁ ଭାରତ ବକ୍ଷରେ
ମଣିବି ମୁଁ ଅଛି ଆପଣା କଷରେ ।

ନାହାନ୍ତି; ରହିଛନ୍ତି ସମାଜର କଲ୍ୟାଣ ଓ ମଣିଷର ମଙ୍ଗଳ । ତେଣୁ ସେ ବିତିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରାଜା ଓ ଶାସକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ଉପଦେଶ ସମାଜ ଓ ମଣିଷମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ । ସମାଜ ଓ ମଣିଷମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ । ସମାଜ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମଣିଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ସ୍ଵର୍ଗ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ସହିତ ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବା ପାଇଁ । ସେ ଜାତିକୁ ବଡ଼ ମନେ କରିନାହାନ୍ତି ; ବଡ଼ ମନେ କରିଛନ୍ତି ମଣିଷଙ୍କୁ । ମଣିଷହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବ । ତା'ଭିତରେ ଭଗବତ୍ ଭକ୍ତିର ଜାଗରଣ ହେଲେ ସେ ହୋଇଯିବ ସହିସ୍ତୁ ଓ ସମଭାବପନ୍ଥ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣାର ମନେ କରିବ । ପାରିବାରିକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଉପରେ ସେ ଦେଇଛନ୍ତି ଶୁଭ୍ୟ । ସେ ରହିଛନ୍ତି ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇପାରିବ । ନାରୀର ବିବିଧ ରୂପ; ଯଥା ମାଆ, ପଡ଼ୀ, କନ୍ୟା, ଉପରେ ଶୁଭ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ପଡ଼ୀଧର୍ମର ସାର୍ଥକତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ପରିବାରର ଶାନ୍ତି । ନାରୀର ସ୍ଵେଚ୍ଛାର୍ଥିତାକୁ ସେ ପସନ୍ଦ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି । ପୁରୁଷ ସମାଜ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେ ଅନୁରୂପ ଭାବରେ ଚେତାବନୀ ଶୁଣାଇଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବିକ ରାମ ଦାସ ଦାର୍ଢ୍ୟତା ଭକ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାହାତ୍ୟ ଗ୍ରହ୍ୟ ତଥା ବ୍ରତ କଥା ମାଧ୍ୟମରେ ଧର୍ମ ଓ ଭକ୍ତି ଭାବନାର ବିକାଶ ପାଇଁ ଯଦିଓ ଅଲୋକିକ କାହାଣୀର ଅବତାରଣା କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଜାତି ବର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗ ସୁନ୍ଦର ସମାଜ ଗଠନ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ରାମ ଦାସଙ୍କର ସାମାଜିକ, ମାନବିକ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣଟି ଯେ କେତେ ତାପ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ବିରାର କରିବାର କଥା ।

ଅବସର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ପ୍ରଫେସର
ବିଶ୍ୱଭାରତୀ, ଶାନ୍ତିନିକେତନ
ପୋନ୍ଥ: ୧୯୩୮-୩୯୮୭

ମୋ ନେତ୍ରେ ଭାରତ-ଶିଳା ଶାଳଗ୍ରାମ,
ପ୍ରତି ସ୍ଥାନେ ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁରୀଧାମ ।
ସକଳ ସଲିଲ ପଞ୍ଚତୀର୍ଥ ଜଳ,
ପ୍ରତି ଧର୍ମାଳୟ ମୋର ନୀଳାଚଳ ।
ଭାରତେ କୌବଳ୍ୟ ସକଳ ଆହାର,
ଭାରତେ ଶୁଣାନ ସ୍ଵରଗ ଦୁଆର ।

ପ୍ରାଣିରକ ଭୀମଭୋଇ

- ଶ୍ରୀ ବିପିନ ବିହାରୀ ନନ୍ଦ

ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ପାଇଁ ଏକ ସଂକଟମୟ କାଳଖଣ୍ଡ ଥିଲା । ଜଂରେଜ ଶିକ୍ଷା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମିଶନାରୀମାନଙ୍କ ଲୋତନୀୟ ପ୍ରଚାରର କୁପ୍ରଭାବ ଫଳରେ ସଂଭାସ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବ ସମ୍ପଦାୟ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ପ୍ରତି ବୀତସ୍ଵରୂପ ହୋଇଥିଲେ । ଶାସକୀୟ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଓ ଆକର୍ଷଣ ସହ ଜଂରେଜମାନଙ୍କ ଭୋଗବାଦୀ ଜୀବନଶୈଳୀ ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ପଦ୍ମ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ କଲା । ଏପରି ଆହ୍ଵାନର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ଭାରତବର୍ଷରେ ଅନେକ ମହାପୁରୁଷ ଓ ସମାଜ ସଂଧାରକ ଆବିର୍ଭୂତ ହେଲେ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ ଜୀବନ ଶୈଳୀରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସଂଧାର ଆଣିବା ସହ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କ ଆକୃମଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କଲେ । ହରିଜନ, ଶିରିଜନ ଓ ଅବହେଳିତ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ଧର୍ମକ ଆସ୍ତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହ ହିନ୍ଦୁ ସଂସ୍କୃତର ମୂଳ ପ୍ରବାହରେ ଏହି ସମାଜକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବାକୁ ସତ୍ୟ ମହିମା ଧର୍ମର ପ୍ରଥମ ପ୍ରବକ୍ତା କବି ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ଅବଦାନ ଚୀର ସ୍ଵରଣୀୟ । ମହିମା ଧର୍ମର ପ୍ରଭାବ କେନ୍ତ୍ର ଡ୍ରିଶା, ଛତିଶଗଡ଼, ଖାଡ଼ିଖଣ୍ଡ, ବଙ୍ଗ, ଆସାମ ଓ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରଦେଶର ଅବହେଳିତ ଜନସମୁଦ୍ରାୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କ ଶତ ଚେଷ୍ଟା ସବେ ସ୍ଵଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ ନକରିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହିମା ଧର୍ମର ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ଏହାର ଶ୍ରେୟ ମହାତ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ । ମହିମା ଧର୍ମର ସନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ଖଞ୍ଚିବାଦନ ସହ ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ରଚିତ ଭଜନଗାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ପାଦ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପ୍ରଭାବୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରତଳିତ ଅଛି । ତନ୍ମଧ୍ୱରୁ ତଥ୍ୟ ସମ୍ବଲିତ ମତାନୁସାରେ ଭୀମଭୋଇ ୧୮୪୭ରୁ ୧୮୪୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ତକ୍ତାଳିନ ରେଡ଼ାଖୋଲ ରାଜ୍ୟର (ଆଜିର ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ରେଡ଼ାଖୋଲ ସବ୍ରତିଜନ) ‘ଜଟାଶିଳ୍ପୀ’ ଗ୍ରାମରେ ଏକ ଦରିଦ୍ର ବନବାସୀ ‘କନ୍ଧ’ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ହରାଇ ନିକଟସ୍ଥ ‘କଙ୍କଣପଡ଼ା’ ଗ୍ରାମର ଧନେଶ୍ୱର ଭୋଇଙ୍କ ଘରେ ରହି ପିଲାଦିନ ଅତିବାହିତ

କରିଥିଲେ ।

ପାଲକ ପିତା ଧନେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ବେଶିଦିନ ବଞ୍ଚନଥିଲେ । ଫଳରେ ବାଲକ ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ଶୈଶବ ସୁଆମୁହଁର ପତର ପରି ଅସାଧ୍ୟ ଥିଲା । ବାର ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ଅନ୍ୟର ଗୋରୁ ଚରାଇବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ । ଦିନ ସାରା ତୋକ ଶୋଷର କଷ୍ଟ ସହି ଜଙ୍ଗଲରେ ଗୋରୁ ଚରାଉଥିଲେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମାଲିକ ପ୍ରଦତ୍ତ ଭାତ ପଖାଳରେ ଉଦର ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ ।

“ବୁଲୁଥାଇ ବନେ

ନିତି ପ୍ରତିଦିନେ

ବହାଙ୍ଗୁ ସଙ୍ଗତେ ଘେନି,

କୁଠା ତୃଷ୍ଣା କଲେ

ଜୀବନ ବିକଳେ

ପିଉଥାଇ ଝର ପାଣି ।”

ପଦର ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏକ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା । ଅକସ୍ମାତ ଗୋପେଇଁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ଜାର୍ଣ୍ଣକୁଟୋରରେ ଭିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ଯେଉଁ ମହିମା ଗୋପୀଙ୍କ ଦଳିତ, ପତିତ, ଅବହେଳିତ ସମାଜକୁ ଆପଣାର କରି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ଓ ଭକ୍ତିର ମନ୍ଦାକିନୀ ପ୍ରବାହ କରିଥିବା କଥା ଲୋକମୁଖରୁ ଶୁଣି ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ମନ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଥିଲା ସେ ପୁଣି ସ୍ଵଯଂ ଉପସ୍ଥିତ ଭିକ୍ଷାଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ, ଆନନ୍ଦରେ ଭୀମଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ୁନଥିଲା । ଶବର କୁଟୀରରେ ଶ୍ରୀରାମ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଶବରା ଠାରୁ କୋଳି ଖାଇବାକୁ । ଦରିଦ୍ର ଗୋପାଳକ ଭୀମ କଣ ମେଇ ପରଂବ୍ରାହ୍ମଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ ? ଭାଗଗଦ୍ଭଗଦ୍ଵ ହୋଇ ଭୀମ ମହିମା ଗୋପାଙ୍କ ପାଦବଦନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଏହା ପରେ ଭୀମଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅଲୋକିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାହେଲା । ପ୍ରତଣ୍ଡ ରୌଦ୍ରତାପ ପରେ ବର୍ଷାର ପ୍ରଥମ ଆଗମନରେ ଅୟତ୍ନ ବିହୁରିତ ବାଜର ଅଙ୍କୁରୋଦଗମ ହେଲାପରି ନିଷେଷିତ ଓ ଅବହେଳିତ ଭୀମଙ୍କ ଶୈଶବ ମହିମାସୀମାଙ୍କ ସଂକଷଣରେ ଆସି ପ୍ରାଣବନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ନୀତ ସୁପ୍ତ କବି ପ୍ରତିଭାର ଜାଗରଣ ହେଲା । ସାଂସାରିକ କ୍ଲେଶର ସ୍ଥାନୁଭୂତି ତାଙ୍କ ସରଳ, ନିଷ୍ଠାପ, ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୃଦୟକୁ ଆଦୋଳିତ କଲା ଏବଂ ଶୋକ, ସନ୍ତାପ ଜର୍ଜିରିତ ଜନଶକ୍ତି ମୋକ୍ଷପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଛାଇ ଚଉତିଶା ଓ ଜଣାଣ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ସ୍ଵତଃ ନିର୍ଗତ ହେଲା ।

କଷ ସମାଜରେ ସେକାଳର ପରମ୍ପରା ବହୁପଡ଼ୀ ବିବାହକୁ ସ୍ଥାନୁଭୂତି ଦେଉଥିଲା । ଭୀମଭୋଇଙ୍କର ଏକାଧୁକ ପଢ଼ୀଥିବା କଥା ଜଣାପଡ଼େ । ସେ ଥିଲେ ସତ୍ୟ ମହିମା ଧର୍ମର ପ୍ରଥମ ଗୃହସ୍ଥ ସନ୍ନ ଏବଂ ମହିମା ଗୋପାଇଁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଗୃହଭକ୍ତ । ମହିମା ଧର୍ମର ନିୟମାନୁସାରେ ଭୀମଭୋଇ ଗୌରିକ ବସ୍ତ୍ରଧାରଣ ପୂର୍ବକ ସତ୍ୟ, ଅନ୍ତିମା, ପବିତ୍ରତା, ନିଷ୍ଠାପଟ, ପ୍ରେମ ଓ ଉତ୍ତି ମାର୍ଗରେ ନିଜକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଥିଲେ ।

ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅନୁକରଣ କରି ମହିମା ଧର୍ମରେ ଗୃହସ୍ଥ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଖୁବ ଅଛ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମହିମା ଧର୍ମ ଏକ ଗଣଧର୍ମରେ ପରିଣତ ହେଲା ।

୧୮୭୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟାଦରେ ମହିମା ଗୋପାଇଁଙ୍କର ତିରୋଧାନ ହେଲା । ସେତେବେଳକୁ ଭୀମଭୋଇ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିର ବଳରେ ମହିମା ସମାଜରେ ସ୍ଵପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥିଲେ । ୧୮୭୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟାଦରେ ସୋନପୁର ନିକଟସ୍ଥ ଖଲିଆପାଳି ଗ୍ରାମରେ ଏକ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ସ୍ଵପ୍ରତିବାର ସହିତ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ଖଲିଆପାଳି ଆଶ୍ରମରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ମାଘ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ ଖଲିଆପାଳିରେ ବିରାଟ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେଲା । ୧୮୯୫ ମସିହାରେ ଭୀମଭୋଇ ମହିମା ସ୍ଥାନଙ୍କ ନାମ ସ୍ଥାରଣେ ପୂର୍ବକ ନଶ୍ଵର ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କଲେ । ଖଲିଆପାଳିରେ ଆଶ୍ରମରେ ତାଙ୍କ ସମାଧି ମନ୍ଦିର ହଜାର ହଜାର ଭକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ତୀର୍ଥସ୍ଥଳ ପାଲଟି ଗଲା ।

ସେ କାଳର ପ୍ରଚଳିତ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗାଁ ଭାଗବତ ହୃଦୀରେ ପୁରାଣ ଚର୍ଚା ହୁଏ । ଗୋପାଳକ ଭୀମ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁରାଣ ପାଠ ସମୟରେ ପ୍ରତିଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଶାସ୍ତ୍ରପୁରାଣ ଶୁଣୁଥିଲେ । ଗାଁର ପୁରାଣ ପଞ୍ଚାଙ୍କ ପୁରାଣ ପାଠ,

ଅଭ୍ୟାଗତ ସାଧୁସନ୍ନିଙ୍କ ପ୍ରବଚନ, ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରାର୍ଥ, ପାଳା, ଦାସକାଠିଆ ଓ ଦଣ୍ଡ ଆଦି ଲୋକନୃତ୍ୟ ସେ କାଳରେ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣର ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷା ନଥ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଜ୍ଞାନୀ ସାଧୁ, ସନ୍ତ, ଦାର୍ଶନିକ, ସମାଜ ସଂସାରକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଗଣିତଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ମହାଭୀତୀ ଭୀମ ଏହିପରି ଜଣେ ମହାପୁରୁଷ । କୌଣସି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ମିଳିନଥିଲା । ଭାଗବତ ଗୁରୁଙ୍କରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀବଣ କରି ସେ ଅସାଧାରଣ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ଭାଗବତ, ସାରଳା ମହାଭାଗତ, ବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ରାମାୟଣ, ଚେତନ୍ୟଚରଣ ଦାସଙ୍କ ବିଷ୍ଣୁଗର୍ଭ ପୁରାଣ, ପଞ୍ଚସଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ, ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ ଗାତା ଓ ଉପନିଷଦ ସମ୍ମହୁ, ହଠଯୋଗ, ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଯୋଗ, ସଂଖ୍ୟ ଦର୍ଶନ, ବୌଦ୍ଧ ଓ ଜ୍ଞେନ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ ତାଙ୍କ ରଚନାବଳୀମାନଙ୍କରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ବଙ୍ଗଲାଭାଷାରେ ରଚିତ ଭଜନରୁ ତାଙ୍କର ବଙ୍ଗଲା ଭାଷାରେ ଜ୍ଞାନଥିବା କଥା ଜଣାପଡ଼େ । ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଭାମଭୋଇଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ, ସଂସ୍କୃତ, ବଙ୍ଗଲା ଓ କଥିତ ସମ୍ବଲପୁରା ଭାଷାରେ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟଥିବା ଭୀମଭୋଇଙ୍କର ଅକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ଆଧୁନିକ କବିମାନଙ୍କ ପରି ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନା କରି କବିତା ରଚନାର କସରତ ସେ କରୁନଥିଲେ । ଏକ ସମୟରେ ଚାରୋଟି ବୃତ୍ତରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥବୋଧକ ଚାରୋଟି ଲେଖାର୍ଥ ଭଜନ ତାଙ୍କ ହୃଦୟକନ୍ଦରୁ ସ୍ଥାପିତ ଭାବରେ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିଲା । ଏବଂ ଚାରିଜଣ ଭକ୍ତ ଲେଖନୀ ଓ ତାଳପତ୍ରରେ ତାହା ମୁଦ୍ରିତ କରୁଥିଲେ । ବହୁ ଅପ୍ରକାଶିତ ରଚନା ବ୍ୟତୀତ ନିର୍ବେଦ ସାଧନ, ବ୍ରାହ୍ମନିରୁପଣ ଗାତା, ସ୍ତୁତି ଚିତ୍ରମଣି, ଅଷ୍ଟକ ବିହାରୀ ଗାତା, ଶୁତି ନିଷେଧ ଗାତା, ସଂସ୍କୃତରେ ମନୁସଭା ମଣ୍ଡଳ, ବଙ୍ଗଲାରେ ମହିମା ବିନୋଦ, ଶତାଧୁକ ଭଗନ ଓ ଚଉତିଶା ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ରଚନା ସମ୍ବାର । ଉତ୍ତି ମାର୍ଗର ପରମ୍ପରା ଅନୁୟାୟୀ ନିଜକୁ ଅଞ୍ଜାନ ଅଷ୍ଟକାରରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବା କଥା ନିଜ ରଚନାରେ ବାରମ୍ବାର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବାରୁ କଷ କବି ଭୀମଭୋଇଙ୍କୁ ଅନେକ ଅଷ୍ଟ କବି ଭାବରେ ଚିତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ ହେଁ ସେଥିରେ ସତ୍ୟତା ନଥିବା କଥା ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ସାହିତ୍ୟର ଗବେଷକ, ଲେଖକ ତଥା

ଭୀମଭୋଇ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର, ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର (ସୋନପୁର)ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଶ୍ରୀ ଭାଗାରଥ ନେପାଳ ତାଙ୍କର ଏକାଧିକ ପୁଷ୍ଟକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଶରୀରତ୍ରେ, ବ୍ରହ୍ମଶ୍ଵରର ଓ ନିରାକାର, ଅନାଦି, ଅନନ୍ତ, ସର୍ବବ୍ୟାପି ବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ସ୍ଵରୂପ ତାଙ୍କ ରଚନାର ପ୍ରୁଣଶ ବିଶ୍ୱ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମାଜର ଦଳିତ, ନିଷେଷିତ ବର୍ଗଙ୍କ ଦୁଃଖ ତାଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରୁଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ବିମୋଚନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟଥତ ହୃଦୟ ଗାଇ ଉଠିଲା -

“ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଆରତ
ଦେଖୁ ଦେଖୁ କେବା ସହ
ଏ ଜୀବନ ପଛେ ନର୍କେ ପଡ଼ିଥାଉ
ଜଗତ ଉଦ୍ଧାର ହେଉ ।”

ମହିମା ଗୋସାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ‘ସତ୍ୟ ମହିମା ଧର୍ମ’ର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରତାର ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ରଚନା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ସତ୍ୟ ମହିମା ଧର୍ମ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ଦର୍ଶନ । ବେଦର କର୍ମକାଣ୍ଡ ଓ ବର୍ଣ୍ଣଶ୍ରୀମଦ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱାଶା ଦୈତ୍ୟବାଦ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ମହିମା ଧର୍ମ ଅଦ୍ୟ ପରଂବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ସଭା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୈତ୍ୟବାକୁ ସ୍ଵାକାର କରେ ନାହିଁ ।

ମୁସଲମାନ ଶାସନ କାଳରେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ଓ ହିନ୍ଦୁ ସଂସ୍କୃତିକୁ ବଞ୍ଚିର ରଖିବାକୁ ତଥା ହିନ୍ଦୁ ସମାଜକୁ ସଙ୍କୁଚିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ରଖି ହିନ୍ଦୁ ସମାଜକୁ କଲୁଷିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ବାସନ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା । ଶୌରଥେଶ୍ଵର କର୍ମରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଧୋବା ଓ ଉତ୍ସାହାରୀ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ କୌଣସି କର୍ମାନ୍ତରୀନ କରୁନଥିଲେ । ରାଜାମାନଙ୍କ ଆଦେଶରେ ସେମାନ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ କୌଳିକ ବୃତ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଗ୍ରାମ ବାହାରେ କୁଡ଼ିଆ ଘରେ ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ବିତାଉଥିଲେ । କାଳକ୍ରମେ ସବୁ ଜାତିରୁ ଆସିଥିବା ଏହି ଅଭିଶପ୍ତ ଗୋକ୍ଷ୍ରୀ ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ଅଛୁଆଁ ଭାବେ ଗଣ୍ୟ ହେଲେ । ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ କୌଳିକ ବୃତ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଏବଂ ସମାଜର ଅନାଦର ଭାବ ଯୋଗୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରିଦ୍ର ଓ ଅବହେଳିତ ଭାବେ ଜୀବନ ବିତାଇବା ବ୍ୟତୀତ ଏମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ ବିକଷି ନଥିଲା । ସନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଛୋଟ

କୁଡ଼ିଆ ବାହାରେ ପଡ଼ରେ ତିଆରି ପାତ୍ରରେ ଭୋଜନ କରିବା, ଧୋବା ଉତ୍ସାହାରୀ ସେବା ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ମୁଣ୍ଡବାଳ ଓ ନଖ ନକାରିବା, ଅପରିଷ୍ଠାର ବସ୍ତ ପରିଧାନ କରିବା, ଶାତବସ୍ତ ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଶାତ ଦିନରେ ନିଆଁ ପାଖରେ ରହି ସାରା ରାତି କଟେଇବା ଏମାନଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା ।

ମହିମାଧର୍ମ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ତଥାକଥୃତ ଅଷ୍ଟଶ ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ହିନ୍ଦୁସମାଜକୁ ମୁସଲମାନ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଲୋକୁପ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଞ୍ଚାଇ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥୋତରେ ସାମିଲ କରିବାକୁ ଏକ ସଫଳ ପ୍ରୟାସ କରିପାରିଛି । ମହିମା ଗୋସାଇଁ ଓ ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ମହିମା ଧର୍ମାବଳମୀମାନେ ଏହି ଅବହେଳିତ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ ସହ ସମାରସ ହେବା ଉତ୍ୟେଶ୍ୱରେ ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିର ଓ ଦେବତା ପୂଜା, ତୁଳସୀ, ବିଲୁପତ୍ର ଓ ନିର୍ମାଲ୍ୟସେବନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମହିମା ସନ୍ଦ୍ୟାସୀମାନେ ମୁଣ୍ଡବାଳ କାଟନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡାତି ନାହିଁ; ନଖ କାଟନ୍ତି ନାହିଁ, ସାବୁନ ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଶାତବସ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଶାତ ରାତିରେ ଧୂନି ପାଖରେ ବସି ରାତ୍ରୀୟାପନ କରନ୍ତି; ଘରବାହାରେ ପଡ଼ନ୍ତିରେ ସନ୍ଧ୍ୟାପୂର୍ବରୁ ଭୋଜନ କରନ୍ତି । ରାଜା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଧୋବା ଓ ଉତ୍ସାହାରୀ ଯେଉଁମାନେ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ରଞ୍ଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ରକ୍ଷକ ସେମାନଙ୍କ ଘରୁ ତିକ୍ଷାଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତାଳପତ୍ର ତିଆରି ଛତ୍ରୀ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଓ ଖାଲିପାଦରେ ପ୍ରବାସ କରନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାର ତେଜାନାଳ ଜିଲ୍ଲାର କପିଳାସ ପର୍ବତ ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କ ତପସ୍ତଳୀ ଏବଂ ଯୋରଦା ନାମକ ସ୍ଥାନ ତାଙ୍କ ସମାଧିପାଠ । ତେଜାନାଳ ଓ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ମହିମା ସନ୍ଦ୍ୟାସୀମାନେ ଖାଞ୍ଚିବାଦନ କରି ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ଭଜନ ପରିବେଶନ ପୂର୍ବକ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ଅଷ୍ଟଶ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମହିମା ଧର୍ମର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରତାର ଫଳରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ହରିଜନମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟନ ଓ ମୁସଲମାନ ନହେଇ ହିନ୍ଦୁ ହୋଇରହିଲେ । ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତେଜାନାଳ ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ନିକଟପୁ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ମୁସଲମାନ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟନ ସଂଖ୍ୟା ନଗଣ୍ୟ । ଏହି ଅବହେଳିତ ତଥା ପଛୁଆ ବର୍ଗର ଉତ୍ୟାନ ପାଇଁ କାମ କରୁଥିଲାବେଳେ ତଥାକଥୃତ ଉଜ୍ଜାତି ବା ସବର୍ଷ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ

ଶାହୁଲି ଶାପରାର ସରବ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା ତଥାପି ସେ ନିଜ କାମର ଭୀମ ପରି ଅଟଳ ରହି ଅଗ୍ରେସର ହୋଇ ଗାଇଥିଲେ

“ଶାଳି, ଗର୍ବସୋକୁ ଗଲାରେ ପିଣ୍ଡିଛି ମାଳ,
ଶାକି ଶାକି ମୁହିଁ ଆଗଚକୁ ଶାହିଁ ବହି ଯାଉଅଛି କାଳ”

ସାଧୁ, ସନ୍ତୁ, ସନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ‘ଚରୋବତି ଚରୋବତି’ ଧର୍ମପାଳନ ଅବସରରେ ଅଖଣ୍ଡ ପ୍ରବାସ ସମୟରେ ସମାଜର ସବୁଷ୍ଟରର ପରିବାରରେ ରହିବା, ଆତିଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କରେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିପାରୁଥିଲେ । ଏହା ଫଳରେ ଜିଶ୍ଵର ସର୍ବବ୍ୟାପକତା, ସର୍ବଭୂତରେ ଜିଶ୍ଵର ଦର୍ଶନ, ପ୍ରାଣୀମାତ୍ରକେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମାଙ୍ଗଳକାମନା ଆଦି କଠିନ ଦର୍ଶନ ଭାରତର ସର୍ବସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନଶୈଳୀରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସାଧୁସନ୍ତୁମାନଙ୍କ ପ୍ରବାସ ତଥାକଥ୍ତ ଅଷ୍ଟଶ୍ୟ ସମାଜ ଭିତରେ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ହିନ୍ଦୁ ଜୀବନଶୈଳୀ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହି ଅବହେଳିତ ସମାଜରେ

ଶୀଘ୍ର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ମହିମା ସନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ସେଥିପାଇଁ ଅଗଣାରେ ତୁଳସୀଗଛଥିବା ସମାଜର ଉଚ୍ଚବର୍ଷର ପରିବାରରେ ରହିବା । ଭୋଇନ ଜ୍ଞାନ୍ୟାଦି କରିବାକୁ ମନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପଞ୍ଚତି ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ୟମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପଞ୍ଚତି ଭିତରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଯାହା ଫଳରେ ଏହି ସନ୍ୟାସୀମାନେ ହରିଜନ, ଗରିଜନ ପରିବାରରେ ଅନାୟାସରେ ସ୍ଵଧର୍ମ ରକ୍ଷା କରିବାର ପ୍ରେରଣା ଦେଇପାରିବେ ।

କର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ ଦେଇ ରସ୍ତୁଣ ରୋପିଲେ ନେଇ
କେତେବେଳେ ଛାଡ଼ଇ କୁଣ୍ଡିତ ବାସନା
କୁଟିଲ ଦୁଷ୍ଟ ନାଶିକ ମହାପାପୀ ଅବିବେକ
ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵଭାବ ସେହି ପ୍ରକାରେ ସିନା
କୋକିଲ ବଚନ ମଧୁର
କରାଇବ ଯୋଗୀଜନ ମନ ବିଧୁର ।

- ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଦାସ

With Best Compliments From:

ମ୍ୟୁର

THE FASHION HUB

RETAILER & WHOLESALER

Gangada College Road, Gangada Hat, Naugaon,
Jagatsinghpur, Odisha-754113.

सामाजिक समर्थता के लिए स्वभाषा

डॉ. एम.एल. गुप्ता 'आदित्य'

Hमें यह एक बुनियादी बात समझ लेनी चाहिए कि निजभाषा में असमर्थ हो कर कोई देश या समाज किसी भी क्षेत्र में समर्थ नहीं हो सकता। दुनिया के सभी विकसित देश अपनी भाषाओं के माध्यम से ही विकसित हुए हैं और उन्हीं के माध्यम से उन्होंने ज्ञान-विज्ञान के क्षेत्र में शीर्ष पर पहुंचे हैं। कोई भी व्यक्ति भाषा में सोचता है। भाषा में ही अभिव्यक्त करता है। भाषा में ही संवाद करता है। मौलिक चिंतन स्वभाषा में ही होता है। यदि किसी समाज से उसकी भाषा ले ली जाए तो यदि किसी देश की संस्कृति उसके ज्ञानव-विज्ञान और इतिहास आदि को समाप्त करना हो उस पराधीन बनाना हो तो उसका सबसे सरल उपाय है कि उनकी भाषा मिटा दी जाए। इसलिए भारत में जितने भी आक्रमणकारी आए उन्होंने सबसे पहला प्रयास हमारी भाषा के स्थान पर अपनी भाषा को थोपने का किया।

विदेशी आक्रमणकारियों के आगमन के साथ साथ इस देश में कभी अरबी, कभी फारसी जैसी इस्लामिक भाषाओं का आधिपत्य हुआ और यूरोपावासियों के आगमन के साथ साथ उनकी भाषाओं का आधिपत्य हुआ। गोवा, दमण, दीव और दादर नगर हवेली में जहां पुर्तगालियों का शासन था आज भी वहां आपको ऐसे अनेक लोग मिलेंगे जो गर्व से अपनी पुर्तगाली ज्ञान के बारे में बताएंगे। इन्हें अपनी मातृभाषा को कणी के बजाए पुर्तगाली भाषा पर गर्व आज भी दिखाई देता है। इसी प्रकार पांडिचेरी जहां स्वतंत्रता के पश्चात भी काफी समय तक फ्रांसीसियों का शासन रहा वहां लोग अपने फ्रेंच ज्ञान पर गौरवान्वित होते हुए दिखाई देंगे जबकि इन सब की भाषा तमिल है।

लॉर्ड मैकॉले ने जब भारत में अंग्रेजी शिक्षा की नींव रखी तो उसके पूर्व ब्रिटिश संसद में दिए गए अपने ऐतिहासिक भाषण में उन्होंने यह कहा था, 'अंग्रेजी शिक्षा के माध्यम से जब भारत के लोग अपनी भाषा से बेहतर हमारी भाषा को, अपने ज्ञान से बेहतर है हमारी ज्ञान को, अपने विज्ञान से

बेहतर हमारे विज्ञान को और अपने से बेहतर हमें मानने लगेंगे तब ये दिल और दिमाग से गुलाम बनेंगे और इन पर लंबे समय तक शासन किया जा सकेगा।' भारत में लौट कर उसने कहा कि सौ साल बाद ये देखने में हिन्दुस्तानी होंगे लेकिन वास्तव में ये काले अंग्रेज होंगे जो हर मामले में हमारी नकल करेंगे।

यदि शाम इतिहास देखें तो हम पाते हैं कि हर युग में भारत के विभिन्न क्षेत्रों के बीच उत्तर से सुदूर दक्षिण, पूर्व से पश्चिम व्यापार चला करता था। आदि शंकराचार्य ही नहीं विभिन्न संत उत्तर से दक्षिण और दक्षिण से उत्तर तक इसी प्रकार यार् करते हुए आध्यात्म-दर्शन पर संत-समागम करत थे, कान्य-संगीत, ज्ञान-विज्ञान आदि क्षेत्रों में भी अखिल भारतीय स्तर पर प्रकार निरंतर संवाद होता था। स्पष्ट है कि इस देश में अपनी संपर्क भाषाएं थीं जिनमें संवाद होता था। लेकिन अंग्रेजों ने धीरे-धीरे हमारे भाषाओं को कमजोर करने के साथ साथ हमारी संपर्क की भाषाओं को भी समाप्त कर दिया। इसका परिणाम यह हुआ कि देश के लोग परस्पर संवाद के लिए अंग्रेजी पर निर्भर होते चले गए। इस प्रकार भाषायी पुल टूटने से राष्ट्रीय स्तर पर हमारा संवाद भी प्रभावित हुआ।

इसीलिए पूरे भारत में आज अंग्रेजी का आधिपत्य है। हिंदी सहित तमाम भारतीय भाषाएं हाशिए से बाहर होती जा रही हैं। प्रायः सभी विदेशी शासकों ने भारत और भारत की एकता को कमजोर करने के लिए किसी ना किसी प्रकार भारतीय भाषाओं को कमजोर करने का कार्य किया और ऋषियों की भूमि भारत आज भाषिक असमर्थता के चलते ज्ञान विज्ञान के लिए अंग्रेजी और अंग्रेजों पर निर्भर हो गया है।

भारतीय भाषाओं को जितना नुकसान विदेशी आक्रमणकारियों और अंग्रेजों ने नहीं पहुंचाया उससे कहीं अधिक स्वतंत्रता के पश्चात काले अंग्रेजों ने पहुंचाया। स्वतंत्रता के पश्चात हिंदी को राष्ट्रभाषा के रूप में अपना कर

एक संपर्क भाषा के रूप में स्थापित करने के लिए देश के विभिन्न स्वतंत्रता सेनानियों चिंतकों ने पहल की लेकिन निजी हितों और अंग्रेजों की गुलामी के चलते भारत के संविधान में हिंदी भारत की राष्ट्रभाषा के बजाए राजभाषा बनकर रह गई। देश के तत्कालीन नेताओं ने जिस प्रकार की नीतियां बनाई उसके चलते हिंदी ही नहीं तमाम भारतीय भाषाएं कमजोर होती गईं। अंग्रेजी इन्हें आपस में लड़ा कर निरंतर अपना वर्चस्व बढ़ाती रही।

स्वतंत्रता के समय भी देश की तमाम लोग अपनी मातृभाषा में पढ़ते थे लेकिन जिस प्रकार की नीति अपनाई गई उसके चलते उच्च शिक्षा शिक्षा और रोजगार में अंग्रेजी का वर्चस्व बढ़ता चला गया। नतीजतन हर व्यक्ति को अपने बच्चों को अंग्रेजी माध्यम में भेजने के लिए विवश होना पड़ा। इसका परिणाम यह हुआ कि अब देश में ज्यादातर लोग अपने बच्चों को अंग्रेजी माध्यम में पढ़ाने को मजबूर हैं। ज्ञान-विज्ञान, व्यापार-वाणिज्य सहित तमाम क्षेत्रों में अंग्रेजी का वर्चस्व स्थापित हो गया है। अतीत से ले कर वर्तमान तक दुनिया में लोगों को न्याय उनकी भाषा में मिलता है लेकिन हमारे देश में भाषिक असमर्थता की इससे गंभीर स्थिति क्या हो सकती है कि हमारे देश के लोगों को न्याय भी अपनी भाषा में नहीं मिल पाता।

अब स्थिति यहां तक आ चुकी है कि लोग अपनों से भी अपनी भाषा में संवाद करने के बजाए अंग्रेजी का सहारा लेने लगे हैं। अपनी भाषा को अपनी भाषा की लिपि में न लिखकर रोमन लिपि में लिखने लगे हैं। जिससे भाषा बड़ी ही अस्पष्ट सी बन जाती है। जो लोग अपनी भाषा अच्छी तरह लिखना पढ़ना जानते हैं वे भी रोमन लिपि का प्रयोग करते दिखते हैं।

यदि देश का विकास किया जाना है, लोगों के बीच आत्मीयता व संवाद बढ़ाना है तो यह आवश्यक है कि देश में लोग परस्पर अपनी भाषाओं में संवाद करें ताकि सरल तरीके से अपनी बात कह सकें और एक दूसरे की बात को समझा जा सके। राष्ट्रीय स्तर पर संवाद के लिए राष्ट्रभाषा का प्रयोग किया जाए जैसा कि विश्व के दूसरे देशों में होता है। लेकिन एक बहुत ही आश्वर्य की बात यह भी है कि अपने

आप को शिक्षित और प्रौद्योगिकी का जानकार मानने वाले भी ज्यादातर लोग अपनी भाषा को रोमन लिपि में ही लिखते हैं। उन्हें लगता है कि कंप्यूटर मोबाइल और दूसरी उपकरणों पर यदि कुछ लिखना है तो उसे रोमन लिपि भी ही लिखा जा सकता है। कुछ लोगों की समस्या यह है कि यह देवनागरी लिपि या अन्य भारतीय लिपि में टाइपिंग सीखना नहीं चाहते। यह भी कह सकते हैं कि उन्हें कंप्यूटर पर अपनी भाषा की लिपि में लिखने का कोई रास्ता ही नहीं पता। देश में ऐसे लोगों की संख्या बहुत अधिक है जो इन तमाम समस्याओं के चलते न तो अंग्रेजी में लिख पा रहे हैं क्योंकि उनका अंग्रेजी ज्ञान उतना अच्छा नहीं है और न ही अपनी भाषा में क्योंकि अपनी भाषा में उन्हें कंप्यूटर मोबाइल आदि पर टाइप करना नहीं आता।

यदि हम चाहते हैं कि भारत के लोग परस्पर संवाद करें और अपने ज्ञान - विज्ञान को अपनाते हिंदी मौलिक चिंतन करते हुए हर क्षेत्र में अपना वर्चस्व बनाएं तो यह आवश्यक है कि हमें अपनी भाषाओं का प्रयोग प्रसार बढ़ाएं। यदि हमें अपनी भाषाओं को बचाना है तो भी आवश्यक है कि उन्हें उनकी लिपियों में लिखें। आज का युग कंप्यूटर-इंटरनेट का युग है सभी कार्य ऐसे उपकरणों के माध्यम से होते हैं। इसलिए हमें इन उपकरणों के माध्यम से इन पर और सोशल मीडिया जैसे सशक्त माध्यम पर अपनी भाषा की लिपि में लिखना आना चाहिए।

आज भी देश में ज्यादातर लोगों को यह पता नहीं है कि आज दुनिया के सभी कंप्यूटरों, लैपटॉप आदि में हिंदी सहित तमाम भारतीय भाषाओं व विदेशी भाषाओं में काम करने की सुविधा उपलब्ध है। यही नहीं ज्यादातर मोबाइलों में भी यह सुविधा उपलब्ध है। यही नहीं अब तो ऐसी सुविधाएं हैं कि आप केवल अपनी भाषा में बोलिए और कंप्यूटर उसे टाइप कर देगा। अपनी भाषाओं में कार्य करना कभी इतना सरल ना था। यहां यह बताना भी अनाशयक न होगा कि मैं यह लेख कागज - कलम से नहीं बल्कि अपने मोबाइल पर बोल कर लिख रहा हूं। बोलते समय यदि इसमें कहीं कोई शब्द गलत हो गया तो बाद में उसे सशोधन कर ठीक किया गया है।

इसलिए यहां हम आपको कंप्यूटर तथा मोबाइल आदि में तथा इंटरनेट आदि पर हिंदी में बोलकर टाइप करने की जानकारी उपलब्ध करवा रहे हैं ताकि आप इन के माध्यम से तमाम कार्य देवनागरी लिपि अथवा अपनी भाषा की लिपि में कर सकें। यही नहीं आप मोबाइल में ईमेल WhatsApp तथा SMS आदि में बोलकर टाइप करके सामग्री को वहां से वर्ड फाइल में लेकर मन मुताबिक कार्य भी कर सकते हैं। कंप्यूटर लैपटॉप पर मोबाइल में हिंदी में कार्य करने की जानकारी नीचे दी जा रही है।

स्मार्टफोन में बोलकर टाइप करने के संबंध में जानकारी।

1. इस सुविधा के लिए आपके मोबाइल में इंटरनेट सक्रिय होना आवश्यक है।
2. सबसे पहले ही सेटिंग में जाएँ।
3. फिर लैंगेज एंड इनपुट में जाएँ। हो सकता है कि इसके लिए आपको सेटिंग के बाद एडिशनल सेटिंग में यह ऑप्शन मिले।
3. उसमें google वॉयस टाइपिंग लिखा होगा, किसी-किसी मोबाइल में केवल वॉयस टाइपिंग लिखा हो सकता है।
4. वॉइस टाइपिंग में जाने के बाद आपको लेंगुएज ऑप्शन मिलेगा।
5. लैंगेज ऑप्शन में बहुत सारी भाषाएं होगी जिसमें इंग्लिश पहले से बाय डिफॉल्ट सिलेक्ट होगी। उसे डीसिलेक्ट कर दें।
6. भाषाओं में नीचे की ओर जाने पर अरबी फारसी आदि भाषाओं के नीचे हिंदी भारत लिखा होगा उसे सिलेक्ट कर लें।
7. उससे थोड़ा नीचे जाने पर दार्यों ओर सेव का विकल्प (ऑप्शन) होगा उससे सेव कर लें।
8. उसके बाद व्हाट्सऐप या मैसेज बॉक्स में जा कर जहां टाइप करते हैं वहां स्पर्श करने पर नीचे की -बोर्ड आ जाएगा। उसमें दार्यों ओर छोटा सा माइक दिखेगा। कुछ मोबाइलों में यह स्पेस बार के दार्यों या बार्यों ओर

होता है। या फिर वहां दबा कर रखने पर प्रकट होता है।

9. माइक को को दबाने पर टेक्स्ट के नीचे वाले हिस्से में एक गोल चक्कर दिखाई देगा। माइक को दबाने पर टेक्स्ट के नीचे वाले हिस्से में एक गोल चक्र दिखाई देगा तो समझें कि इंटरनेट सक्रिय है और बोल कर टाइप कर सकते हैं। यदि इंटरनेट सक्रिय यह नहीं होगा तो उसमें कोई रंग न होकर खाली दिखेगा और याइपिंग नहीं होगी। यदि इंटरनेट की गति धीमी होगी तो भी इस प्रक्रिया में अधिक समय लगेगा। यदि इंटरनेट की गति अच्छी है तो यह बोलने की गति से टाइपिंग करेगा। उच्चारण की स्पष्टता का ध्यान अवश्य रखें।

मोबाइल में हिंदी में टंकण के लिए कई सरल की बोर्ड अपलब्ध हैं जिनकी मदद से आप बिना प्रशिक्षण या विशेष प्रयास के देवनागरी में टंकण कर सकते हैं। बोल कर टंकण में यदि कोई गलती रह जाए तो उसकी मदद से ठीककर सकते हैं। इससे आप अपनी बात अपनों को बड़ी सरलता से टाइप कर के भेज सकते हैं। इससे आपका समय भा बचेगा।

यदि आप व्हाट्सैप को कंप्यूटर में खोल लें तो मोबाइल में बोल कर टाइप की गई सामग्री को कॉपी कर वर्ड फाइल में भी पेस्ट कर सकते हैं। मोबाइल में ई मेल खोलकर टाइप करते भी फिर कंप्यूटर में ई मेल खोल कर वहाँ से कॉपी कर वर्ड फाइल में ले सकते हैं।

इस प्रकार आधिनुकृतम भाषा –प्रौद्योगिकी का प्रयोग कर के आप अपनी बात रोमन लिपि (अंग्रेजी की लिपि) के स्थान पर देवनागरी लिपि (देवनागरी लिपि) में टाइप कर के मित्रों व परिचितों को अपने संदेश सरलतापूर्वक अपनी भाषा –लिपि में पहुंचा सकते हैं। आइए अपनी भाषा में कहें, अपनी भाषा की लिपि में लिखें।

टिप्पणी – अलग-अलग कंपनियों के मोबाइलों में प्रणाली थोड़ी अलग हो सकती है। गूगल वॉयस या वॉयस टाइपिंग किसी अन्य मीनू में हो सकता है। यदि उपरोक्त विधि या विकल्प न मिलें तो चाइपिंग के सी अय मीनू में गूगल वॉयस या वॉय ' ॥ ॥ ॥ ' (अपनी भाषा का चयन करें। यह तभी संभव है जब आपके मोबाइल फोन में गूगल वॉयस

टाइपिंग और उसके लिए हिंदी का विकल्प अपलब्ध हो। आजकल के ज्यादातर मोबाइल फोनों में यह सुविधा उपलब्ध है। वैसे तो यह काम बहुत ही आसान है और 2 मिनट का काम है। फिर भी यदि आपको मोबाइल की अधिक जानकारी न हो तो इसके लिए बच्चों की मदद लेना बेहतर होगा।

कंप्यूटर में बोल कर अपनी भाषा में टाइप करने की जानकारी

इस विधि से आप हिंदी (देवनागरी लिपि में) अथवा किसी अन्य भाषा की लिपि में अपने कंप्यूटर या लैपटॉप में टाइप कर सकते हैं। फिलहाल यह सुविधा Chrome Browser में ही उपलब्ध है।

गूगल वॉइस टाइपिंग के लिए आवश्यक सुविधा व उपकरण आदि।

क. कंप्यूटर से एक माइक्रोफोन को जोड़ें जिसमें बोलकर आप अपनी आवाज कंप्यूटर तक पहुंचाएंगो।

ख. इसके उपयोग के लिए एक जीमेल अकाउंट होना आवश्यक है।

ग. कंप्यूटर या लैपटॉप आदि में इंटरनेट का कनेक्शन आवश्यक है। इंटरनेट की गति अच्छी होने पर बहुत अच्छे परिणाम मिलेंगे।

इसकी विधि निम्नलिखित है।

१. ब्राउज़र में अपना G mail ID खोलें।
२. दाईं ओर ऊपर बने Google apps के आइकॉन पर क्लिक करें।
३. उसमें More में से Docs पर क्लिक करें और फिर blank पर क्लिक करके नया दस्तावेज खोलें।
४. ऊपर दिए गए शीर्षकों में Tools को चुनें और क्लिक करें।
५. ऐसा करने पर बायं और माइक का निशान आ जाएगा।
६. माइक के निशान के ऊपर बने बॉक्स में Eng (US) लिखा है उसके साथ बने तीर पर क्लिक कर हिंदी चुनें।

७. किसी अन्य भाषा में टाइपिंग के लिए अन्य भाषा का चयन किया जा सकता है।

८. इसके पश्चात माइक पर क्लिक करें ऐसा करने पर माइक का रंग लाल हो जाएगा, अर्थात् सिस्टम आपकी आवाज सुनकर टाइपिंग के लिए तैयार है। अब आप सामान्य गति से स्पष्ट रूप से बोलो।

९. ऐसे में माइक के ईर्द-गिर्द तरंगें सी दिखाई देंगी यानी टाइपिंग हो रही है, आपका पाठ्य टाइप होने लगेगा।

१०. टाइपिंग रोकने के लिए और फिर से बोलने के लिए माइक्रोफोन बॉक्स पर क्लिक करें।

११. बोलते समय गलती हो जाए तो कर्सर को अपेक्षित स्थान पर ले जाकर फिर से बोल कर ठीक कर सकते हैं।

१२. यदि कोई शब्द टाइप न हो रहा हो तो आवश्यकतानुसार शब्द की बोर्ड द्वारा भी टाइप भी किया जा सकता है।

१३. ज्यादातर लैपटॉप में अब बोलकर टाइप करने के लिए अलग से माइक्रोफोन लगाने की आवश्यकता नहीं होती।

१४. अब ऐसे कंप्यूटर भी आने लगे हैं जिनमें अलग से माइक्रोफोन लगाने की आवश्यकता नहीं होती।

अनुरोध है कि इस व्यवस्था का अधिकाधिक प्रयोग अपनी मातृभाषा और राष्ट्र की भाषा यानी हिंदी के लिए करें और भारतीय भाषाओं और उनकी लिपियों में ही लिखें। (नोट : कठिनाई होने पर बच्चों की मदद लेने से न हिचकें।)

डॉ. एम.एल. गुप्ता 'आदित्य'

निदेशक, वैश्विक हिंदी सम्मेलन

भारतीय भाषाओं के प्रयोग के विश्व के सबसे बड़व सक्रिय समूह (वैश्विक हिंदी सम्मेलन गूगल समूह) से जुड़ने के लिए आप vaishwikhindisammelan@gmail.com पर अनुरोध भेज सकते हैं।

ସ୍ଵାମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନନ୍ଦ ପରସ୍ତୀଙ୍କ ଜୀବନର କିଛି ଅନାଲୋଟିତ ଦିଗ

- ଶ୍ରୀ ହେମନ୍ତ ଧର

ଶୁଭୁଜୀଙ୍କ ଅନୁଗୋଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକ ବିରାଟ ଗ୍ରାମ । ୧୯୭୭ ମସିହା ଶ୍ରାବଣ ମାସ ଶୁକ୍ଳପଞ୍ଚ ନବମୀ ତିଥି ରାତ୍ରିପ୍ରାୟ ଦୁଇଟା ସମୟରେ ଏକ ବର୍ଷଶମ୍ଭୁଖର ରାତିରେ ସତ୍ୟବାଦାଙ୍କ ଘରେ ଧର୍ମପତ୍ରୀ ପାର୍ବତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁପୁତ୍ରଟି ଥିଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀନନ୍ଦ । ଶ୍ରାବଣମାସରେ ବର୍ଷା ହୋଇନଥିଲା । ବାଷମଧ ହୋଇନଥିଲା । ପ୍ରବଳବର୍ଷା ପ୍ରଭାବରେ ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲେ । ପାଞ୍ଚମାସ ଧରି ହଜିଯାଇଥିବା ମାଲ୍ଲିମାନେ ସେଦିନ ଦାଣ୍ଡପାଖ ରାତ୍ରାରେ ଶୋଇ ପାକୁଳା କରୁଥିଲେ । ଜନ୍ମବେଳେ ଏକ ବିରାଟ ଆଲୋକ ଅନ୍ଧାର ଘରଟିକୁ ଆଲୋକିତ କରିନେଇଥିଲା । ଏଣୁ ସମସ୍ତ ସୁଲକ୍ଷଣରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବାରୁ ବଡ଼ବାପା ନାମ ନେଇଥିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ଜୀବନରେ ଅନେକ ଘାତପ୍ରତିଘାତ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗଠିକରି ସେ ହୋଇଥିଲେ ସ୍ଵାମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନନ୍ଦ ସରସ୍ତୀ । ନିଜର ଯୁବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ, ବାକୁଳପୁତ୍ରଙ୍କ ଡ୍ୟାଗକରି, ନିଜର ଶୁଶ୍ରୂର, ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସନ୍ତ କୋନଦିପୁରାଙ୍କ ପାଖରୁ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରି ହିମାଳୟରେ କଠୋର ତପସ୍ୟା, ପଦ୍ମତୋଳାରେ ଦୁଇବର୍ଷ ପୁରଣ୍ଣରଣ ଏବଂ କୌଳାସ ଆଶ୍ରମରେ ବ୍ୟାକରଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବେଦାନ୍ତାଚାର୍ଯ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାଳାଭକରି ନିଜର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତିଭାବଳରେ ସନ୍ତୁସ୍ଥମାଜରୁ ବେଦାନ୍ତ କେଶରୀ ଉପାଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାପରେ ନିଜର ଜୀବନର କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ରୂପେ ବାହି ନେଇଥିଲେ ଅବିଭକ୍ତ ଫୁଲବାଣୀ ଓ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାକୁ, ଯେଉଁଘରେ ଖୁବିଯାନମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟାଚାରିତ ହେଉଥିଲେ ବନବାସୀ ସମାଜ । ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ଖୁବିଯାନ ଧର୍ମରେ ଦାକ୍ଷିତ କରି ସେମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ବନବାସୀମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରିତ କରୁଥିଲେ ପାଦର ଓ ପାଶରମାନେ ।

ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରି, ସେଠାକାର ପରିସ୍ଥିତି ଓ ପରିବେଶକୁ ଚିକିନିକି ଭାବରେ ଦେଖିବା ପରେ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ, ମଦ୍ୟପାନ, ଆର୍ଥିକ ଦୁର୍ବଲତା, ଅଶିକ୍ଷା ଏବଂ କୁସଂଖାର ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ବାଧ କରୁଛି । ଅତ୍ୟାଚାରିତ ହୋଇମଧ ସେମାନେ ଭୟହେତୁ ପାତି ନ ଖୋଲି ସବୁ ସହିଯାଉଛନ୍ତି । ଏ ହେତୁ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ମଦ୍ୟପାନଠାରୁ ଦୁରଗରେ ରଖି,

ଚାଷଦ୍ୱାରା ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତି କରିବା ସହିତ, ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମାଧମରେ ସୁସଂଖ୍ୟାରିତ ତଥା ନିର୍ଭକ କରି ଏବଂ ସୁସ୍ଥ, ସବଳ ଭୟଶୁନ୍ୟ, ଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶାଳ ସମାଜ ଗଠନ ପୂର୍ବକ ଧର୍ମନ୍ତରଣକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଫୁଲବାଣୀର ଚକାପାଦରେ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି, କିଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଇଲେ । ଉଦେଶ୍ୟଥିଲା ଏକ ପିଲାମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ନିଜର ଧର୍ମ, ନିଜର ଜୀବିତରେ ଅବଗତ ହେଲେ, ସେମାନେ ସ୍ବାଭିମାନୀ ହେବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଧର୍ମନ୍ତରଣ, ଗୋହତ୍ୟା, ଅତ୍ୟାଚାର ଜ୍ୟୋତିକୁ ବିରୋଧ କରିବେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଚକାପାଦରେ ପୁଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ଏକ ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଜଳେଚାପଟାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ଝିଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ସେ ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷାମାଧମରେ ନିଜର ସଂସ୍କୃତ ତଥା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲାଭ କରିଥିବା ନିଜର ମହାପୁରୁଷ ତଥା ଠାକୁର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ବାଭିମାନୀ କରାଇଲେ ।

ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ଘେରା ଏଇ ବନବାସୀ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଚାଷଉପଯୋଗୀ ଅନେକ ସ୍ଥାନ ଅଛି । ପାଣିର ମଧ୍ୟ ଅଭାବ ନାହିଁ । ପ୍ରାକୃତିକ ସଂପଦ ଭରା ଏଠାରେ ଘନ ଜଙ୍ଗଳ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସବୁଥାଇ ଚାଷ କରିବାକୁ କାହାରି ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ । କେବଳ ଚାଷଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତି ହୋଇପାରିବ ବେଳି ଚିନ୍ତା କରି ସେ ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ଚାଷ କରିବା ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ପ୍ରଥମେ ଚାଷର ପ୍ରୟୋଗ ସେ ଚକାପାଦରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ନିଜେ କୋଡ଼ି ପାଇଁ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଧରି ବିଳକୁ ହାତି କାଟି, ହଳଦ୍ୱାରା କାଦୁଆ କରି, ତଳି ପକାଇବା, ଧାନ ରୋଇବା, ଧାନ ବାହି ଅନାବନା ଗଛ, ଘାସକୁ ସଫାକରିବା, ଦରକାର ବେଳେ ପାଣି ମଡ଼ାଇବା ଧାନ କାଟି ଅମଳ କରିବା ଜ୍ୟୋତି ବନବାସୀ ସମାଜକୁ ଶିକ୍ଷାଦେଲେ । ଛୋଟ ଛୋଟ ଝରଣାମାନଙ୍କରେ ବନ୍ଦପକାଇ ପାଣିକୁ ଧାନ ଚାଷ ତଥା ପନିପରିବା ଚାଷରେ ବ୍ୟବହାର କଥା

ଶିକ୍ଷାଦେଲେ । ପାହାଡ଼ିଆ ଜାଗରେ କାନ୍ଦୁରୁ, ହଳଦୀ ଅଦା ଜତ୍ୟାଦି ଚାଷ କରାଇଲେ । ବାଡ଼ିମାନଙ୍କରେ ଶିମ୍, ମକା, ଜହିଁ, ଭେଣ୍ଟି, କଖାରୁ କୋବି ଆଲୁ କିପରି ଲଗାଇବେ, କେତେବେଳେ ଲଗାଇବେ, କିପରି ଯତ୍ତ ନେବେ ସେ ସବୁ ହାତ ଧରି ଶିକ୍ଷାଇଲେ । ଆଜି ଘରେ ପରିଶାମରୁ ରାଇକିଯା ଓ କାରିଦ୍ଧିଆ ବନ ଚାଷରେ ଡେଣାରେ ପ୍ରଥମ ଅଛି । ଆଜି ଉଭେ ବାସନାୟୁକ୍ତ ବାସୁମତୀ ଧାନ ଏଠାରେ ଉପନ୍ଦ ହେଉଛି । ସ୍ଵାମୀଜୀ ସେଠାରେ ପନିପରିବା ଚାଷିଙ୍କଠାରୁ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣି ବାହାରକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତଳରେ ସମବାୟ ସମିତିମାନ ଗଠନ କରି ଚାଷିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋଷ୍ଠାହନ କରୁଥିଲେ । ଖତର ପ୍ରୟୋଗ, ଭଲବିହନ, ବୈଞ୍ଚାନିକ ପ୍ରଶାଳୀରେ ଚାଷ ବିଷୟରେ କୃଷିବିଭାଗରୁ ବୁଝି, କରାଇବା ଫଳରେ ବନବାସୀମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିରେ ଉଡ଼ିଛି ହେବା ସହିତ ସେମାନେ ପରିଶ୍ରମୀ ଓ ଭଲ କୃଷକ ହୋଇ ପାରିଲେ ।

ସ୍ଵାମୀଜୀ ଦେଖିଲେ, ବନବାସୀମାନେ ଗାଇଗୋରୁ ମାନଙ୍କର ଯତ୍ତ ନେଉନାହାନ୍ତି । ବିଲ ହୃଡ଼ାମାନଙ୍କରୁ ଘାସକାଟି, ଜଙ୍ଗଲରୁ ଢାଳପତ୍ର ଆଣି ଗାଇ ମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଗାଇ ସହିତ ମଇଁ ଯୋଡ଼ି ଚାଷ କରୁଛନ୍ତି କୁଣ୍ଡା, ପେଜ, ପରିବା ଗୋପା ଜତ୍ୟାଦି ବାହାରେ ପକେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଦୁରଧ ଖାଉନାହାନ୍ତି । କିଛି ଅଞ୍ଚଳରେ ଗାଇକୁ ମାରି ତାର ମାଂସ ଖାଉଛନ୍ତି । ସ୍ଵାମୀଜୀ ଗୋପାଳନ ଉପରେ ନଜର ଦେଲେ । ଘାସ କାଟି, କୁଣ୍ଡା ତୁରାଣିକୁ ଏକାଠି ମିଶାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା, ଗାଇର ଦୁରଧରୁ ଛେନା, ଦହି, ଘିଅ ଜତ୍ୟାଦି ତିଆରି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁଶାଇବା, ବଳି ପଢୁଥିବା ଦୁରଧକୁ ବିକ୍ରିକରି ଦି ପଇସା ପାଇବା ଜତ୍ୟାଦି ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ଚକାପାଦ ଆଶ୍ରମରେ ଗାଇ ରଖି ତାର ସେବା ଯତ୍ତ ବିଷୟରେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତଥା ବନବାସୀମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦେଲେ । ଗୋରୁମାନଙ୍କ ଖତ ମୂତ୍ରରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଔଷଧ, ପ୍ରସାଧନୀ, ବିଶେଷକ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାକୁ ଚକାପାଦରେ ଏକ କାରଖାନା ବସାଇଲେ । ଗୋରର ଗ୍ୟାସ ପ୍ଲାଣ୍ଟକସାଇ ରୋଷେଇ ଓ ଆଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଉପାର୍ଥିତ କଲେ । ସେ ସମୟରେ ଗୋମାଂସ ଖାଇଲେ ଏକ ମାରଦ୍ବିକ ରୋଗ ‘ନେମିଞ୍ଜୋକିସ୍’ ଦେଖାଦେଲା । ଫଳରେ ଅନେକଙ୍କର ପ୍ରାଣହାନି ଘରୁଥିଲା । ଏହାକୁ ପାଥେୟ କରି, ସ୍ଵାମୀଜୀ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଛାଥ ଶହ ଗ୍ରାମରେ ଗୋମାଂସ ଭକ୍ଷଣ ଓ ଗୋହତ୍ୟା ବନ୍ଦ ହେଲା । ଫଳସ୍ଵରୂପ ବନବାସୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବଢ଼ିବାଲିଲା । ବନବାସୀମାନେ ଅମୃତ

ତୁଳ୍ୟ, ଦୁରଧ, ଛେନା, ଘିଅ ଖାଇ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଓ ନିରାମାୟ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

ପୁଲବାଣୀ ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ପୂର୍ବ ଏକ ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳ । ଏଠାରେ ବାସକରୁଥିବା ବନବାସୀ ଓ ଗିରିବାସୀମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ଜଙ୍ଗଲ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲେ । ଜଙ୍ଗଲରୁ ସେମାନେ ଜାଲେଣା କାଠ ସହିତ ମୂଲ୍ୟବାନ କାଠ, ଆମ, ପଣଶ, ବେଲ, କେନ୍ଦ୍ର, ଚାର, ଖଜୁରା, ମନ୍ଦୁଲ ଜତ୍ୟାଦି ଫଳମାନ ପାଇଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ରତ୍ନରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳସହିତ, ଶାଗ, ଛତ୍ର, କାଙ୍କଡ଼, ମଟକା, ପିତା ଆଲୁ, ହଳଦୀ, ଧାନ, ସୁଆଁ, ମାଣ୍ଡିଆ ଜତ୍ୟାଦି ଖାଦ୍ୟ ଉପକରଣ ପାଇଥିଲେ । ଏଣୁ କେବଳ ଲୁଗା ଓ ଲୁଣ ବ୍ୟବୀତ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ସେମାନେ ଜଙ୍ଗଲରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଆନନ୍ଦରେ ଚଳିଯାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଜଙ୍ଗଲ କର୍ମଚାରୀ ଓ କାଠ ମାପିଆଙ୍କ ଅସାଧୁ ମେଣ୍ଟ ଯୋଗୁ ଜଙ୍ଗଲ ଧୂରେ ଧୂରେ କମିଗଲା । ଏଣୁ ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ, ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହା କରୁଥିବା ପଦାର୍ଥମାନେ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଅଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ବେମାରରେ ପଡ଼ିଲେ । ସେତେବେଳେ ସ୍ଵାମୀଜୀ ଜଙ୍ଗଲ ରକ୍ଷାପାଇଁ ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ିଲେ । ସେ ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ଜଙ୍ଗଲ ସୁରକ୍ଷା କମିଟିମାନ ଗଠନ କରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଙ୍ଗଲ ରକ୍ଷାର ଭାର ଦେଲେ । ସ୍ଵାମୀଜୀ କହୁଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତି ପୂଜକ । ଏଣୁ ପ୍ରକୃତିକୁ ରକ୍ଷାକଲେ, ତୁମେମାନେ ବଞ୍ଚରହିବ । ଏ ପ୍ରକୃତିର ଜୀବନ ଅଛି । ଏମାନଙ୍କୁ ହାଶିବା ମନୁଷ୍ୟ ହାଶିବା ପରି ପାପ ଲାଗିବ । ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଗୋଟିଏ ଗଛ ହାଶିଲେ, ସେହିପରି ଦଶଟି ଗଛ ଲଗାଅ । ଫଳଟିଏ ପଡ଼ିଟି ତୋଳିଲେ ବୃକ୍ଷ ଦେବତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କର ।” ଫଳରେ ପୁଲବାଣୀରେ ଶହ ଶହ ଏକର ଗ୍ରାମ୍ୟଜଙ୍ଗଲ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହା ସ୍ଵାମୀଜୀଙ୍କ ଅବଦାନ ।

ବନବାସୀ କନ୍ଧମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଦେବତା ଧରଣୀପେନ୍ଦ୍ର ବା ମାଟି ଦେବତା । ସେମାନେ ଧରଣୀ ପେନ୍ଦ୍ରକୁ ପୂଜା କରିବା ସହିତ, ବୁରାପେନ୍ଦ୍ର ଚାତ୍ରାପେନ୍ଦ୍ର, ସାମୁଲ ତ୍ରିମୁଲ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂଆଁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲାବେଳେ ଧରଣୀପେନ୍ଦ୍ରକୁ ପ୍ରଦାନ କରି ପଛେ ଖାଉଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶ୍ରୁତିଆନମାନେ ତାଙ୍କ ଧରଣୀପେନ୍ଦ୍ରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ । ଉପାଦି ପିଙ୍ଗିଦେଲେ, ଗୋରକ୍ଷରେ ଅପବିତ୍ର କଲେ । ଫଳରେ ଧରଣୀମାତା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଭକ୍ତି ଭାବ କମିଗଲା । ସେମାନେ ନିଜର ସଂକୃତି, ସଂକ୍ଷାର ପୂଜା ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଭୁଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏ ସବୁ

ଦେଖୁ ସ୍ଥାମିଜୀ ଧରଣୀ ପେନ୍ଦୁର ପୂଜନ ପ୍ରକଳନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ବେଳଧର ନିକଟରେ ଥିବା ଶୁମା ଧରଣୀ ପେନ୍ଦୁର ଉପରିମୁଲ ଥିବାରୁ ସ୍ଥାମିଜୀ ସେଠାରୁ ଧରଣୀପେନ୍ଦୁ ରଥ ବାହା କରି ଫୁଲବାଣୀ ଗାଁ ଗଣ୍ଡା ତ୍ରିମଣ କଲେ । ସେ ଶୁମାରେ ଧରଣୀପେନ୍ଦୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ପୂଜା ପାଠର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ତାର ଚାର ଚାରିପାଖକୁ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କଲେ । ଗାଁ ଗାଁରେ ଧରଣୀପେନ୍ଦୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ରଥ ବୁଲାଇଲେ । ଫଳରେ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଧାନ ରାଷ୍ଟ୍ର ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଗଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାଁରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରଦ୍ଧାକେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାକରି ବନବାସୀ ସଂସ୍କୃତିକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଦେଶମାଟିକା ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଭାବ ଜାତ ହେଲା ।

ସ୍ଥାମିଜୀଙ୍କ ଜୀବନୀର ଅନାଲୋକିତ ବିଷୟ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଥିବା ଶ୍ରଦ୍ଧା ବା ସ୍ଥାମାଜିକ ସମରସତା । ଅନେକ ବିକୃତ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷବାଦୀ ତାଙ୍କ ଜଣେ ସାଂପ୍ରଦାୟିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଚିତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ହିନ୍ଦୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ, ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ସେ ସୁଦେଶା ମୁସଲମାନ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରଖି ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହିତ ପାଠ ପଡ଼ାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସମାଜକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଇ ଭାଇ ଭିଡ଼ରେ ଲଢ଼େଇ କରୁଥିବା ଏବଂ ଦେଶକୁ ବିଭାଜନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା କିଛି ପାଦିମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ । ପାକିଙ୍କିଆ ଯଜ୍ଞରେ କିଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ମା'ଉତ୍ତରଣ କଳସ ଯାତ୍ରାରେ ସାମିଲ ହୋଇ କଳସ ବୋହିଥିଲେ । କିଛି ଯୁବକ ପାଦିଙ୍କର ପ୍ରଗୋଚନାରେ ପଥରମାରି କଳସ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀମାନେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଧରି, ଘରେ ବନ୍ଦ କରି ରଖିଥିଲେ । ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରଇ, ଆଉକେବେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି କିନି ସ୍ଥାମିଜୀ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ଜଙ୍ଗଳ ଭିତରେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ସ୍ଥାମିଜୀଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁକ କାରି ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୁକ ଫୁଟିଲା ନାହିଁ ।

ପରେ ସେମାନେ ସ୍ଥାମିଜୀଙ୍କର ଶରଣାପନ୍ତୁ ହେଲେ । ସ୍ଥାମିଜୀ ସେମାନଙ୍କୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସ୍ଥାମିଜୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ମାଓବାଦାମାନଙ୍କ ଘରେ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ରଥକୁ ଡେଲିବା ଅର୍ଥ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ସ୍ଥାମିଜୀଙ୍କୁ ଆଦର

ସମାନ କରୁଥିଲେ । ସ୍ଥାମିଜୀ ଜାତି ବିଭାଗକୁ ସମର୍ଥନ କରୁନଥିଲେ । ବର୍ଷି ବିଭାଗ ଉପରେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । ସେ କହୁଥିଲେ, “ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି, ସକଳ ଘରେ ନାରାୟଣ ବିରାଜମାନ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଶରୀରରେ ଭଗବାନ ଦାସ କରୁଛନ୍ତି ସେ ତ ମନୀର, ତେବେ ସେମାନେ ଅସ୍ଥିର୍ୟ ହେଲେ କିପରି ? ଏଣୁ ସେ ଶୁଦ୍ଧପୁତ୍ର ହୋଇ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଭୋଜନ କରାଇଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ ।” ସମସ୍ତେ ପାଦଧରି ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିଲେ ସେ ଅପବିତ୍ର ହେଉନଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତାଥିଲା, “ମୁଁ ପଦି ବ୍ରାହ୍ମଣ କି ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ, ମୋତେ ଯିଏ ଛୁଇଁବ ସେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ, ମୁଁ କେତେବେଳେ ଅପବିତ୍ର ହେବି ନାହିଁ । ଏଣୁ ଚକାପାଦ ଓ ଜଳେଶପଟା ଆଶ୍ରମରେ ପାଣି କନନ୍ତି, ଶ୍ରୀମିଆ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମସ୍ତେ ରୋଷେଇଁ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଥାମିଜିଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତେ ଅତିଥି, ଅଭ୍ୟାସତ ଏକତ୍ର ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ । ଦିଗ୍ ଗ୍ରାମରେ ଯଜ୍ଞରେ ହରିଜନ ଓ କଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଗୋଲମାଳ ହେଲା । କଷମାନେ ହରିଜନମାନଙ୍କୁ କାର୍ତ୍ତନ କରାଇ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସ୍ଥାମିଜୀ ଉଭୟ ଦଳକୁ ବୁଝାଇ ସାଙ୍ଗହୋଇ କାର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ।

ସ୍ଥାମିଜୀ ଫୁଲବାଣୀ, ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାରେ ଜଗନ୍ନାଥ ରଥ ଧରଣାପେନ୍ଦୁ ରଥ ବୁଝାଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମଞ୍ଚକୁ ଆଣି ପାରିଥିଲେ । ସେ ପଦର ଶହ ମଣ୍ଡଳୀ କାର୍ତ୍ତନ, ମା'ମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚଶହ ମଣ୍ଡଳୀ କାର୍ତ୍ତନ, ଅନେକ ମନ୍ଦିର, ଶହ ଶହ ଭାଗବତ ରୂପୀ, ଅନେକ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର, ଅନେକ ରାତ୍ରି ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମାତୃମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ବିଶ୍ୱ ବିଖ୍ୟାତ ସପ୍ତ ମହାଯଜ୍ଞ, ପଞ୍ଚ ମହାଯଜ୍ଞରେ ଅନେକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସନ୍ତ ତଥା ସମାଜସେବାମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତନ କରି ବନବାସୀ ସଂସ୍କୃତି ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ । ସ୍ଥାମିଜୀ ଫୁଲବାଣୀ, ଗଜପତି ତଥା ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାୟ ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜୀବନର ଲକ୍ଷ ଗୋଟିଏ ଥିଲା । ସେ କହୁଥିଲେ, “ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମୁଁ ମୋକ୍ଷ ତାହେଁ ନାହିଁ । ମୁଁ ପୁଣି ଜନ୍ମନେବି ଏବଂ ବନବାସାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବି । ସେମାନେ ମୋର ଜୀବନ । ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ରହି ପାରିବି ନାହିଁ ।” ଏହିପରି ଜଣେ ମହାନ ସନ୍ତଙ୍କେ ଜୀବନଲାଳକୁ କିଛି ଦୁରାତ୍ମା ବନ୍ଦୁକମୂନରେ ଶେଷ କରିଦେଲେ । ସେହି ମହାତ୍ମାଙ୍କୁ ମୋର କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଶାନ୍ତି ।

With Best Compliments From:

Rupam Novelties

House of :

**Fans, Gyser, Boilers, Water Pumps, Iron, Oven, Juicer,
Mixer, Grinder, Water Purifier, Other Electrical Appliances &
LIGHT FITTING**

8, Balaji Darshan, Tilak Road, Near Shabari Hotel,
Santacruz (West), Mumbai - 400 054.

**Tel.: 2604 4163 / 2646 4954 • Tel.Fax: 2649 0423
E-mail : rupamnovelties@gmail.com**

With Best Compliments From:

Sukant A. Panda
Jaydev A. Panda

**98335 56532
77100 03121**

RUDRAKSH GOLD

GEMS & JEWELLERY

MFG. : GOLD SILVER & DIAMOND ORNAMENTS

Shop No. 14, Saishwar Darshan Tower,
Opp. Achole Talav, Achole Road, Nallasopara (E),
Dist. Palghar. E-mail : jaya206p@gmail.com

ପୋଖରୀ ତୁଳ

-ହେମନ୍ତ କୁମାର ସାମଲ

ଗାଁ ପୋଖରୀ ତୁଳ
ମୋ ପାଇଁ ତ ଗଙ୍ଗା ଜଳ
ଜାହ୍ନ୍ଵବିର ପଯ୍ୟଧାର । ୧ ।

ମାଛରଙ୍ଗା ଆସେ
ମଉନ ସନ୍ୟାସୀ ପରି
କୁମ୍ଭରୁଆ, ଭାଉକ ମଧ୍ୟ ସୁତିକରନ୍ତି
ସତେ କି ବେଦନାଶିକ୍ଷା ମନରେ । ୨ ।

ପୋଖରୀ ଖରି ପାଖରେ ତୁଳ
ଚାରି ବେଦକି ଚାରିଧାମ ହେଉ
ଆପରି ନାହିଁ ମନରେ ହୃଦୟରେ
ସମରସ ଯୁକ୍ତ ସମାନତାର ପ୍ରତିକ ପାଳଟୁ । ୩ ।

କାହିଁକି ଆଜି ଗାଧୁଆ ତୁଳରେ

ସାତମାର କର୍ମଶାଳା

ମାରୁଡ଼ର ବେଗ ବଦଳିବା ଭଳି

ସମୟର ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗର ଲୁଚକାଳି । ୪ ।

ମୋ ଗାଁ ପୋଖରୀ ହୁଡ଼ାର ସବୁଜିମାରେ
କଞ୍ଚଳ ପତ୍ର ପଶୁଣ ଦେଉ
ପାଂଚଜନ୍ୟର ଶଦରେ ପୁଲକିତ ସନ୍ଦନ
ଏକତାର ରାହାନେଇ ଗାଉଛନ୍ତି ସ୍ଥାଗତ ସଞ୍ଚିତ । ୫ ।

ରାଉରକେଳା
ଓଡ଼ିଶା, ମୋବାଇଲ୍-୦୯୪୩୭୦୮୯୯୯

With Best Compliments From:

Newton Jena
+91 9124239430

Trenz

Denim Park:

Plot No. 128/9, Panchasakha Nagar, Dumduma, Bhubaneshwar - 751019.
newtondenimpark@gmail.com

With Best Compliments From:

Radhashyam Panigrahy
9967623063

RK Silkarts

Textile Designer

Office : 306, Kaveri Complex, Opp. Blue Star, Jagannath Mandir Road,
Sakinaka, Andheri (E), Mumbai - 400 072.
Tel. : 2856 2887 • Email : ramasilkarts@mtnl.net.in

ସାମାଜିକ ସମରତାର ମହାପର୍ବ ଦଶନାଟ

ସନତ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଏକ ବିବିଧତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂସ୍କୃତି ବୋଲି ସାରା ବିଶ୍ୱ ବିଦିତ । ଆକୁମାରୀ ହିମାଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ଭାରତ ଭୂଷଙ୍ଗ କେବଳ ଭୌଗଳିକ ବିବିଧତା ପ୍ରକାଶ କରେନ୍ତି ବରଂ ସାମଜିକ, ଆର୍ଥିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ସର୍ବୋପରି ବ୍ୟବହାର ଓ ଚାଲିଚଳନ ମଧ୍ୟ ପରିଷର ୦୩ରୁ ଅନେକ ଭିନ୍ନ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଏତେ ବିବିଧତା ସାରେ ଏଦେଶର ଆମା ଏକ ଏବଂ ଚିନ୍ତନ ଏକ ଏବଂ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଏକ । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ଏଇ ମାଟିର ଉଦ୍‌ଘୋଷ ହେଲାଛି ବ୍ୟୂଠୋବ କୁରୁମୁକମ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳ ନୁହେଁ, ଭୌଗଳିକ ପରିବେଶିନ୍ତି ନୁହେଁ ବରଂ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ଏକ କୁରୁମୁକମନେକରି ସମସ୍ତଙ୍କ ସୁଖ, ସମ୍ମତି, ନିରାମୟ କାମନା । କରି କୁହାଯାଇଛି ସବେ ଭବତ୍ତୁ ସୁଖୀନୀୟ, ସର୍ବେ ସନ୍ତୁ ନିରାମୟା, ସର୍ବେ ଭଦ୍ରାଣି ପଷ୍ଟ୍ୟକୁ ମା କଣ୍ଠିତ ଦୁଃଖବା ଭବେ ।

ଉଚ୍ଚାରଜୀୟ ପରମରା ଏହି ମହାନ, ଉଦ୍‌ଘୋଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜନିଜ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ମାଧ୍ୟମରେ ଶିଖାଇବା । (ପ୍ରତିବାଦିତ କରିବା)ର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରେସ୍ରୋ କରାଯାଇଛି । ଏଣୁ ସମସ୍ତ ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ କଳା, ସଂସ୍କୃତିର ନିରାକାଶନ ଏକ । ଏହି କ୍ରମରେ ଆମ କଳିଙ୍ଗ ଭୂମିର ସାହିତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି କଥା ବିଚାର କରାଯାଉ । କଳିଙ୍ଗ, ଉକ୍ତଳ ବା ଓଡ଼ିଶା ବୋଲା ଉଥିବା । ଏହି ପ୍ରେସ୍ରୋ କାହିଁ କେଉଁ ଅନାଦି କାଳରୁ ନିଜର ଉପାଦ୍ଧିତି ଜାହିର କରିଆଇଛି । ଅତୀତ ଓ ମଧ୍ୟ ଲଭିତାରେ ଏହାର ଏହାର ଗାରିମାମୟ ରହିଥିଲେ ହେଁ ଆଧୁନିକ ଲଭିତାର ବେଶ ସୁଖଦ ନୁହେଁ । ପଞ୍ଚଦଶ ଶତାବ୍ଦିରେ ଓଡ଼ିଶା ତାହାର ସାର୍ବଭୋଗୀ ହରାଇ ବଜା ନବାବଙ୍କ ଅଧୁନ ହେଲା । ଓଡ଼ିଶାର ଗଜପତି ମୁକୁଦିଦେବ ବଜା ନବାବଙ୍କ ସହ ସହି ପୂର୍ବକ ଓଡ଼ିଶାର କେହି ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଅଞ୍ଚଳର କର ସଂଗ୍ରହ ଭାର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଓ ପଣ୍ଡିମାଞ୍ଚଳର କର ସଂଗ୍ରହ ଭାର ମରହଙ୍ଗା ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଜନଶ୍ରୁତି କହେ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ କଳାଚାନ୍ଦ ଓ ସାହାସିକତା ପ୍ରତି ବଜା ନବାବଙ୍କ କନ୍ୟା ଆକର୍ଷଣ ହୋଇ ତାକୁ ବିବାହ କରିବା ପପରେ ତାକୁ ମୁସଲମାନ ହେବାକୁ ବାଧ କରାଗଲା । କିଛିଦିନ ପରେ ସେ ନିଜ ଭୂଲ ଦୁଇପାରି ସ୍ଵଧର୍ମ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତେ ତକାଳୀନ ଧର୍ମପଣ୍ଡା ମାନେ ତାକୁ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମରେ ପୂନଃ ସାମିଲ କରିବାର ବିରୋଧ କଲେ । ଫଳରେ ପ୍ରତିଶେଷ ପରାୟନ କଳାଚାନ୍ଦ ପାଳାଚିଲା । କଳାପାହାଡ଼ । ମୁସଲମାନ ଧର୍ମର ଧୂଜାବାହକ ତଥା ବଜା ସ୍ଥଳତାନଙ୍କ ସେନାପତି ଭାବରେ ଓଡ଼ିଶା ଆକୁମଣ କରି ଅନେକ ମନ୍ଦିରଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ବିଧିଷ୍ଠ କରିବାର ମାର୍ଗିକା କାହାଣୀ ପତ୍ରେକଙ୍କ ଲୋମ ଶିହରଣ କରେ । ଏଭଳି ଏକ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ ଭାବତ୍ରସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ମନରେ ପୁଣିଥରେ ସାହସ ଭରିଦେବାକୁ ଦଶନ୍ତର୍ତ୍ୟର ସର୍ଜନା ହେବାକଥା ମଧ୍ୟ ସମାଜଶାସ୍ତ୍ରୀ ମାନେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗାଶ୍ରମ ମାନେ ନିଜକୁ ସର୍ବେର୍ବା ମନେକରି ଅନ୍ୟକର୍ମରେ ନିଯୋଜିତ ସମାଜକୁ ନିଜର ସର୍ବସ୍ଵ ମନେକଲେ । ଫଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ବୁଝିଗତ ଭାବନାରେ ସେବାଭାବ ନରହି ବିଦେଶ ବଢ଼ିବାର ଦେଖାଗଲା । ଏହି ବିଦେଶ ହେଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ମତାନ୍ତର ଓ ମନାନ୍ତରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବଶାକୁ ଦୂର୍ବଳତାର କରିଦେଇଥିଲା । ଏଣୁ ତକାଳୀନ ସମାଜଶାସ୍ତ୍ରୀ ଗଣ ଦଶ ବିନ୍ୟାସକୁ ସ୍ଵର୍ଗଭୂକୁ ସେବା ଦର୍ଶାଇ ଜାତି, ବଣ୍ଟି, ଗୋତ୍ର ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଏକମନ୍ତ୍ର(ଗଣିପୁତ୍ର)ରେ ଦୀକ୍ଷିତ କରାଇ ଏହାକୁ ଏକ ସାମାଜିକ ସ୍ଵାକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

ଦଶନାଟ ଯଦିଓ ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରତଳିତ ତଥାପି ଏହା ଦଶିଶ ଓଡ଼ିଶାରେ ବେଶ ପ୍ରତଳିତ । ନନ୍ଦାଗଡ଼, ପୁରୀ,

ଗଜପତି, ବୌଦ୍ଧ, କନ୍ଦମାଳ ତଥା କୋରାପୁଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଆଶ୍ରିତ ପ୍ରତିରୋଧ ନାହିଁ ପରିପାଠୀରେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖା ଯାଉଥୁଲେ ମଧ୍ୟ କଳାପାହାଡ଼ ରୂପକ ଭୟର ଦ୍ୱାରିରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଆହ୍ଵାନ ପୂର୍ବକ ସାହସ ପ୍ରଦାନ କରିବା, ସମାଜକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସମୟତ ହେବା, ଅନ୍ୟର ବୃତ୍ତିକୁ ସନ୍ଧାନ ଦେବା ଭଲି ଚିନ୍ତନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରାୟ ସମାନ କହିଲେ ତଳେ । ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଧୂଳିଦଣ୍ଡ, ପାଣିଦଣ୍ଡ, ଅବିଦଣ୍ଡ, ଶ୍ରମଦଣ୍ଡ ତଥା ସେବାଭଳି ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଜଣେ କୁତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ । ଦଣ୍ଡ ମନ୍ୟ ଦଳରେ ଯୋଗଦେବା ମାତ୍ରେ ଜଣେ ମାନବ ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିରୋଧ ହେଉ ନା କାହିଁକି ତାକୁ ତାର ବେଶ, ପୋଷାକ, ଜୀବନ ପରିପାଠୀ ତଥା ବାଲିଚଳନି ଓ ଜୀବନଶୈଳୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସହ ଏକାକାର କରିବାକୁ ହୁଏ । ପିତ ଲୋହିତ ପୋଷାକ ତ୍ୟାଗଭାବକୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା ବେଳେ ଗେରୁଆ ଯୋଡ଼ା ପିନ୍ଧି ଏକାକୀ ଭାବେ ନିଜ ପରିଚୟ ତ୍ୟାଗ କରି କେବଳ ରଣ୍ଧିପୁତ୍ର ବୋଲାନ୍ତି । ନିଜେ ନିଜର ପଦ ପଦବୀ, ଶୁଣ ଗାରିମା ତଥା ଆମ୍ବତ୍ତିମାନ ତ୍ୟାଗପୂର୍ବକ ଧର୍ମଧକ ଧରି ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ସାହସ ଭରିବା ସହ କଳାପାହାଡ଼ର ଆତଙ୍କଙ୍କୁ ସ୍ଵରଣ କରାଇଥାନ୍ତି ଯେ “ଜତି ଧର୍ମ ରକ୍ଷତି ରକ୍ଷକ” । ଏଣୁ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ । ଏହିକ୍ରମରେ ଦଳର ଗାଁ ଗାଁ ପରିଭ୍ରମଣଙ୍କୁ ଜନଶକ୍ତିରେ ରୂପାନ୍ତିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଯୋଜକଙ୍କ ଘରଦାଣରେ ଦଣ୍ଡ କାମନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଲୋକଙ୍କୁ ସେତେତନଟା କରାଇଥାନ୍ତି । ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ମିଳିଥିବା କଷ୍ଟ ଆମ୍ବାତ୍ତିମାନ ତଥା ସମାଜରକ୍ଷା ପାଇଁ ଢେର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିଥାନ୍ତି ଦଶୁଆଗଣ ।

ସାମାଜିକ ବିନ୍ୟାସ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦଣ୍ଡପର୍ବର୍ତ୍ତରେ କୃଷିକୁ ପ୍ରଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । କୃଷି କର୍ମାଣି ଓ କୃଷକର ଜୀବନ ଶୈଳୀଙ୍କୁ ନିଛୁକ ଗାଁ ଦାଣ୍ଡ ଭାଷାରେ (କଥତ) ଉପଲ୍ଲାପନ କରିଥାନ୍ତି । ଜଣେ କୃଷକର ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ସହ ସାମାଜିକ ସତେତନା ଅଭାବ ଫଳରେ ସେ ବହୁପର୍ଦାକ ହେବା, ଅଧିକ ସନ୍ତାନସତ୍ତର ଜନକ ବୋଲାଇବା । ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କଲେ ସୁନ୍ଦର ଗୁରୁରାଶ ନ ମେଣ୍ଟିବା ଭଲି ଅନେକ ଚିତ୍ରକୁ ଧୂଳି ଦଣ୍ଡ ସମୟରେ ମଜା ଜଙ୍ଗରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥାଏ । ଏସବୁ ସର୍ବେ ସେ (କୃଷକ) କିପରି ଭଗବତ ବିଶ୍ୱାସୀ ସାଜି ନିଜ ମା’, ମାଟିର ସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରେ ତାହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥାଏ । ରାତ୍ରି ସମୟର ପରିବେଶରେ ଦଣ୍ଡ କାମନା । ଏକ ବିଶେଷ ଆଲୋଖ୍ୟ । ସାମାଜିକ ସମରସତାରେ ଏହା ଭରପୁର । ମଣିଷ ଓ ପ୍ରକୃତି ପରିଷର ଯେ ପରିପୂରକ ଏକ ଥାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଜରିତ୍ର ମାଧ୍ୟକରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ପରିଶେଷରେ ବୀଣାକାରୀ ଚାଲୁ ରଖେ । ସମାଜରେ ରହୁଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପେଶାଦାରଙ୍କ ସହଚର୍ଯ୍ୟ, ସହଯୋଗ ଓ ପରାମର୍ଶକୁ ନାଟକୀୟ ଭଙ୍ଗରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇ ସାମାଜିକ ସମରସତାର ନିର୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି (ପେଶାଦାର) ନିଜ ନିଜ ବୃତ୍ତିରେ କୁରୁମ୍ବ ପୋଷିବା ବେଳେ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରତିକିପରି ଉତ୍ତରଦାୟୀ ରହିବାକୁ ହେବ ଏହାହିଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା ଓ ଜୀବ ଦୟା ବୋଲି କାମନା କହି ରଖେ ।

ଏସବୁକୁ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଧାରାରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇପାରେ । ତେବେ ପରିଶେଷରେ ବୀଣାକାରୀ ଚରିତ୍ରରେ ଦଶୁଆମାନେ ଗ୍ୟାହକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି କାମନା । ପୂର୍ବକ ସାମାଜିକ ଉତ୍ତରଦାୟିତକୁ ତୁଳାଇବାକୁ ଜିଶ୍ଵର ବୁଦ୍ଧି, ବିବେକ ପ୍ରଦାନ କରୁଥୁ ବୋଲି କାମନା ମନ୍ୟ ଥାନ୍ତି । ଏଣୁ ସାମାଜିକ ସମରସତାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିର୍ଦର୍ଶନ ଭାବେ ‘ଦଶୁଆତ୍ର’ ବିଶେଷ ମହାର ରଖେ ।

ସଂପର୍କ ଭବନ, ବ୍ରହ୍ମପୁର-୭୭୦୦୩

ଅଧ୍ୟାପକ, ସାମାଜିକ ତାତ୍ତ୍ଵ ଓ ଗଣ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଭାଗ

ଏସ.୬୮.ଆଇ.ଟି, ବ୍ରହ୍ମପୁର

ଦୂରଭାବ: ୯୪୩୭୩୭୯୯୯୮୯

Our Dalits Show The Way

- Ravi Kumar

First Dalit to climb mount Everest Youngest girl in the world to scale

<http://www.thehindu.com/news/national/other-states/after-scaling-mt-everest-poorna-and-anand-stop-by-the-capital/article6088535.ece>

At 6 a.m. on 25 May 2014, thirteen-year-old Malavath Poorna became the youngest girl to climb the world's tallest peak. She had carried with her a photograph of Dalit leader Dr. B.R. Ambedkar and the Tricolour in a plastic bag acquired from a fancy store in Secunderabad. She is completing Class IX from the Nizamabad district, now in the newly-created Telangana State.

'I am not inferior to anyone, I shall be a leader, I will think big and aim high, I will never give up.....'

In the last leg of her climb, she saw six bodies and she was shocked. "I thought 'Oh, my God!' and I felt some fear. Then I thought about my parents and Secretary

Sir," Poorna said at an interaction with the press here.

By 'Secretary Sir', Poorna was referring to IPS Officer R.S. Praveen Kumar, the brains behind introducing adventure sports among many others things into the curriculum as a confidence-building measure for the youngsters who all come from poor backgrounds. "I cannot even describe how difficult the climb was, but I was fixed on fulfilling the dreams of Secretary Sir," Poorna, the daughter of Devidas and Laxmi, both agricultural labourers, said.

Poorna plans to focus on her education too with plans to join the police force some day.

Orissa Dalit Who Cycled from India to Europe for Love

https://en.wikipedia.org/wiki/P_K_Mahanandia
<http://www.bbc.com/news/world-asia-india-35299608>

Pradyumna Kumar Mahanandia was born on 1949 in an Odia weaver (Dalit) family, in Kandhapada village of Athmallik Sub-division in the district of Dhenkanal, Odisha, India. He attended the Mahendra High School, Athmallik and then joined Visva-Bharati to study art, despite his selection at the art school, it became impossible to pay the fee and he had to return home. He later joined Government College of Art and Crafts Khallikote, Odisha

to study art. To satisfy his quest for art he joined College of Art, Delhi to study Fine Arts in 1971.

Ms Von Schedvin (Charlotte) was visiting India as a tourist in 1975 when she spotted Mahanandia in Delhi's Connaught Place district. He had made a name for himself as a sketch artist and enjoyed a good reputation in the local press. Intrigued by his claim of "making a portrait in 10 minutes", she decided to give it a try. But

*With
Best Compliments From:*

NATIONAL SCIENCE CLASSES

With Best Compliments From:

BimalaArts
DESIGN & PRINTING STUDIO

Bhaskar Das

Co-ordinator, 9892498277

Hemant Patro

Manager, 9076256304

Sunita Das

Proprietor, 9076256304

Sh-2, Ekta Apt., Navghar Stn. Rd.,
Near Sneha Hospital,
Bhayandar (E), Thane - 401 105.

<http://facebook.com/BimalaArts.Print>

bimalaarts@gmail.com

she wasn't impressed with the result and decided to come back the next day. The next day sadly, proved no better. In his defence, Mahanandia says he had been preoccupied with a prediction his mother had made several years ago.

As a schoolboy growing up in a village in the eastern Indian state of Orissa, he often faced discrimination from upper-caste students because he was a Dalit. Whenever he felt sad, his mother would tell him that according to his horoscope, he would someday marry a woman "whose zodiac sign would be Taurus, she would come from a far away land, she would be musical and would own a jungle".

So when he met Ms Von Schedvin, he immediately remembered his mother's predictions and asked her if she owned a jungle. Ms Von Schedvin, whose family comes from Swedish nobility, replied that she did own a forest and added that not only was she "musical" (she liked to play the piano) her zodiac sign was also Taurus.

"It was an inner voice that said to me that she was the one. During our first meeting we were drawn to each other like magnets. It was love at first sight," Mahanandia told the BBC.

"I still don't know what made me ask her the questions and then invite her for tea. I thought she would complain to the police." But her reaction turned out to be quite the opposite. After several conversations, she agreed to visit Orissa with him. The first monument she saw there was the famous Konark temple.

"I became emotional when PK showed me the Konark. I had this image of the temple stone wheel framed in my student room back in London, but I had no idea where this place actually was. And here I was standing in front of it."

The two fell in love and returned to Delhi after spending a few days in his village.

"With blessings from my father and family, we got married according to tribal tradition," he said.

Ms Von Schedvin had driven to Delhi with her friends from Sweden along the famous hippie trail - crossing Europe, Turkey, Iran, Afghanistan and Pakistan - to reach India in 22 days. She said goodbye to him to start her return journey, but made him promise that he would follow her to her home in the Swedish textile town of Boras.

More than a year passed and the two kept in touch through letters. Mahanandia however, did not have enough money to buy a plane ticket. So, he sold everything he owned, bought a second-hand bicycle and followed her along the same hippie trail. His journey started on 22 January 1977 and he would cycle for around 70km (44 miles) every day. "Art came to my rescue. I made portraits of people and some gave me money, while others gave me food and shelter," he said. Mahanandia remembers the world as being very different in the 1970s. For instance, he did not need a visa to enter most countries.

He finally reached Europe on 28 May - via Istanbul and Vienna, and then travelled to Gothenburg by train.

Pradyumna is well known in Sweden as an artist and is working as an Adviser, Art and Culture, under the Swedish Government. His paintings have been exhibited in major cities of the world and have found places in the prestigious UNICEF greeting cards. On 4 January 2012, he was awarded an honorary doctorate degree (Degree of Honoris Causa) from Utkal University of Culture (UUC) in Bhubaneshwar, Odisha state, India. He was also designated as the Oriya Cultural ambassador to Sweden by the Government of Odisha.

The 64-year-old now lives with wife Charlotte and their two children in Sweden and continues to work as an artist.

With Best Wishes From :

Zuventus
Healthcare Ltd.
A Joint Venture of Emcure®

P. K. GUHA

CEO & M. D.

Office No. 5119, 5th Floor, D-Wing, Oberai Garden Estates, Chandivali,
Andheri (E), Mumbai - 400 072. • Tel. : 022-3061 0000 / 2847 2823 / 24,
Fax : 022-2847 2829 / 28 • Direct : 2847 2784
Mobile : 09820191986 / 09324779119
E-mail : prakash@zuventus.com • Website : www.zuventus.co.in

लाएं ताज़गी भरा बदलाव

- ▶ हरित ईधन प्राकृतिक गैस अपनाएं
- ▶ सार्वजनिक वाहन का इस्तेमाल करें
- ▶ प्रदूषण-मुक्त वातावरण बनाएं

#HawaBadlo

